

**ΣΧΟΛΗ
ΑΡΧΕΩΝ**

ΜΕΛΕΤΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

ΜΕΛΕΤΗ ΠΡΩΤΗ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

- I. ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ**
- II. ΔΙΚΑΙΟ / ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ**
- III. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ / ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ**

ΒΑΣΙΚΟΙ ΤΟΝΟΙ

Η δομή του κόσμου προβάλλει από ορισμένα εσώτερα πρότυπα σκέψης και οικοδομείται πάνω σ' αυτά και αυτά τα πρότυπα σκέψης είναι εκείνα που παράγουν το σημερινό χείμαρρο πειραμάτων διακυβέρνησης σ' όλα τα έθνη.

Εσωτερική Ψυχολογία, Τομ. Ι, σ. 18

Στη νέα παγκόσμια τάξη το κυβερνών σώμα σε κάθε έθνος θα πρέπει να αποτελείται από εκείνους που εργάζονται για το μεγαλύτερο καλό του μεγαλύτερου αριθμού και οι οποίοι την ίδια στιγμή προσφέρουν ευκαιρία σε όλους, φροντίζοντας ώστε το άτομο να είναι ελεύθερο. Σήμερα οι άνθρωποι με όραμα επιτυγχάνουν αναγνώριση, κάνοντας έτσι εφικτή μια ορθή επιλογή ηγετών. Δεν ήταν εφικτή μέχρι αυτό τον αιώνα.

Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σ. 191

Η απαίτησή τους είναι για μια νέα αρχή που θα κυβερνά την πολιτική και την εκπαίδευση, θα θεμελιώνεται σε παγκόσμια αναγνωρισμένα ανθρώπινα δικαιώματα, στην ανάγκη για πνευματική ενότητα και στην ανάγκη να εγκαταλειφθούν όλες οι χωριστικές θεολογικές στάσεις και τα δόγματα σε κάθε πεδίο της σκέψης.

Αυτόθι, σ. 378

Οι μαθητές πρώτης ακτίνας θα επικεντρωθούν στον έλεγχο των γενέσεων, των κύριων ρευμάτων του συνόλου της ανθρώπινης κοινωνίας. Αυτά τα ρεύματα περιλαμβάνουν τη διακυβέρνηση και τις διεθνείς κινήσεις καθώς και το εμπόριο και τη βιομηχανία. Οι μαθητές πρώτης ακτίνας θα βρίσκονται ολοένα και περισσότερο σε καίριες θέσεις εξουσίας και επιρροής. Το έργο τους θα είναι αναζωογονητικό και αναδιοργανωτικό των ενεργειών και των δράσεων. ⁽¹⁾

Οι Υδροχοϊκοί Μαθητές, Simons Roof, σ. 45

1. [ΣτΜ. Τα μη μεταφρασμένα αποσπάσματα, που υπάρχουν διάσπαρτα διανθίζοντας διάφορα κεφάλαια του παρόντος φυλλαδίου, αφορούν συνεισφορές και ιστορικά αποφθέγματα από διεθνής πηγές και άτομα, στη πορεία σημαντικών καμπών της ανθρώπινης προσπάθειας και ως εκ τούτου το πνεύμα τους παραμένει στην διάθεση και δυνατότητα απόδοσης του αναγνώστη].

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Τμηματικός Πίνακας Περιεχομένων

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΜΕΛΕΤΗ	1
ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ	7
ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ	8

I. ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ

Εισαγωγικές Δηλώσεις	11
Τμήμα του Μανού	13
Αρχές και Νόμοι	16
Η Ενέργεια της Δυναμικής Ηγετικής Ικανότητας	19
Ιδέες –Το Εργαλείο προς Χρήση	22
Διεθνείς Σχέσεις	28
Προς μια Νέα Παγκόσμια Τάξη	33
Η Υπευθυνότητα της Άσκησης Επιρροής	39
Η Πολιτική Φύση της Ελευθερίας	42
Η Πολιτική και ο Χριστός	44

II. ΔΙΚΑΙΟ / ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Εισαγωγικές Δηλώσεις	46
Νόμοι και Αρχές	47
Ο Ζυγός – «Χορηγός του Νόμου»	49
Από τον Νόμο στην Νομοθεσία	51
Λειτουργώντας με τον Νόμο	53
Διεθνείς Σχέσεις και Πλανητικός Νόμος	54
Η Ιδέα της Εξουσίας	57

III. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ / ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ

Όμιλος Οικονομικής Υπηρεσίας	59
Κεφάλαιο και Εργασία	62
Το Χρήμα	64
Η Κατανομή των Πόρων.....	66
Οικονομική Ευθύνη	68
Οι Αρχές του Μερισμού	70

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΜΕΛΕΤΗ

Στο μέλλον η αληθινή μέθοδος εκπαίδευσης των μαθητών θα είναι να αναπτύξουν την αίσθηση της σύνθεσης και της «θέσης» μέσα στον ένα κόσμο και τοιουτοτρόπως να τον αποκεντρώσουν. Το θέμα της κατεύθυνσης υποφώσκει κάθε συστήματος διδασκαλίας.

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή II, σελ. 302)

Σήμερα, οι εσωτερικοί όμιλοι αφυπνίζονται, αργά, στην αντίληψη ότι η μεγαλύτερη υπηρεσία τους στην ανθρωπότητα είναι να αποκρυσταλλώσουν το άυλο, να καταστήσουν ηχηρές και εφελκυστικές τις σιωπηλές επικλητικές αναγνωρίσεις των μαζών των ανθρώπων και να σταθούν, ως εκ τούτου, σαν ένας στρατευμένος όμιλος ανάμεσα στην προσηλωμένη Ιεραρχία και την αναμένουσα ανθρωπότητα που υποφέρει.

(Επιστολή του Θιβετανού στη Σχολή Αρκέην, Σεπτέμβρης 1947)

Η Σχολή Αρκέην ιδρύθηκε το 1920 για να βοηθήσει την Ιεραρχία στο παγκόσμιο έργο της. Το ιεραρχικό σχέδιο και σκοπός επιζητούν, λοιπόν, την προσοχή και αφοσίωσή μας. Έχουμε αποδεχτεί μια συνειδητή ευθύνη στην πνευματική πορεία της Ιεραρχίας κατά τη διάρκεια αυτού του επικού αιώνα.

Είναι ως εκ τούτου σημαντικό να προσφέρουμε ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα για να βοηθήσουμε τους «αποφασισμένους ζηλωτές» να γίνουν συνειδητοί μαθητές. Θα πρέπει επίσης να συμπεριλάβουμε μελέτες που θα μπορούν να βοηθήσουν τον καθένα να ανακαλύψει το δικό του ορθό πεδίο υπηρεσίας σε σχέση με το ιεραρχικό έργο στον κόσμο. Η Ιεραρχία λειτουργεί μέσω τριών κύριων όψεων ή «τμημάτων», το καθένα εκ των οποίων αντανακλάται στα αντίστοιχα τμήματα των ανθρώπινων υποθέσεων. Πρόκειται για το Τμήμα της Διακυβέρνησης, το Τμήμα της Θρησκείας και το Τμήμα της Εκπαίδευσης. Κάθε Τμήμα περιέχει επίσης διάφορες όψεις που επίσης έχουν την αντιστοιχία τους στις ανθρώπινες υποθέσεις.

Εφόσον όλοι οι μαθητές εκπαιδεύονται για παγκόσμια υπηρεσία με όρους του Σχεδίου της Ιεραρχίας, είναι αναγκαίο, καθώς αρχίζουμε να επεκτείνουμε τη συνείδησή μας, να επικοινωνήσουμε και να ανταποκριθούμε στην ψυχή που μας συνδέει με το ιεραρχικό κέντρο. Θα πρέπει επίσης να εγκαθιδρύσουμε ένα νοητικό δεσμό και νοητική ανταπόκριση σε αυτό το ιεραρχικό πεδίο εργασίας που είμαστε προορισμένοι, μέσω ασραμικής συσχέτισης, να υπηρετήσουμε. Για το σκοπό αυτό έχουμε ετοιμάσει επτά σειρές εργασιών σχετικά με τα τρία Τμήματα Ιεραρχικού έργου, παρουσιάζοντας -στο μέτρο που οι διδασκαλίες που μας έχουν δοθεί πιστοποιούν- τους νόμους και τις αρχές, τις ενέργειες και τις δυνάμεις καθώς και τα κύρια σημεία έμφασης μέσα στο κάθε Τμήμα. Αυτά θα πρέπει να συσχετίζονται με τη μελέτη των τρεχουσών τάσεων και δυνατοτήτων, κάτι που ενδεχομένως προϋποθέτει γνώση των σύγχρονων καταστάσεων και αξιολόγηση των τρεχόντων γεγονότων. Τέτοιες πληροφορίες και ειδήσεις παρέχουν οι εφημερίδες, τα περιοδικά και τα εξειδικευμένα έντυπα. Πέρα από αυτό, ο μαθητής αναμένεται να μπορεί να αυτό-εκπαιδεύεται στην καλύτερη εφαρμογή των πνευματικών νόμων και αρχών και της ασραμικής πρόθεσης επί του πεδίου το οποίο αποτελεί την επιλεγμένη ή αναγνωρισμένη ευθύνη μαθητείας στο άσραμ.

Έχοντας κατά νου ότι το Ιεραρχικό Τμήμα της Εκπαίδευσης κάτω από τον Κύριο του Πολιτισμού ενδιαφέρεται για την εξελικτική πρόοδο του πολιτισμού μέσω της επιστήμης, της φιλοσοφίας, της ψυχολογίας, της κουλτούρας και των τεχνών, καθώς και μέσα από την καθαυτού τυπική εκπαίδευση, έχουμε ετοιμάσει τις παρακάτω μελέτες:

1. **Το Ιεραρχικό Τμήμα της Διακυβέρνησης.** Μια σειρά εργασιών που κινείται γύρω από τις τρεις κύριες όψεις αυτού του τμήματος:
 - α. Πολιτική ζωή- Πολιτικές επιστήμες
 - β. Νόμος- Νομοθεσία
 - γ. Οικονομικές επιστήμες- Χρηματοδότηση

Μέσα από τον ορθό προσανατολισμό και τον αποκρυφιστικό διαλογισμό το εσωτερικό μας έργο α μπορούσε να βοηθήσει να ζωογονηθούν οι υποκειμενικοί υποβόσκοντες παράγοντες που εκπηγάζουν από την εσωτερική κυβέρνηση.

2. **Το Ιεραρχικό Τμήμα της Θρησκείας.** Περιλαμβάνεται μια τριπλή σειρά εργασιών:
 - α. Η Νέα Παγκόσμια Θρησκεία και η Οικουμενικότητα της Ζωής.
 - β. Η Διαδικασία της Μύησης μέσα στη Ζωή του Θεού.
 - γ. Η Επιστήμη της Επίκλησης και Εφέλκυσης.
3. **Το Ιεραρχικό Τμήμα της Εκπαίδευσης.** Περιλαμβάνει πέντε σειρές εργασιών, μία για κάθε περιοχή εργασίας αυτού του περιεκτικού Τμήματος:
 - α. *Εκπαίδευση* – οικουμενικές τεχνικές για την ορθή ανάπτυξη ως ολοκληρωμένης ύπαρξης.
 - β. *Επιστήμη* – που αποκαλύπτει την υποκείμενη απόκρυφη δομή μέσω επιστημονικής τεκμηρίωσης.
 - γ. *Φιλοσοφία* – οι πνευματικές αρχές και σπερματικές ιδέες που θα έπρεπε να διαμορφώνουν τη σκέψη και τη νοητική στάση στη νέα εποχή.
 - δ. *Ψυχολογία* – η σύσταση του ανθρώπου ως τριπλής ύπαρξης, κατ' εικόνα του Θεού, και το επακόλουθο πεδίο των σχέσεών του.
 - ε. *Κουλτούρα και Τέχνες* – εκπαιδεύοντας το δημιουργικό νου να αντανακλά στην καθημερινή ζωή την ομορφιά και την αρμονία του σύμπαντος.

Προσφέρουμε συνεπώς την επιλογή ανάμεσα σε αυτές τις επτά μελέτες που θα σας βοηθήσουν να προσδιορίσετε το δικό σας πεδίο υπηρεσίας, ή θα σας βοηθήσου προς αυτόν τον σκοπό διεγείροντας την αίσθηση σας για αναγνώριση και ευαίσθητη ανταπόκριση.

Μπορεί να χρειάζεστε μόνο μια από τις επτά διαθέσιμες μελέτες· ή μπορεί να χρειάζεστε κάποιες ή όλες από αυτές προτού το όραμα του έργου της μαθητείας σας να αρχίσει να διανοίγεται μπροστά σας.

Ο μαθητής, συμπληρωματικά προς το υλικό μελέτης, αναμένεται να ενημερώνεται για τα τρέχοντα γεγονότα και τις εξελίξεις. Εδώ δεν περιλαμβάνεται το σύγχρονο υλικό που γρήγορα ξεπερνιέται εξαιτίας της ταχύτητας αλλαγών σε αυτά τα μεταβατικά χρόνια. Η μελέτη αυτή περιέχει πολλά από τη βασική διδασκαλία που περιλαμβάνεται στα βιβλία του Θιβετανού. Το έργο μας είναι να κατανοήσουμε τη διδασκαλία, τους νόμους και τις αρχές, τις αξίες και τη σημασία του κόσμου των αιτίων και, συσχετίζοντάς τα με τις τρέχουσες τάσεις και τα γεγονότα, να αρχίσουμε να βλέπουμε το μέλλον αι το άμεσα πιθανό.

Έτσι ο νους αρχίζει να λειτουργεί σα μια γέφυρα, ένα κανάλι ενεργειακής επικοινωνίας, ανάμεσα στο Σχέδιο, όπως υπάρχει στη συνειδητή πρόθεση της Ιεραρχίας, και στις παγκόσμιες υποθέσεις όπως πρέπει να αλλάξουν και να προσαρμοστούν στον πλανητικό σκοπό που παρέχει ως λύση η Ιεραρχία. Έτσι ο μαθητής συνεργάζεται στο έργο της εγκαθίδρυσης «της σκεπτομορφής της λύσης» και ταυτόχρονα εκπαιδεύεται για ενεργό υπηρεσία στις ανθρώπινες υποθέσεις.

Αυτή η σειρά μελετών παρουσιάζει τη βασική εσωτερική διδασκαλία του Τμήματος της Θρησκείας και τις τρεις κύριες όψεις της. Είναι, ωστόσο, σημαντικό να θυμόμαστε ότι ενώ η Ιεραρχία- και οι ανθρώπινες υποθέσεις- λειτουργεί μέσα από τα αυτά τα τρία τμήματα, υπάρχει διαδραστικότητα και αλληλεξάρτηση μεταξύ όλων των τμημάτων. Η εκπαίδευση και οι εκπαιδευτικοί διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο για τη νοήμονα κατανόηση των ορθών διαδικασιών διακυβέρνησης και της συμμετοχής σε αυτές. Έτσι συμβαίνει επίσης και με τις αληθινές πνευματικές αξίες, η εντύπωση των οποίων είναι έργο του θρησκευτικού τομέα προς την ανθρωπότητα. Όλες οι όψεις της ανθρώπινης ζωής αλληλεπιδρούν η μία με την άλλη με τα καλά και τα άσχημα αποτελέσματά τους.

Τα άσραμ της Ιεραρχίας, σήμερα, συγχωνεύουν και αναμειγνύουν το έργο τους με έναν νέο τρόπο, καταλυτικό για την εδραίωση της σύνθεσης στη σκέψη και τη δράση αυτών που εκτελούν το Σχέδιο πάνω στη Γη. Κάθε Τμήμα της Ιεραρχίας, επομένως, όντας αρμόδιο για μια κύρια όψη του Σχεδίου του Θεού, περιλαμβάνει και περιλαμβάνεται από όλα τα άλλα, «...τόσο επίπονο είναι το έργο της κατάργησης της

εθνικής απομόνωσης και της χωριστικότητας που απαιτεί τις ενωμένες ενέργειες τριών ομίλων εργατών για να φέρουν σε πέρας το επιθυμητό αποτέλεσμα. Οι επτά όμιλοι εργατών, κατά συνέπεια, οργανώνονται ως εξής:

1. Στο τμήμα της πολιτικής: πρώτη, έκτη και έβδομη ακτίνα
2. Στο τμήμα της θρησκείας: δεύτερη και τέταρτη ακτίνα
3. Στο τμήμα της εκπαίδευσης: τρίτη και πέμπτη ακτίνα.

Μην ξεχνάτε ότι, αν και το έργο προωθείται μέσα και στα τρία πεδία της ανθρώπινης σκέψης και δράσης, το καθαρό κέρδος είναι μια κατευθυνόμενη προσπάθεια προς την παραγωγή της σύνθεσης και ένα σπουδαίο προπαρασκευαστικό δρόμο προς μια αποκάλυψη, τέτοιας ολκής που δεν μπορώ ακόμη να περιγράψω» (Ακτίνες I: 178). Καθώς ζητάμε να αναπτύξουμε τις τεχνικές μας για υπηρεσία, η σύνθεση και η αλληλεπίδραση καθίστανται σημαντικοί παράγοντες για την ευρύτητα του οράματος και των οριζόντων μας, ενώ εμείς συγκεντρώνουμε την ενέργεια σε μια συγκεκριμένη περιοχή ανειλημμένης ευθύνης.

Μας λέει ο Θιβετανός: «Οι υπηρέτες της πνευματικής Ιεραρχίας και οι παγκόσμιοι μαθητές βρίσκονται σε κάθε έθνος. Είναι αφοσιωμένοι στην ιδεολογία του έθνους ή στις τάσεις πολιτικής σκέψης ή στην κυβέρνηση. Τα μέλη του νέου ομίλου υπηρετών του κόσμου αγκαλιάζουν κάθε πολιτική πεποίθηση και αναγνωρίζουν την αυθεντία σε κάθε απίθανη θρησκεία. Άνδρες και οι γυναίκες καλής θέλησης ανακαλύπτει κανείς σε κάθε ομάδα ανεξαρτήτως ιδεολογίας, πίστης ή πιστεύω. Η Ιεραρχία δεν αναζητά συνεργάτες σε κάποια οποιαδήποτε συγκεκριμένη σχολή σκέψης, πολιτικής πεποίθησης ή εθνικής κυβέρνησης. Τους βρίσκει σε οποιαδήποτε από αυτές και συνεργάζεται με όλες. Σας είναι ακόμη δύσκολο να το καταλάβετε, παρότι το έχω πει τόσες φορές. Τόσο πεισμένοι είστε ότι η δική σας ιδιαίτερη παραδοχή της αλήθειας και οι ιδιαίτερες πεποιθήσεις σας είναι αναμφισβήτως οι καλύτερες και αληθινότερες. Μπορεί να είναι για σας, αλλά όχι για τον αδελφό σας που προέρχεται από άλλο έθνος, θρησκεία ή πολιτική πεποίθηση.

«Έτσι, όπως πολύ καλά γνωρίζετε, βρίσκουμε μέλη του νέου ομίλου παγκόσμιων υπηρετών διασκορπισμένα παντού. Είναι οι μόνοι αντιπρόσωποι που διαλέγει η Ιεραρχία να προσλάβει αυτή τη στιγμή και σε αυτούς έχει ανατεθεί το παρακάτω έργο:

1. Να αποκαταστήσουν την παγκόσμια ισορροπία μέσα από κατανόηση και καλή θέληση.
2. Να φέρουν αρμονία και ενότητα ανάμεσα στους ανθρώπους και τα έθνη με την αποκάλυψη της ευρέως διαδεδομένης και πανταχού παρούσας καλής θέλησης.
3. Να κατασταλάξουν, μέσω πνευματικής αντίληψης και ορθής ερμηνείας, το βασίλειο του Θεού στη Γη.

(*Εσωτερική Ψυχολογία II*, σελ.739-40)

Ο Όμιλος του Κέντρου

ΣΧΟΛΗ ΑΡΚΕΗΝ

Η ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΛΗΣΗΣ

Αν και οι παράγραφοι που ακολουθούν, από το βιβλίο *Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις*, αναφέρονται ειδικά στον τρίτου βαθμού μνημένο, οι πληροφορίες που παρέχονται σχετικά με τη χρήση των διαφόρων όψεων της θέλησης σε σχέση με τα τρία Τμήματα της Ιεραρχίας είναι πολύτιμες για όλους τους σπουδαστές.

«Αναφορικά με τη χρήση από το μνημένο εκείνου που θα μπορούσαμε να το ονομάσουμε αγνή θέληση, πρέπει να θυμάστε ότι αυτή η αγνή θέληση λειτουργεί στην εκδήλωση μέσα από τη μια ή την άλλη από τις τρεις όψεις της Πνευματικής Τριάδας. Η δραστηριότητα αυτή καθορίζεται από τη μείζονα ακτίνα στην οποία βρίσκεται ο μνημένος, από τη σκοπιά της εναδικής του ακτίνας. Κάθε πνευματικός άνθρωπος βρίσκεται στη μια ή την άλλη από τις τρεις μείζονες ακτίνες, γιατί όλες οι ελάσσονες τέσσερις ακτίνες της ιδιότητας απορροφώνται τελικά στην τρίτη Ακτίνα της Ενεργού Νοημοσύνης.

Αν ο μνημένος βρίσκεται στην πρώτη ακτίνα, και συνεπώς εργάζεται στο Τμήμα του Μανού, θα χρησιμοποιήσει και θα εκφράσει την έμφυτη όψη της θέλησης μέσα από την ατμική φύση ή μέσα από την ανώτατη όψη της Πνευματικής Τριάδας, στην οποία δίνουμε το ανεπαρκές όνομα της “θείας Θέλησης”. Οι σπουδαστές τείνουν να λησμονούν ότι η Πνευματική Τριάδα, καθώς συνδέεται με την Ενάδα με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που η τριπλή προσωπικότητα συνδέεται με την ψυχή, εκφράζει τις τρεις κύριες όψεις της Σαμπαλλικής ενέργειας, που και οι τρεις είναι όλες τους εκφράσεις της θέλησης του πλανητικού Λόγου και του ουσιώδους Σκοπού Του. Αν ο μνημένος βρίσκεται στη δεύτερη ακτίνα, και συνεπώς εργάζεται στο Τμήμα του Χριστού, θα χρησιμοποιήσει τη θέληση μέσα από το βούδι, τη δεύτερη όψη της Πνευματικής Τριάδας. Αν βρίσκεται στην τρίτη ακτίνα και στο Τμήμα του Μαχασόχαν, του Κυρίου του Πολιτισμού, θα εργαστεί μέσα από τον ανώτερο νου, την κατώτατη όψη της Πνευματικής Τριάδας. Μην ξεχνάτε ωστόσο, ότι καμιά απ’ αυτές τις όψεις δεν μπορεί να θεωρηθεί ανώτερη ή κατώτερη, γιατί όλες είναι εξίσου θείες.

Η κατανόηση αυτών των ιδεών μπορεί να έλθει αν, για παράδειγμα, αντιληφθείτε ότι η έκφραση του βούδι, ή της ενόρασης, στη συνείδηση του πνευματικού ανθρώπου θα οδηγήσει στη χρήση της θέλησης για να πραγματοποιηθούν οι σκοποί της Σαμπάλλα στο πεδίο της θρησκείας, της παιδείας και της σωτηρίας ή λύτρωσης της όψης της ζωής σ’ όλες τις μορφές των τριών κόσμων, αλλά δε θα έχει καμιά σχέση με το άτομο και τα προσωπικά προβλήματα του ίδιου του ανθρώπου. Αν η έκφραση είναι εκείνη του ανώτερου νου, η χρήση της θέλησης θα είναι σε σχέση με τους πολιτισμούς και τις κουλτούρες για τις οποίες είναι υπεύθυνο το τρίτο τμήμα, και θα είναι η εκπλήρωση της θέλησης του Θεού στα μεγάλα και γενικά σχέδια. Αν είναι η θέληση όπως εκφράζεται μέσα από την ατμική όψη της Τριάδας, θα λειτουργήσει σε σχέση με τις φυλές, τα έθνη και τα βασίλεια της φύσης και με τις μεγάλες πλανητικές διευθετήσεις οι οποίες προς το παρόν είναι άγνωστες στον άνθρωπο. Η σύνθεση αυτής της εικόνας θα γίνει φανερή αν μελετηθεί προσεκτικά.

Ακτίνες και Μυήσεις, σελ. 310-11

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΤΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ας μη λησμονείται ότι ο αντικειμενικός σκοπός κάθε αληθινού κυβερνητικού ελέγχου είναι η ορθή σύνθεση που οδηγεί σε ορθή εθνική κι εσώτερη ομαδική δραστηριότητα. Το πρόβλημα είναι διπλό. Πρώτα απ’ όλα έχουμε το πρόβλημα του τύπου εξουσίας που πρέπει να αναγνωρισθεί από τους λαούς· και δεύτερο, έχουμε το πρόβλημα των μεθόδων που πρέπει να χρησιμοποιηθούν, έτσι ώστε τα επιλεγμένα εξουσιαστικά μέτρα να προχωρήσουν είτε με τη μέθοδο του επιβαλλόμενου ελέγχου, είτε πρέπει να έχουν μια τέτοια φύση ώστε να εφελκύνουν μια γενναιόδωρα προσφερόμενη και αναγνωρισμένη συνεργασία. Μεταξύ των δύο αυτών τρόπων εργασίας μπορούν να υπάρξουν πολλές παραλλαγές, αν και το σύστημα της συνεργασίας που παρέχεται με προθυμία από μια νοήμονα πλειονότητα δεν έχει εμφανισθεί ποτέ. Αλλά κινούμαστε προς μια τέτοια κατάσταση παγκόσμιας συνείδησης και βρισκόμαστε στο δρόμο να πειραματισθούμε μαζί της.

Ας σας υποδείξω εδώ σύντομα κάποιους τρόπους διακυβέρνησης που έχουν δοκιμασθεί και θα δοκιμασθούν στο μέλλον:

1. Διακυβέρνηση από μια αναγνωρισμένη Πνευματική Ιεραρχία. Αυτή η Ιεραρχία θα σχετίζεται με τις μάζες των ανθρώπων με μια αλυσίδα αναπτυγμένων ανδρών και γυναικών που θα δρουν σαν ενδιάμεσοι ανάμεσα στο κυβερνών πνευματικό σώμα και ένα λαό που θα είναι προσανατολισμένος σ' έναν κόσμο ορθών αξιών. Αυτή η μορφή παγκόσμιου ελέγχου βρίσκεται αόριστα μπροστά. Όταν γίνει δυνατό να υπάρξει τέτοια διακυβέρνηση, η πλανητική Ιεραρχία θα έχει κάνει μια μεγάλη Προσέγγιση στη γη και θα υπάρχουν τότε χιλιάδες ανδρών και γυναικών σε επαφή με την οργάνωσή Της, επειδή θα είναι αρκετά αναπτυγμένοι ώστε να είναι ευαίσθητοι στις σκέψεις και τις ιδέες Της.

2. Διακυβέρνηση από μια ολιγαρχία φωτισμένων διανοιών, που θ' αναγνωρίζεται σαν τέτοια απ' τη μάζα των διανοητών κι επομένως θα επιλεγεί απ' αυτούς να κυβερνήσει. Θα το κάνουν με την εκπαίδευση των διανοητών της φυλής σε ομαδικές ιδέες και την ορθή εκτίμησή τους. Το σύστημα εκπαίδευσης που θα επικρατεί τότε, θα χρησιμοποιείται σαν μέσον προσέγγισης των μαζών και στροφής τους σε ευθυγράμμιση με τις μεγάλες ιδέες κι αυτό δε θα γίνει με βία, αλλά με ορθή κατανόηση, ανάλυση, συζήτηση και πειραματισμό. Αρκετά περίεργα (από τη σκοπιά των πολλών) η πνευματική Ιεραρχία θα εργασθεί τότε κυρίως δια των επιστημόνων του κόσμου οι οποίοι, έχοντας πεισθεί εκείνη την εποχή για την αληθινή πραγματικότητα της ψυχής και όντας συντετοί στις χρήσεις των δυνάμεων της ψυχής και της φύσης, θ' αποτελούν ένα συνδεδεμένο σώμα αποκρυφιστών.

3. Διακυβέρνηση από μια αληθινή δημοκρατία. Αυτή πάλι θα γίνει εφικτή από μια ορθή χρήση των συστημάτων της εκπαίδευσης και μια σταθερή εκγύμναση των ανθρώπων να αναγνωρίζουν τις λεπτότερες αξίες, την ορθότερη άποψη, τον ανώτερο ιδεαλισμό κι ένα πνεύμα σύνθεσης και συνεργατικής ενότητας. Η συνεργατική ενότητα διαφέρει από την επιβαλλόμενη ενότητα στο ότι το υποκειμενικό πνεύμα και η αντικειμενική μορφή λειτουργούν για έναν αναγνωρισμένο σκοπό. Σήμερα κάτι τέτοιο όπως η αληθινή δημοκρατία είναι άγνωστο και οι μάζες των ανθρώπων στις δημοκρατικές χώρες βρίσκονται στο έλεος των πολιτικών και των οικονομικών δυνάμεων, όπως και οι άνθρωποι κάτω από την εξουσία δικτατόρων, φωτισμένων ή όχι. Οι τελευταίοι πρέπει να θεωρούνται ιδιοτελείς ιδεαλιστές. Αλλά θα ήθελα να σημειώσετε τη λέξη "ιδεαλιστής"! Όταν όμως ο κόσμος θα έχει ανθρώπους πιο αληθινά αφυπνισμένους και πιο σκεπτόμενους άνδρες και γυναίκες, θα δούμε να γίνεται ένας εξαγνισμός του πολιτικού πεδίου και μια κάθαρση των θεσπισμένων διαδικασιών μας για την εκπροσώπηση καθώς και μια απαίτηση απ' τους ανθρώπους να λογοδοτούν με μεγαλύτερη ακρίβεια όσοι επέλεξαν να κυβερνούν. Τελικά πρέπει να υπάρξει ένας στενότερος δεσμός ανάμεσα στο εκπαιδευτικό σύστημα, το νομικό σύστημα και την κυβέρνηση, αλλά θα κατευθύνεται σε μια προσπάθεια να πραγματώσουν τα καλύτερα ιδανικά των διανοητών της εποχής. Αυτή η περίοδος δε βρίσκεται τόσο μακριά όπως μπορεί να φαντάζεσθε, ιδιαίτερα αν η πρώτη κίνηση σ' αυτή την κατεύθυνση γίνει από το νέο όμιλο υπηρετών του κόσμου.

Αυτή η πρώτη κίνηση περιλαμβάνει μια ορθή κατανόηση της καλής θέλησης. Τα τρία αυτά συστήματα που είναι τα τρία μεγαλύτερα συστήματα, αντιστοιχούν στις τρεις κύριες ακτίνες της σύνθεσης, του ιδεαλισμού και της νοημοσύνης, που είναι απλώς άλλα ονόματα για τις ακτίνες της Θέλησης ή Δύναμης, της Αγάπης-Σοφίας και της Ενεργού Νοημοσύνης.

4. Διακυβέρνηση από δικτατορία. Αυτός ο τύπος διακυβέρνησης διαιρείται σε τρία τμήματα:

- α.** Κυβέρνηση από μοναρχία που περιορίζεται συνήθως από τη θέληση του λαού, ή μάλλον των πολιτικών της περιόδου, αλλά συμβολίζει την υπέρτατη εξουσία της Ιεραρχίας υπό τη Βασιλεία του Κυρίου του Κόσμου.
- β.** Κυβέρνηση από ηγέτη μιας δημοκρατικής χώρας, ο οποίος συνήθως καλείται πρόεδρος, ή από κάποιον πολιτικό (αδιάφορο με ποιο όνομα διαλέγει ν' αποκαλείται) που συχνά είναι ιδεαλιστής, παρότι περιορίζεται απ' την εσφαλμένη ανθρώπινη φύση του, απ' την περίοδο στην οποία ζει, από τους συμβούλους του και από τη διαδομένη διαφθορά και ιδιοτέλεια. Μια μελέτη τέτοιων ανθρώ-

πων που επικρατούν σ' αυτό το βαθμό, όταν γίνεται απ' τον ευφυή ουδέτερο, αποδεικνύει συνήθως το γεγονός ότι επικράτησαν υπό την επιρροή κάποιας ιδέας που η ίδια ήταν βασικά σωστή (αδιάφορο πώς εφαρμόσθηκε), προώθησε την έννοιά της κι ανήκε στην τότε νέα εποχή...

- γ. Κυβέρνηση από δικτάτορες τους οποίους η εμπυχώνουσα αρχή δεν είναι κάποιο από τα ιδανικά της νέας εποχής που προβάλλει στον ιδιαίτερο καιρό τους, αλλά ένας ιδεαλισμός πιο υλικού είδους – ένας γενικά αναγνωρισμένος *παρών* ιδεαλισμός. Δεν είναι συνήθως αντιδραστικοί ούτε βρίσκονται ανάμεσα στους ενορατικούς εργάτες της εποχής τους, αλλά παίρνουν ό,τι είναι προσγειωμένο, εδραιωμένο και εύκολα διαθέσιμο – που έγινε έτσι από τους διανοητές της εποχής τους – και μετά του δίνουν μια υλική, εθνική και ιδιοτελή ροπή και σκοπό κι έτσι το επιβάλλουν στις μάζες με φόβο, πολεμικά μέσα και υλικές υποσχέσεις. Επομένως ανήκουν περισσότερο πρακτικά στις μεθόδους εργασίας της τρίτης ακτίνας, γιατί είναι νοήμονες, δραστήριοι και υλικά εποικοδομητικοί. Ο αληθινός ιδεαλισμός περιλαμβάνει αναγκαστικά τα πρότυπα της νέας εποχής και τα θρησκευτικά κίνητρα λείπουν απ' τις τεχνικές τους. Ωστόσο αυτά οδηγούν τη φυλή άλλο ένα βήμα, γιατί έχουν ένα μαζικό αποτέλεσμα στην εφέλκυση της σκέψης και μερικές φορές τελική αντίσταση σαν αποτέλεσμα αυτής της σκέψης.

Αργότερα θα μελετήσουμε αυτούς και άλλους τρόπους διακυβέρνησης και θα αναλύσουμε τις συνηθισμένες σύγχρονες εκφράσεις τους και τις μελλοντικές πνευματικές αντιστοιχίες. Αυτές κάποια μέρα θα εμφανισθούν στη γη σαν αποτέλεσμα των πολλών πειραμάτων που διεξάγονται σήμερα. Να το θυμάστε αυτό.

Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σσ. 51-54

ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ

Σου ζητώ να αφιερώνεις κάθε μέρα δεκαπέντε λεπτά έντονης σκέψης στο πρόβλημα του μέλλοντος, ζητώντας σου πρώτα απ' όλα να επιτύχεις ένα βαθμό ευθυγράμμισης όσο πιο σταθερό μπορείς, να υψώσεις τη συνείδησή σου στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο επίγνωσης κι έπειτα να περιλάβεις στις σκέψεις σου τα τρία παρακάτω θέματα, ασχολούμενος μαζί τους κατά δύο τρόπους:

1. Όπως προκύπτουν απ' το παρελθόν, προσπαθώντας να σημειώσεις τι θα έπρεπε δικαιολογημένα να καταστραφεί.

2. Όπως πρέπει να εξελιχθούν, κατά την άποψή σου, στο μέλλον, προσφέροντας τη συμβολή τους στην ερχόμενη περίοδο της ανοικοδόμησης και παρέχοντας το γεφυρωτικό εκείνο νέο πράγμα που θα είναι σύμφωνο με τις απαιτήσεις της Νέας Εποχής – πάλι όπως τα νιώθεις και τα ερμηνεύεις.

Θα σου δώσω λοιπόν τρία τέτοια θέματα:

Την επερχόμενη φύση ή τύπο της παγκόσμιας διακυβέρνησης, εξετάζοντας τι πρόκειται να προκύψει από τις τωρινές, κύριες, παγκόσμιες ιδεολογίες.

Μαθητεία στην Νέα Εποχή, Τομ. Ι, σσ. 453-454

Αυτή η άσκηση διαλογισμού θα πρέπει να ολοκληρώνεται με την διανομή της ενέργειας μέσω των πέντε πλανητικών κέντρων –Λονδίνο / Γενεύη / Νέα Υόρκη / Ναρτζήλινγκ / Τόκιο– καθώς εκφωνείται η Μεγάλη Επίκληση.

Από την εστία του Φωτός μέσα από τη Διάνοια του Θεού
Ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων.
Το Φως ας κατέλθει στη Γη.

Από την εστία της Αγάπης μέσα από την Καρδιά του Θεού
Ας διαχυθεί αγάπη μέσα στις καρδιές των ανθρώπων.
Είθε ο Χριστός* να γυρίσει στη Γη.

Από το κέντρο όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή
Ο σκοπός ας καθοδηγεί τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων –
Ο σκοπός που οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν και υπηρετούν.

Από το κέντρο που ονομάζουμε φυλή των ανθρώπων
Το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός ας πραγματοποιηθεί
Και είθε να σφραγίσει την πύλη του κακού.

Το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη.

ΟΜ ΟΜ ΟΜ

ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Αν αυτή η μελέτη έχει επιλεγεί επιπροσθέτως της συνήθους εργασίας του βαθμού στη Σχολή Αρκέην, προτείνεται να μην παραγκωνίσει την εργασία του βαθμού στην οποία πρέπει να δίνεται επαρκής χρόνος. Η μελέτη των Ιεραρχικών Τμημάτων και πεδίων εργασίας για το μαθητή είναι συνεχής: χρειάζεται την αθροιστική στο χρόνο προσπάθεια για να αποκαλύψει την πραγματικότητα της εργασίας που πρέπει να γίνει και να εξοπλίσει τον εξυπηρετητή στο έργο.

Προτείνεται, επομένως, ο μαθητής να διαθέτει κάποιο χρόνο στην ίδια τη μελέτη και στους τρόπους και τα μέσα με τα οποία θα εξοικειώσει τον εαυτό του με το σύγχρονο σκηνικό της. Δεν υπάρχει περιορισμός ως προς τις πηγές μελέτης. Εκτός από τη σειρά εργασιών που περιλαμβάνεται εδώ και τις βιβλιογραφικές αναφορές που θα μπορούσαν επωφελώς να διερευνηθούν, τα βιβλία αυτά καθαυτά περιέχουν πιο αξιoσημείωτη διδασκαλία ενώ τα βιβλία άλλων συγγραφέων θα πρέπει επίσης να ερευνώνται.

Ο καθημερινός δεκαπεντάλεπτος στοχαστικός διαλογισμός που προτείνεται στο σπουδαστή δεν πρέπει να υποκαταστήσει τον κανονικό διαλογισμό του βαθμού. Μπορεί να γίνει κάποια άλλη ώρα. Καταλληλότερη στιγμή είναι κατά το τέλος μια περιόδου μελέτης του Τμήματος της Θρησκείας.

Δεν αναμένεται καμιά γραπτή εργασία από το σπουδαστή. Προτείνεται, ωστόσο, κάθε μαθητής να οικοδομεί το δικό του πλαίσιο αναφοράς κρατώντας σημειώσεις από κάθε σχετικό και σημαντικό υλικό που βρίσκει στο δρόμο του και που φωτίζει το νου και επεκτείνει τη σκέψη του.

Κάθε νέα ιδέα και σκέψη που προκύπτει από το διαλογισμό πρέπει επίσης να καταγράφεται και να αναπτύσσεται ε περαιτέρω συλλογισμούς ή να απορρίπτεται ως άσχετη.

Μολονότι σε αυτή τη φάση δεν αναμένεται αναφορά ή γραπτή εργασία ο όμιλος του κέντρου καλωσορίζει κάθε σκέψη, σχόλια, ιδέες ή ερωτήσεις που επιθυμείτε να στείλετε μαζί με τη μηνιαία τακτική αναφορά σας διαλογισμού. Θέλουμε να γνωρίζουμε πώς προοδεύετε, ποια είναι η αξία της εργασίας για σας, σε ποια έκταση μπορείτε να συσχετίσετε τη βασική διδασκαλία με τα πράγματα έτσι όπως είναι στο πεδίο της Θρησκείας και πώς θα πρέπει να είναι στο μέλλον. Κάποια άμεση εμπειρία στο πεδίο που θα δίνει συγκεκριμένη και πρακτική γνώση θα ήταν προφανώς ανεκτίμητη.

Είμαστε επίσης έτοιμοι να προσφέρουμε βοήθεια, προτάσεις ή συμβουλές. Αυτή είναι μια ομαδική προσπάθεια να συνεργαστούμε περισσότερο συνειδητά και ωφέλιμα στην εξωτερίκευση των ιεραρχικών μεθόδων εργασίας και να συνδέουμε την εσωτερική αιτία με το εξωτερικό αποτέλεσμα.

Μπορεί να είναι ωφέλιμο για το μαθητή να οργανώσει τις σκέψεις του γύρω από ορισμένες βασικές ερωτήσεις:

1. Ποια φαίνεται να είναι η επόμενη άμεση ανάπτυξη των διεθνών σχέσεων σε κυβερνητικό επίπεδο; Πού θα έπρεπε να οδηγήσει, ενδεχομένως, αυτή η νέα συσχέτιση;
2. Ποιο θα πρέπει να είναι το επόμενο βήμα προς τα εμπρός για την εξέλιξη της διακυβέρνησης και τη διαχείριση των τομέων του Δικαίου και των Οικονομίας, (α) σε εθνικό επίπεδο και (β) στο ιδιαίτερο περιβάλλον σας;

3. Ποια μορφή πρακτικής συνεργασίας μπορεί να παρέχει ο μέσος πολίτης οποιασδήποτε χώρας, αλλά και ο υπό εκπαίδευση μαθητής;

Αυτές οι ερωτήσεις θα μπορούσαν να αποτελέσουν τη βάση ενός γραπτού κειμένου ως μέσο ανταλλαγής ιδεών οι οποίες προκύπτουν από τη μελέτη και το διαλογισμό.

I. ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

A. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ	11
Ορισμοί των Αγγλικών Λέξεων	
B. ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΜΑΝΟΥ	13
Η Εσωτερική Διακυβέρνηση	
Γ. ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ	16
Δ. Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ	19
Εγκαινίαση Νέων Τεχνικών	
Πηγές Δύναμης	
Πολιτικές Ενέργειες σε Έκφραση	
E. ΙΔΕΕΣ - ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ	22
Γενικό Υπόβαθρο	
Ιδέες, Ιδεώδη και Ιδεολογίες	
Οι Τρεις Κύριες Ιδεολογίες	
Η Συνετή Χρήση των Ιδεών	
Το Έργο της Ομάδας των Οργανωμένων Διανοιών	
ΣΤ. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ	28
Η Περίοδος Ανακάλυψης του Διεθνισμού	
Ένωση Σοβιετικών Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν	
Μεγάλη Βρετανία	
Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής	
Η Σχέση των Μεγάλων Δυνάμεων	
Z. ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΑΞΗ	33
Κυρίαρχες Επιδράσεις	
Βήματα προς την Νέα Παγκόσμια Τάξη	
H. Η ΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ	39
Η Στάση της Παγκόσμιας Υπηρεσίας	
Απόψεις Ηθικής	
Θ. Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΦΥΣΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ	42
I. Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ	44

Α. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΒΑΣΙΚΟΙ ΤΟΝΟΙ

Σήμερα στον κόσμο ήρθε μια άλλη μεγάλη στιγμή κρίσης. Δεν αναφέρομαι στην τωρινή παγκόσμια κατάσταση, αλλά στην κατάσταση της ανθρώπινης συνείδησης. Ο νους έφτασε σε λειτουργική ισχύ, οι προσωπικότητες είναι συντονισμένες. Οι τρεις όψεις του ανθρώπου συγχωνεύονται· ένας άλλος σχηματισμός ή καταστάλαξη από την Ιεραρχία των μυστών έγινε εφικτός. Στο φυσικό πεδίο, χωρίς καμιά εξωτερική οργάνωση, τελετουργία ή εξωτερική μορφή, ολοκληρώνεται – σιωπηλά, σταθερά και δυναμικά – μια ομάδα ανδρών και γυναικών που θ' αντικαταστήσουν τελικά την προηγούμενη ιεραρχική προσπάθεια. Θα υποκαταστήσουν όλες τις εκκλησίες, όλες τις ομάδες και όλες τις οργανώσεις και θ' αποτελέσουν τελικά εκείνη την ολιγαρχία των επίλεκτων ψυχών που θα κυβερνούν και θα καθοδηγούν τον κόσμο.

Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας, σσ. 399-400

Η ανθρωπότητα – όπως συχνά ειπώθηκε – είναι πλέον ο παγκόσμιος μαθητής. Γιατί συμβαίνει αυτό; Κυρίως για δύο λόγους:

1. Οι άνθρωποι γοργά αφυπνίζονται νοητικά. Όλος ο κόσμος σκέφτεται κυρίως πάνω σε γραμμές πολιτικής και σε γραμμές σύγχρονων ιδεολογιών. Ακόμη και λαοί που για πολύ καιρό ήταν σε νάρκη, συνταράσσονται τώρα από νοητικές διαδικασίες. Αυτή η μετατόπιση της ανθρώπινης συνείδησης συνεπάγεται μια γοργή εστίαση της ανθρώπινης πρόθεσης στα νοητικά επίπεδα. Η νοητική αυτή πόλωση είναι ουσιώδης στη μαθητεία. Προς το παρόν είναι μια γενική τάση, αλλά έγινε μεγάλη πρόοδος σαν αποτέλεσμα της έντασης του πολέμου.
2. Οι άνθρωποι αναπτύσσουν γοργά μια κατανοούσα καλή θέληση. Ο κόσμος είναι γεμάτος από κινήματα για την ανακούφιση και την καλύτερευση της ανθρώπινης δυστυχίας κι αυτό από μέρους μικρών και μεγάλων κοινοτήτων καθώς και σε εθνικό ή διεθνές επίπεδο. ... Αυτό δε δείχνει μόνο νοητική πόλωση, αλλά και ανταποκριτικότητα στη φύση της αγάπης του Θεού· αυτές μαζί δείχνουν μια συγχώνευση και μια ευαισθησία που είναι νέες στην ανθρώπινη ιστορία και είναι εξαιρετικά ενθαρρυντικές, καθώς πιστοποιούν επιτέλους την επιτυχία της εξελικτικής διαδικασίας.

Μαθητεία στη Νέα Εποχή, Τομ. II, σ. 295

ΟΡΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

Από το Λεξικό Webster's Seventh New Collegiate Dictionar

Πολιτικό Πρόσωπο (Statesman)

1. κάποιος που κατέχει τις αρχές ή την τέχνη της διακυβέρνησης, ιδίως εκείνος που ασχολείται ενεργά με τη διεξαγωγή των εργασιών μιας κυβέρνησης ή με τη διαμόρφωση των πολιτικών της.
2. κάποιος που ασκεί την πολιτική ηγεσία με σύνεση και χωρίς στενό κομματισμό προς το κοινό συμφέρον.

Πολιτικός (Politician)

1. κάποιος που είναι έμπειρος στην τέχνη ή την επιστήμη της διακυβέρνησης, ειδικά: κάποιος που ασχολείται ενεργά με τη διεύθυνση των συναλλαγών μιας κυβέρνησης.
- 2α: κάποιος που ασχολείται επαγγελματικά με την κομματική πολιτική.

2β: κάποιος που ενδιαφέρεται πρωτίστως για πολιτικά αξιώματα από ιδιοτελή ή άλλα στενά, συνήθως βραχυπρόθεσμα, συμφέροντα.

Πολιτική (Politics)

1α: η τέχνη ή επιστήμη της διακυβέρνησης.

1β: η τέχνη ή η επιστήμη που ασχολείται με την άσκηση ή την επίδραση κυβερνητικής πολιτικής.

1γ: η τέχνη ή η επιστήμη που ασχολείται με την εξασφάλιση και τη διατήρηση του ελέγχου σε μια κυβέρνηση.

2: πολιτικές ενέργειες, πρακτικές ή διαδικασίες.

3α: πολιτικές ενέργειες: ανταγωνισμός μεταξύ ομάδων ή ατόμων με ανταγωνιστικά συμφέροντα: συγκεκριμένη εξουσία και ηγεσία σε μια κυβερνητική ή άλλη ομάδα.

3β: πολιτική ζωή, ιδίως ως κύρια δραστηριότητα ή επάγγελμα.

3γ: πολιτικές δράσεις που χαρακτηρίζονται από επιτήδειες και συχνά ανέντιμες πρακτικές.

4: οι πολιτικές απόψεις ή συμπάθειες ενός ατόμου.

5: το συνολικό σύμπλεγμα σχέσεων μεταξύ ανθρώπων στην κοινωνία.

Β. ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΜΑΝΟΥ

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Μέσα στην ανθρώπινη οικογένεια βρίσκονται επίσης εκείνοι που ανταποκρίνονται στον *εσώτερο όμιλο των Στοχαστών* οι Οποίοι, εργαζόμενοι με νοητική ύλη, ελέγχουν από την υποκειμενική πλευρά της ζωής την ανάπτυξη του μεγάλου Σχεδίου και την εκδήλωση του θείου σκοπού.

Αυτός ο όμιλος των Στοχαστών διαιρείται σε επτά κύριες κατηγορίες και προεδρεύεται από τρεις μεγάλες Ζωές ή υπερσυνειδητές οντότητες. Αυτοί είναι ο Μανού, ο Χριστός κι ο Μαχατσόχαν. Αυτοί οι τρεις εργάζονται πρωτίστως με τη μέθοδο επηρεασμού των διανοιών των μυστών και μνημένων. Οι τελευταίοι με τη σειρά τους επηρεάζουν τους μαθητές του κόσμου και οι μαθητές αυτοί, ο καθένας στον τόπο του και με δική του ευθύνη, πραγματώνουν την αντίληψή τους για το Σχέδιο και προσπαθούν να του δώσουν έκφραση όσο είναι δυνατό. Οι μαθητές αυτοί εργάζονταν ως τώρα πάρα πολύ μόνοι

Εσωτερική Ψυχολογία, Τομ. ΙΙ, σσ. 185-86

Αναφορικά με την Ιεραρχία το κεντρικό Τρίγωνο απαρτίζεται απ' τον Μανού που εκπροσωπεί την αγαπητική νοήμονα *ζωή*, απ' τον Χριστό που εκπροσωπεί την αγαπητική νοήμονα *συνείδηση* κι από τον Μαχατσόχαν που εκπροσωπεί την αγαπητική νοήμονα *δραστηριότητα* κι επομένως εκπροσωπεί μεταξύ τους κάθε φάση ομαδικής ζωντανίας, ομαδικής έκφρασης κι ομαδικής δράσης· οι ποιότητες αυτές εστιάζονται μέσω του Μαχατσόχαν κυρίως επειδή είναι ο Κύριος του Πολιτισμού και οι πολιτισμοί της ανθρωπότητας εκπροσωπούν την προοδευτική ανάπτυξη κι ανέλιξη.

Μόνο στην τελική φυλετική ρίζα των ανθρώπων στον πλανήτη μας θα κάνει την εμφάνισή του το ουσιώδες κεντρικό Τρίγωνο και θα λειτουργήσει φανερά στο τρίτο πλανητικό Κέντρο, εκείνο της Ανθρωπότητας. ... Ένα σημείο του μελλοντικού αυτού τριγώνου θ' αναδυθεί απ' το πεδίο της παγκόσμιας διακυβέρνησης, της πολιτικής και της διπλωματίας· ένα άλλο θα εμφανισθεί απ' τις παγκόσμιες θρησκείες κι ένα τρίτο από το γενικό πεδίο της παγκόσμιας οικονομίας και χρηματοδότησης. Σήμερα τέτοιοι άνθρωποι πνευματικής θέλησης, πνευματικής αγάπης και πνευματικής νοημοσύνης δε συναντώνται πάνω στη Γη· ακόμη κι αν εμφανίζονταν στα τρία αυτά πεδία έκφρασης, θα έκαναν μικρό καλό γιατί η αίσθηση της αναγνώρισης και της ευθύνης είναι προς το παρόν ανεπαρκώς αναπτυγμένες· αργότερα θα εμφανισθούν και θα συνδέσουν φανερά το τμήμα του Μανού μ' εκείνο της παγκόσμιας διακυβέρνησης, το τμήμα του Χριστού μ' εκείνο των παγκόσμιων θρησκειών και το τμήμα του Κυρίου του Πολιτισμού μ' εκείνο της κοινωνικής και οικονομικής τάξης. Ο καιρός αυτός ασφαλώς θα έλθει, αλλά θα έλθει μόνο μετά την εξωτερική της Ιεραρχίας και τη φανερή λειτουργία της στο φυσικό πεδίο.

Τηλεπάθεια και ο Αιθερικός Φορέας, σσ. 185-6

Χάρη σαφήνειας και για να ικανοποιήσω την απαίτηση του συγκεκριμένου νου για διαφοροποίηση, τα τρία αυτά τμήματα απεικονίζονται σαν διακριτά και ξεχωριστά το ένα απ' το άλλο, παρότι έχουν τα σημεία επαφής τους. Στην πραγματικότητα – πέρα από την πλάνη που πάντοτε δημιουργεί ο νους – τα τρία είναι ένα και τα επτά δεν είναι παρά συγχωνευμένα μέρη ενός σύνθετου όλου. Όλα αλληλοσμπλέκονται και αλληλοεισδύουν. Και τα τρία τμήματα δεν είναι παρά αναγκαία μέρη της ενιαίας οργάνωσης που κυβερνά ο Κύριος του Κόσμου. Δεν είναι παρά οι εκτελεστικές υπηρεσίες που χειρίζονται τις υποθέσεις του πλανήτη και κάθε υπηρεσία εξαρτάται από άλλες κι όλες εργάζονται σε στενότερη σύμπραξη. Ο άνθρωπος που βρίσκεται σε μια γραμμή πρέπει να θυμάται ότι με το χρόνο και προτού επιτύχει τελειότητα πρέπει ν' αντιληφθεί τη σύνθεση του όλου. Πρέπει να τη συλλάβει σαν γεγονός πέρα από κάθε αμφισβήτηση κι όχι μόνο σαν νοητική έννοια και στο διαλογισμό του θα έρθει τελικά ένα σημείο όπου αυτή η αντίληψη της ουσιώδους ενότητας θα γίνει κτήμα του και θα γνωρίσει τον εαυτό του σαν κομμάτι ενός απέραντου όλου.

Στα τρία αυτά τμήματα η μέθοδος προσέγγισης του Αρχηγού ενός Τμήματος είναι ο διαλογισμός και

το μέσον δια του οποίου ο σπουδαστής έρχεται σε επικοινωνία με την ουσιώδη Ζωή αυτού του τμήματος (όλα είναι ζήτημα όρων) διαφέρει. Η ζωή μέσα στη μορφή εκδηλώνεται – σαν αποτέλεσμα διαλογισμού – με τρεις διαφορετικούς τρόπους. Τα αποτελέσματα του διαλογισμού όπως καταδεικνύονται με όρους χαρακτηριστήρα, αν μπορώ να το εκφράσω έτσι, είναι πράγματι οι ίδιες όψεις της εκδήλωσης υπό διαφορετικούς όρους ή συνθήκες. Ας τις κατατάξω για χάρη σας:

Γραμμή του Μανού	Ισχύς, Σθένος, Δύναμη εξουσίας.
Γραμμή του Βοδισάττβα	Μαγνητισμός, Έλξη, Θεραπεία.
Γραμμή του Μαχατσόχαν	Ηλεκτρισμός, Σύνθεση, Οργάνωση.

Επιδιώκω να επισημάνω εδώ ότι το αποτέλεσμα επί της ζωής του σπουδαστή του διαλογισμού σε μια απ' τις τρεις αυτές γραμμές θα είναι όπως απαριθμήθηκε παραπάνω, παρότι όλα βέβαια θα χρωματίζονται και θα τροποποιούνται απ' την ακτίνα της προσωπικότητάς του και το επιτευχθέν σημείο εξέλιξης. Αν μελετήσετε τις τρεις λέξεις που εφαρμόζονται στις τρεις γραμμές, θα τις βρείτε πολύ διαφωτιστικές ...

Η Γραμμή του Μανού. ... είναι ειδικά η γραμμή της διακυβέρνησης, της φυλετικής ανάπτυξης, της εργασίας με κι επί της ύλης όλων των μορφών σ' όλα τα πεδία της ανθρώπινης εξέλιξης. Είναι, όπως είπα πριν, η γραμμή του αποκρυφισμού. Δίνει έμφαση στην ιεραρχική μέθοδο, ενσωματώνει το θείο δεσποτισμό κι είναι η γραμμή δια της οποίας ο Ηλιακός μας Λόγος επιβάλλει τη Θέλησή Του στους ανθρώπους. Συνδέεται στενά με τους Κυρίους του Κάρμα και το τμήμα του Μανού χειρίζεται το Νόμο του Αιτίου κι Αποτελέσματος. Οι τέσσερις Κύριοι του Κάρμα εργάζονται στενά με τον Μανού, γιατί επιβάλλουν το Νόμο κι Αυτός χειρίζεται τις μορφές των ανθρώπων, των ηπείρων, των φυλών και των εθνών, έτσι ώστε ο νόμος να βρίσκει τη σωστή του εφαρμογή.

Κατά συνέπεια ο άνθρωπος που μέσω διαλογισμού επιχειρεί να έρθει σε επαφή μ' αυτές τις δυνάμεις, ν' ανυψωθεί σε ένωση μ' αυτά τα μέσα και να επιτύχει τη συνείδηση της όψης Θέληση, εργάζεται κάτω από ορισμένους κανόνες, ανέρχεται από σημείο σε σημείο μέσω κατάλληλων μορφών και στοχάζεται πάντοτε το Νόμο και τις λειτουργίες του. Επιδιώκει να κατανοήσει, να διακρίνει και να μελετά τον απορροφά το συγκεκριμένο και η θέση του στο θείο σχέδιο. Δέχεται το γεγονός της εννοικούσας ζωής αλλά συγκεντρώνεται πρώτιστα στη μέθοδό της και στη μορφή εκδήλωσής της. Οι βασικοί κανόνες έκφρασης και διακυβέρνησης απορροφούν την προσοχή του και μελετώντας τους κανόνες και νόμους κι επιδιώκοντας να κατανοήσει, έρχεται κατ' ανάγκη σε επαφή με τον Κυβερνήτη. Ανυψώνεται από στάδιο σε στάδιο – απ' τον κυβερνήτη του μικρόκοσμου στους τρεις κόσμους ως τον εγωικό όμιλο και το εστιακό του σημείο, ένα Διδάσκαλο· απ' τον κυβερνήτη του ομίλου ανέρχεται στον Μανού, τον Κυβερνήτη του τμήματος όπου έχει τη θέση του, από εκεί στον Κυβερνήτη του Κόσμου, αργότερα στον Πλανητικό Λόγο κι από εκεί στον Ηλιακό Λόγο.

Επιστολές επί του Αποκρυφιστικού Διαλογισμού, σσ. 169-71

Πρέπει πάντα να θυμάστε την *ομαδική* ιδέα, γιατί αυτή θα διακρίνει τις μεθόδους της Νέας Εποχής από το παρελθόν ...

Το πολιτικό έργο θα απασχολεί άλλους ομίλους ειδικότερα απ' ό,τι οποιοσδήποτε άλλος κλάδος του έργου. Οι όμιλοι αυτοί μεταδίδουν την “ποιότητα της επιβολής” και μια εξουσία που λείπει από πολλούς άλλους κλάδους της θείας αυτής ομαδικής δραστηριότητας. Το έργο είναι κυρίως πρωτακτινικό έργο. Ενσωματώνει τη μέθοδο δια της οποίας η θεία *Θέληση* εκπληρώνεται στη συνείδηση των φυλών και των εθνών. Τα μέλη αυτού του ομίλου θα έχουν πολλή πρώτη ακτίνα στη σύστασή τους. Το έργο τους είναι να δρουν σαν αγωγοί επικοινωνίας ανάμεσα στο τμήμα του Μανού και στη φυλή των ανθρώπων. Είναι κάτι ευγενές να είμαστε αγωγοί της *Θέλησης* του Θεού.

Εσωτερική Ψυχολογία, Τομ. II, σσ. 190-91

Ποιο είναι το αποτέλεσμα αυτών των αναπτύξεων στον κόσμο της υποκειμενικής πνευματικής κυβέρνησης και στον κόσμο των ανθρώπινων υποθέσεων;

Πρώτα απ' όλα και κατεξοχήν η εφέλκυση μιας κοινής Προσέγγισης: από τη μια ο πόθος και η επιθυμία της Ιεραρχίας για τη λύση του ανθρώπινου προβλήματος και τη διευθέτηση της ανθρώπινης δυστυχίας κι επίσης για την ορθή εμφάνιση μιας πνευματικής κυβέρνησης (της κυβέρνησης των ορθών αξιών) και από την άλλη η απόφαση του ανθρώπου να φέρει ορθές συνθήκες και σωστές περιβαλλοντικές καταστάσεις, όπου τα ανθρώπινα όντα θα μπορούν να αναπτυχθούν κι όπου οι αληθινές αξίες θα μπορούν επίσης να καταγραφούν και ν' αναγνωρισθούν. Σ' αυτό το σημείο Ιεραρχία και ανθρωπότητα είναι ενοποιημένες. Ότι πολλά ανθρώπινα όντα είναι πολύ υπανάπτυκτα για ν' αποτυπώσουν σωστά αυτές τις εφέσεις είναι επουσιώδες. Εργάζονται υποσυνείδητα για τους ίδιους στόχους όπως και η Ιεραρχία.

Αυτόθι, σσ. 450-51

Γ. ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ

Κατά συνέπεια ο άνθρωπος που μέσω διαλογισμού επιχειρεί ... να επιτύχει τη συνείδηση της όψης Θέληση, εργάζεται κάτω από ορισμένους κανόνες, ανέρχεται από σημείο σε σημείο μέσω κατάλληλων μορφών και στοχάζεται πάντοτε το Νόμο και τις λειτουργίες του. ... Οι βασικοί κανόνες έκφρασης και διακυβέρνησης απορροφούν την προσοχή του και μελετώντας τους κανόνες και νόμους κι επιδιώκοντας να κατανοήσει, έρχεται κατ' ανάγκη σε επαφή με τον Κυβερνήτη.

Επιστολές επί του Αποκρυφιστικού Διαλογισμού, σ. 171

Αρχές προς Εφαρμογή

Αίτιο και Αποτέλεσμα	Ελευθερία
Χάσμα	Αρμονία
Διαμάχη	Απελευθέρωση
Συνεργασία	Σχέση
Κατευθυνόμενος Σκοπός	Υπευθυνότητα

Νόμοι προς Εφαρμογή

Αφαίρεση	Ομαδική Ζωή
Συνάθροιση	Ομαδική Πρόοδος
Ισορροπία	Σκοπός Ζωής του Πλανητικού Λόγου
Αδελφότητα	Σχετικότητα
Αλλαγή	Θυσία
Κύκλοι	Χωριστικότητα και Μίσος
Πεπωμένο	Ομιλία
Καταστροφή	Σύνθεση
Ίδιον Όφελος	Σκέψη
Ελευθερία	

Μέθοδοι προς Εφαρμογή (ως Τεχνικές)

Επικοινωνία	Ορθές Ανθρώπινες Σχέσεις
Επαφή	Υπηρεσία του Σχεδίου
Συνεργασία	Κοινωνική Εξέλιξη
Ενέργεια	Ήχος
Ενεργειακές Σχέσεις	Τηλεπάθεια
Εξέλιξη	Ένταση
Εντύπωση	Σκεπτομορφή
Δόμηση Σχέσεων	

Αρχή είναι εκείνο που ενσωματώνει κάποια όψη της αλήθειας στην οποία βασίζεται αυτό το σύστημά μας· είναι η διείσδυση στη συνείδηση του ανθρώπου λίγου μέρους από την ιδέα στην οποία ο Λόγος μας βασίζει όλα όσα κάνει. Η βάση κάθε ... Λογοϊκής δράσης ... συνδέεται με την ανθρώπινη Ιεραρχία, είναι η δύναμη της αγάπης να τραβά μπροστά – πείτε την εξέλιξη, αν θέλετε, πείτε την ενδόμυχη παρόρμηση, αν έτσι προτιμάτε, όμως είναι αγάπη που προκαλεί κίνηση και ωθεί προς τα εμπρός στην εκπλήρωση ...

Οπότε η αρχή αυτή πρέπει να υπόκειται κάθε δράσης και η διακυβέρνηση των μικρότερων οργανώσεων, αν βασίζεται στην αγάπη που οδηγεί σε δράση, θα φέρει μια θεία παρόρμηση σ' όλα τα μέλη τους, ωθώντας τα επίσης σε πληρέστερη έκφραση κι έτσι θα έτεινε σε πιο επαρκή πληρότητα και πιο ικανοποιητική προσπάθεια.

Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας, σσ. 115-16

... Οι ανώτερες αρχές ασχολούνται με το καλό της ομάδας και οι κατώτερες με το καλό του ατόμου ... η κατώτερη αρχή πρέπει να υποχωρήσει στην ανώτερη.

Αυτόθι, σ. 118

Αυτές οι δυνάμεις επιδρώντας στην ανθρώπινη φυλή, επηρεάζουν τους πιο ευαίσθητους· αυτοί με τη σειρά τους επηρεάζουν το περιβάλλον τους και βαθμιαία εδραιώνεται μια ορμή που σαρώνει μια φυλή ή ένα έθνος, μια περίοδο ή έναν κύκλο ετών και προκαλεί καταστάσεις βαθιάς κατάθλιψης και αμοιβαίας δυσπιστίας. Προκαλεί μια θλιβερή αυτοαπορρόφηση που αποκαλούμε πανικό ή κύμα αναταραχής. Το γεγονός ότι η εκδήλωση μπορεί να είναι στρατιωτική, οικονομική, κοινωνική ή πολιτική, ότι μπορεί να πάρει τη μορφή ενός πολέμου, μιας ιεράς εξέτασης, μιας οικονομικής λιτότητας ή μιας διεθνούς δυσπιστίας, είναι δευτερεύον. Οι αιτίες βρίσκονται στις κυανοτυπίες της εξελικτικής διαδικασίας και διέπονται – ακόμη κι αν δεν είναι αντιληπτό – από τον αγαθό Νόμο.

Αυτόθι, σ. 307

Η Αρχή της Διαμάχης

Αυτή η Αρχή της Διαμάχης είναι ... ενεργός σ' όλα τα ιδρύματα, ομάδες και οργανώσεις σ' όλες τις χώρες και σε κάθε τμήμα της ανθρώπινης σκέψης. Τα αποτελέσματά της είναι πρώτο, η αφύπνιση της ανθρωπότητας σε ορισμένες μεγάλες ανθρώπινες αναπτύξεις και δυνατότητες και δεύτερο, θα οδηγήσει σε μερικές βασικές απαρνήσεις όταν τα ζητήματα ιδωθούν καθαρά και το χάσμα που υφίσταται στην πραγματικότητα μεταξύ των επιθυμητών πνευματικών αξιών και των ανεπιθύμητων υλικών αξιών, γίνει σαφές. Στην πολιτική, λόγου χάρη, το δικομματικό σύστημα βασίζεται σε ορθή υπόθεση, αλλά δεν είναι προς το παρόν ικανοποιητικό σύστημα λόγω της ανθρώπινης ηλιθιότητας. Εκπροσωπεί αληθινά τις αντιδραστικές ομάδες κάθε χώρας κι επίσης το προοδευτικό κόμμα που είναι άγρυπνο στις νέες δυνατότητες· το ένα κόμμα αποβλέπει στη συγκράτηση της ζωής του πνεύματος, στην αποσαφήνιση με την παρακώλυση και στη συγκράτηση ή την παρεμπόδιση της πολύ γοργής προώθησης των ανυπόμονων και των ανώριμων· το προοδευτικό κόμμα πρέπει να αποτελείται από εκείνους που έχουν επίγνωση των περιπτώσεων και παλιών ζητημάτων και οι οποίοι είναι *πρωτοπόροι* κάθε εποχής, αν και συχνά χωρίς μεγάλη επιδεξιότητα στη δράση. Μια τέτοια σαφής διαχωριστική γραμμή μεταξύ των δύο βασικών παγκόσμιων κομμάτων δεν είναι ακόμη δυνατή, ούτε οι πνευματικές αξίες των δύο ομάδων εκτιμούνται από τις μη σκεπτόμενες μάζες ... το πραγματικό καλό της ανθρωπότητας δεν είναι ο στόχος του μέσου πολιτικού οποιασδήποτε ομάδας, γιατί συνήθως στόχος των προσπαθειών του είναι μόνο η δική του ιδιοτελής φιλοδοξία και η επιθυμία να διατηρήσει μια ορισμένη πολιτική ιδεολογία που θα του δώσει την εξουσία.

Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις, σ. 613

Ο Νόμος της Καταστροφής

Η ανώτερη καταστροφή που εξετάζουμε, συνδέεται με την καταστροφή ορισμένων *μορφών συνείδησης* που εκφράζονται σε μεγάλες περιοχές ή εκτεταμένες σκεπτομορφές· αυτές με τη σειρά τους μπορούν να ρυθμίσουν την ανθρώπινη σκέψη. Το απλούστερο παράδειγμα που μπορώ ίσως να σας δώσω γι' αυτό τον τύπο καταστροφής σχετίζεται με τις μεγάλες ιδεολογίες οι οποίες στη διάρκεια των αιώνων ρύθμισαν ή μπορεί να ρυθμίσουν την ανθρωπότητα. Οι ιδεολογίες αυτές προκαλούν δυναμικά αποτελέσματα στους τρεις κόσμους. Αυτός ο τύπος καταστροφής επηρεάζει εκείνους τους πολιτισμούς που ρυθμίζουν την ανθρώπινη οικογένεια για μακρές χρονικές περιόδους, που αφορούν κλιματικές συνθήκες οι οποίες προδια-

θέτουν τις μορφές στα τέσσερα βασίλεια προς ορισμένα χαρακτηριστικά σε χρόνο και χώρο, που παράγουν αποτελέσματα στις μεγάλες παγκόσμιες θρησκείες, στην παγκόσμια πολιτική και σε άλλες “ρυθμιστικές μορφές σκέψης”. Μήπως αυτά μεταδίδουν πολλά ή λίγα σε σχέση με τις έννοιες που επιχειρώ να διευκρινίσω;

Εκείνο που καταστρέφεται είναι συνεπώς ορισμένες ομαδικές μορφές κι αυτές σε μεγάλη κλίμακα· για να επιτευχθεί απαιτείται η άσκηση της πνευματικής θέλησης και δεν απαιτείται απλώς η απόσυρση της προσοχής της ψυχής, η απόφαση για εκκένωση της μορφής και η αποτυχία της βασικής επιθυμίας για διαιώνιση, που είναι ό,τι εννοούμε όταν μιλούμε για θάνατο στους τρεις κόσμους. ...

Ο Σκοπός του Θεού (για να χρησιμοποιήσω μια γνώριμη φράση) είναι εκείνο που εκπληρώνει το Σχέδιο. Αυτός ο σκοπός είναι η κινητήρια ζωή πίσω απ’ όλα όσα εκπορεύονται απ’ τη Σαμπάλλα και είναι εκείνο που υποκινεί όλες τις δραστηριότητες της Ιεραρχίας· χρέος της Ιεραρχίας είναι να διαμορφώσει το Σχέδιο για όλες τις μορφές ζωής στους τρεις κόσμους και στα τέσσερα βασίλεια της φύσης. Αυτό το Σχέδιο σε χρόνο και χώρο δεν αφορά κατά κανένα τρόπο τον άνθρωπο ατομικά ή τη ζωή οποιασδήποτε μικροκοσμικής οντότητας σε οποιοδήποτε απ’ τα βασίλεια της φύσης, αλλά τα σύνολα, τους χρονικούς κύκλους, εκείνα τα απέραντα σχέδια ζωντανίας που ο άνθρωπος ονομάζει ιστορία, τα έθνη και τις φυλές, τις παγκόσμιες θρησκείες και τις μεγάλες πολιτικές ιδεολογίες και τις κοινωνικές οργανώσεις που προκαλούν μόνιμες αλλαγές σε τύπους, πολιτεύματα, πλανητικές περιοχές και κυκλικές εκδηλώσεις.

Αυτόθι, σσ. 306-7

Δ. Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΙΚΗΣ ΗΓΕΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΗ ΝΕΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ

[Ορισμένοι όμιλοι] είναι ένα πείραμα *ίδρυσης ή έναρξης εστιακών σημείων ενέργειας* στην ανθρώπινη οικογένεια δια των οποίων ορισμένες ενέργειες μπορούν να ξεχυθούν σ' ολόκληρη τη φυλή των ανθρώπων. Είναι ένα πείραμα *εγκαίνιασης ορισμένων νέων τεχνικών στο έργο και στους τρόπους επικοινωνίας*. Θα ήθελα να τονίσω ότι σ' αυτές τις τελευταίες τρεις λέξεις συνοψίζεται ολόκληρη η ιστορία. Οι όμιλοι αυτοί προορίζονται να διευκολύνουν τις αμοιβαίες σχέσεις ή επικοινωνίες ... [Ένας από αυτούς τους ομίλους είναι οι Πολιτικοί Οργανωτές. Αυτός ο όμιλος των] *Πολιτικών Οργανωτών* και θα ασχολείται με τους πολιτικούς παράγοντες κάθε έθνους. Θα εργάζονται στον κόσμο της ανθρώπινης διακυβέρνησης, ασχολούμενοι με τα προβλήματα του πολιτισμού και με τις σχέσεις που υφίστανται μεταξύ των εθνών. Η πραγματοποίηση της διεθνούς κατανόησης θα είναι το κύριο αντικείμενό τους. ...

Αυτοί οι όμιλοι είναι επίσης *εξωτερίκευση μιας εσώτερης υφιστάμενης κατάστασης* ... Η ομαδική αυτή δύναμη θα διαχυθεί τότε μέσω όλων των διαφόρων ομίλων εφόσον οι μαθητές στους ομίλους εκτελούν *σαν ομάδα* τα εξής:

1. Διατηρούν σχέση με την εσώτερη πηγή δύναμης.
2. Δε χάνουν ποτέ από τη θέα τον ομαδικό αντικειμενικό σκοπό.
3. Καλλιεργούν τη διπλή ικανότητα εφαρμογής των νόμων της ψυχής στην ατομική ζωή και των νόμων της ομάδας στην ομαδική ζωή.
4. Χρησιμοποιούν όλες τις δυνάμεις που μπορεί να διαχυθούν μέσα στον όμιλο υπηρεσίας. ...

Μαθητεία στη Νέα Εποχή, Τομ. Ι, σσ. 35-41

ΠΗΓΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Η δύναμη που θα χειρίζεται τελικά ο Νέος Όμιλος Υπηρετών του Κόσμου, θα αντλείται από δύο πηγές: πρώτο, από το εσώτερο εκείνο κέντρο ή την υποκειμενική παγκόσμια κυβέρνηση της οποίας τα μέλη ευθύνονται για τη διάδοση εκείνων των ιδεωδών και ιδεών που οδήγησαν την ανθρωπότητα από εποχή σε εποχή. Αυτό το εσώτερο κέντρο υπήρχε πάντα και οι μεγάλοι ηγέτες της φυλής σε κάθε πεδίο συνδέονταν μαζί του. Οι μεγάλοι ιδεαλιστές και παγκόσμιοι εργάτες (όπως ο Χριστός και ο μεγάλος αδελφός Του, ο Βούδδας και οι μικρότεροι εκείνοι εργάτες, όπως ο Πλάτων, ο Σπινόζα, ο Αβραάμ Λίνκολν ή η Φλόρενς Ναϊτινγκέιλ) συνδέονταν όλοι μ' αυτό το κέντρο. Το εύρος αυτών των συνεργατών είναι τρομακτικό και οι βαθμοί αυτών των εργατών είναι πολλοί, αλλά τους διέκρινε όλους το αυτοθυσιαστικό έργο για τη βελτίωση της ανθρώπινης ζωής και η αγάπη των συνανθρώπων τους. Ωστόσο όλοι αντλούσαν το φως και την έμπνευσή τους από το κεντρικό αυτό εστιακό σημείο. Τα μέλη της κυβέρνησης αυτής μπορεί να είναι ζωντανά σε φυσικά σώματα ή εκτός ενσάρκωσης. Θεωρείται ότι υπάρχει πίστη στην αθανασία ανάμεσα σ' όσους διαβάζουν αυτές τις σελίδες – πίστη στη διαιώνιση της συνειδητής ψυχής σε κάποια διάσταση. Οι μεγάλες αυτές ψυχές διακρίνονται πρωτίστως από το γεγονός ότι δε γνωρίζουν κανένα νοητικό περιορισμό και η περιεκτικότητά τους είναι τέτοια ώστε γι' αυτούς δεν υφίστανται φυλετικές διακρίσεις ούτε θρησκευτικές διαφορές.

Η δεύτερη πηγή από την οποία θα αντλεί τη δύναμή του ο Νέος Όμιλος Υπηρετών του Κόσμου είναι οι άνθρωποι καλής θέλησης στον κόσμο σε κάθε δεδομένη στιγμή. Θα είναι ικανός να κινητοποιεί σε δράση κάθε στιγμή ένα τέτοιο βάρος σκέψης και μια τόσο τρομακτική κοινή γνώμη ώστε θα είναι τελικά σε θέση να επηρεάζει σαφώς τις ανθρώπινες υποθέσεις. Μια από τις λειτουργίες του θα είναι να φέρνει σ' επαφή ανθρώπους με παρόμοια ιδανικά κι επίσης να διευθύνει και να προωθεί τις προσπάθειές τους.

Εσωτερική Ψυχολογία, Τομ. ΙΙ, σσ. 663-64

Τρεις κύριες ενέργειες αρχίζουν να κρούουν πάνω στον κατώτερο νου του [του μαθητή]. Αυτές είναι:

1. *Η παρωθητική ενέργεια των ιδεών που φθάνουν σ' αυτόν από τον αφηρημένο νου οδεύοντας κατά μήκος της ανταγκάρανα· αυτές έρχονται σε επαφή με το φωτισμένο πλέον κατώτερο νου του ο οποίος στο σημείο αυτό τις μεταμορφώνει σε ιδεώδη, έτσι ώστε οι θείες ιδέες – που εκπληρώνουν το θείο σκοπό – να μπορέσουν να γίνουν κληρονομιά της φυλής των ανθρώπων. Όσο καλύτερα εκγυμνασμένος και περισσότερο ελεγχόμενος είναι ο νους, τόσο ευκολότερος θα είναι ο χειρισμός αυτού του τύπου ενέργειας. Μέσω της παρωθητικής αυτής ενέργειας η Ιεραρχία (στο βουδδικό πεδίο) οδηγεί προς τα εμπρός την ανθρωπότητα.*

2. *Η ενέργεια της ενόρασης που είναι η λέξη που χρησιμοποιούμε για να περιγράψουμε μια άμεση επαφή με το Νου του Θεού σε κάποιο σχετικά υψηλό επίπεδο εμπειρίας. Το αποτέλεσμα αυτής της ενέργειας πάνω στην ψυχικά εμποτισμένη προσωπικότητα είναι να δώσει στο νου (που είναι ήδη δεκτικός στην ενέργεια των ιδεών) κάποια αμυδρή λάμψη και μια σύντομη αποκάλυψη του σκοπού των ιδεών που υπoκείται κάθε ιεραρχικής δραστηριότητας για χάρη της ανθρωπότητας. Η ενόραση αφορά εξολοκλήρου την ομαδική δραστηριότητα· δεν ενδιαφέρεται ποτέ ούτε κατευθύνεται στην αποκάλυψη οτιδήποτε αφορά τη ζωή της προσωπικότητας ... Μην ξεχνάτε ότι το βουδδικό πεδίο συνδέεται στενά με το κοσμικό αστρικό πεδίο κι ότι όλες οι ενοράσεις όταν ρυθμιστούν, απαιτούν τη χρήση της δημιουργικής φαντασίας στην εκδήλωσή τους ή την παρουσίασή τους στις σκέψεις των ανθρώπων. Μιλώντας γενικά, οι Διδάσκαλοι ενορούν εκείνες τις φάσεις της θείας πρόθεσης που είναι άμεσες· συνιστούν το “επισκιάζον νέφος των επιστητών πραγμάτων”. Αυτές τις μετασηματίζουν σε Σχέδιο· έπειτα οι μαθητές Τους – με την ενορατική τους ικανότητα να αναπτύσσεται αργά αλλά σταθερά – αρχίζουν οι ίδιοι να ενορούν αυτές τις ιδέες, να τις παρουσιάζουν στις μάζες σαν ιδεώδη κι έτσι να κατασταλάζουν τις αναγκαίες όψεις του Σχεδίου στο φυσικό πεδίο.*

3. *Η δυναμική ενέργεια της θέλησης ακολουθεί έπειτα και (καθώς ο μαθητής τελειοποιεί την ανταγκάρανα) διολισθαίνει δια της επαφής στη διάνοια της ψυχικά εμποτισμένης προσωπικότητας κι από εκεί βρίσκει το δρόμο της προς τον εγκέφαλο. Αναφέρομαι φυσικά εδώ στον υπό εκγύμναση μαθητή και όχι στους ίδιους τους Διδασκάλους οι Οποίοι εργάζονται στο κέντρο αυτών των ενεργειών· η Ιεραρχία είναι ένα μεγάλο σημείο εισδοχής των τριών αυτών όψεων της Πνευματικής Τριάδας – της πνευματικής θέλησης, της ενόρασης ή της καθαρής λογικής και του αφηρημένου νου.*

Στα Άσραμ των Διδασκάλων ο μαθητής έρχεται σε άμεση σχέση με τις δυναμικές αυτές αποκαλυπτικές και παρωθητικές ενέργειες. Οι τρεις αυτές ενέργειες εστιάζονται και διευθύνονται από τους τρεις Αρχηγούς της Ιεραρχίας: τον Μανού, τον Χριστό και τον Μαχατσόχαν. Ο Μανού είναι δεκτικός και ο πράκτορας της ενέργειας της θείας θέλησης για την ανθρωπότητα· ο Χριστός είναι ο πράκτορας για τη διανομή της ενέργειας που φέρνει ενορατική αποκάλυψη· ο Μαχατσόχαν ευθύνεται για την εισροή ιδεών στη συνείδηση του μαθητή, του ζηλωτή και του διανοούμενου. Θα σας παρακαλέσω να θυμάστε ότι η κύρια προσπάθεια της πνευματικής Ιεραρχίας είναι υπέρ της ανθρωπότητας, επειδή το τέταρτο Βασίλειο της Φύσης είναι ο Μακρόκοσμος του τριπλού Μικρόκοσμου των τριών κατώτερων βασιλείων της φύσης.

Οι Ακτίνες και οι Μνήσεις, σσ. 711-12

Στο τελευταίο πεδίο το έργο της πρώτης Ακτίνας της Θέλησης ή Δύναμης αρχίζει να κάνει αισθητή την παρουσία του, απ' όπου και η μεγάλη δυσκολία. Η ενέργεια που λειτουργεί στην πολιτική δραστηριότητα δεν είναι ακόμη κατανοητή. Το έργο της Όψης του Καταστροφέα διατηρήθηκε σχετικά στο περιθώριο και μόνο στη διάρκεια του περασμένου μισού αιώνα έγινε σαφώς ενεργό. Έγινε εφικτό επειδή, μιλώντας πρακτικά, περιέλαβε ολόκληρο τον κόσμο και μόνο στην περιοχή ή το βασίλειο της σύνθεσης μπορεί να λειτουργήσει η πρώτη Ακτίνα.

Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σ. 38

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΣΕ ΕΚΦΡΑΣΗ

Υπάρχει μια τάση μεταξύ των σπουδαστών του εσωτερισμού, ιδιαίτερα εκείνων που ανήκουν στις παλιότερες Ιχθυακές ομάδες, να θεωρούν κάθε ενδιαφέρον για τις ενέργειες που δημιουργούν τα παγκόσμια γεγονότα ή αφορούν τη διακυβέρνηση και την πολιτική, σαν ανταγωνιστικό προς την εσωτερική και πνευματική προσπάθεια. Ο νεότερος όμως εσωτερισμός που θα υποστηριχθεί από τις πιο σύγχρονες ομάδες και τους περισσότερο νοητικούς τύπους, βλέπει όλα τα γεγονότα και τα παγκόσμια κινήματα και τις εθνικές διακυβερνήσεις καθώς κι όλα τα πολιτικά περιστατικά σαν εκφράσεις των ενεργειών που βρίσκονται στον εσώτερο κόσμο της εσωτερικής έρευνας ...

Ρωτούν: Γιατί να παραλείψουμε την πολιτική έρευνα απ' το πνευματικό πρόγραμμα; Φρονούν ότι η έρευνα αυτή έχει ίση αν όχι μεγαλύτερη σπουδαιότητα από τη δραστηριότητα των εκκλησιών· οι κυβερνήσεις καθορίζουν τους λαούς και βοηθούν στη δημιουργία κάθε σύγχρονου πολιτισμού, επιβάλλοντας στις μάζες των ανθρώπων ορισμένες αναγκαίες γραμμές σκέψης.

Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σσ. 62-63

Υπάρχει αυτή την εποχή μια εμφάνιση ορισμένων ισχυρών και κυριαρχικών προσωπικοτήτων πρώτης ακτίνας στο θέατρο της παγκόσμιας δραστηριότητας. Οι άνθρωποι αυτοί βρίσκονται σε άμεση επαφή με τη Σαμπαλλική αυτή δύναμη και είναι ευαίσθητοι στην κρούση της ενέργειας της θέλησης της Θεότητας. Ανάλογη του τύπου της προσωπικότητάς τους και του σημείου τους στην εξέλιξη θα είναι και η αντίδρασή τους σ' αυτή τη δύναμη και η επακόλουθη χρησιμότητά τους στον Κύριο του Κόσμου καθώς απεργάζεται τα Σχέδια Του για την παγκόσμια ανέλιξη. Η ενέργεια της θέλησης του Θεού εργάζεται μέσα απ' αυτούς, παρότι υποβιβάζεται και συχνά χρησιμοποιείται κι εφαρμόζεται κακώς από τις ποικίλες και περιορισμένες προσωπικότητές τους κι ερμηνεύεται ανεπαρκώς από τις υπανάπτυκτες συνειδήσεις τους.

Οι άνθρωποι αυτοί βρίσκονται σε κάθε πεδίο των ανθρώπινων υποθέσεων. Είναι τα κυρίαρχα πρόσωπα και οι δικτάτορες σε κάθε όψη της ανθρώπινης ζωής – πολιτική, κοινωνική, θρησκευτική κι εκπαιδευτική. Ποιος θα πει άραγε (αφού περάσει τουλάχιστον ένας αιώνας) αν η επίδραση και οι προσπάθειές τους ήταν καλές ή κακές; Όταν παραβιάζουν κατάφωρα το Νόμο της Αγάπης, μπορεί η επίδρασή τους να είναι ισχυρή, αλλά είναι περαστική κι ανεπιθύμητη, όσον αφορά τουλάχιστον αυτή τη φάση της δραστηριότητάς τους. Όταν ικανοποιούν την επείγουσα ανάγκη της ανθρωπότητας κι εργάζονται στις γραμμές της βασικής αποκατάστασης και διαφύλαξης των “μονάδων της σύνθεσης”, η επίδρασή τους είναι καλή κι εποικοδομητική ...

Επιθυμώ να σας υπενθυμίσω ότι χρησιμοποιώ τη λέξη “ενέργεια” όταν αναφέρομαι στην πνευματική έκφραση οποιασδήποτε ακτίνας και τη λέξη “δύναμη” για να υποδηλώσω τη χρήση που κάνουν οι άνθρωποι της πνευματικής ενέργειας καθώς επιχειρούν να τη χρησιμοποιήσουν και συνήθως τη χρησιμοποιούν ακόμη λανθασμένα ... Θα ήταν ίσως άτοπο να τονίσω εδώ ότι ... εκπρόσωποι της πρώτης ακτινικής δύναμης συχνά παρεξηγούνται και μισούνται. Μπορεί και συχνά κάνουν πράγματι κακή χρήση της διαθέσιμης ενέργειας, αλλά τη χρησιμοποιούν επίσης εποικοδομητικά μέσα στα επιθυμητά όρια του άμεσου σχεδίου.

Το Πεπρωμένο των Εθνών, σσ. 14-16

Ε. ΙΔΕΕΣ – ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΗ

Η δύναμη των ιδεών μόνο σήμερα αρχίζει να γίνεται κατανοητή. Η δυναμικότητα του ιδεασμού, οι μορφές που πρέπει να πάρουν οι ιδέες και η προαγωγή της λατρείας των ορθών ιδεών είναι ένα από τα κύρια προβλήματα που πρέπει να χειρισθεί η Νέα Εποχή.

Εσωτερική Ψυχολογία, Τομ. ΙΙ, σ. 255

ΓΕΝΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ

Αυτή η απόφαση των μελών της Ιεραρχίας να εκγυμνάσουν τις διάνοιες των ανθρώπων ταχύτερα και να δομήσουν μια πιο συνθετική ενότητα, τους οδήγησε σε μια απόφαση που συνεπαγόταν το σχηματισμό ομαδικών μονάδων κι επέφερε την ανάδυση εκείνων των ομάδων εργατών και διανοητών που με τις δραστηριότητές τους κυβέρνησαν και διάπλασαν τον κόσμο μας τόσο πολύ στους τελευταίους τρεις ή τέσσερις αιώνες. Έχουμε συνεπώς την εγκαινίαση, που χρονολογείται από τη σύνοδο αυτή, συγκεκριμένου και ειδικού ομαδικού έργου πάνω σε σαφώς καθορισμένες γραμμές, με κάθε ομάδα να εκπροσωπεί κάποια ιδιαίζουσα παρουσίαση ... της γνώσης της πραγματικότητας.

Οι ομάδες αυτές υποδιαιρούνται γενικά σε τέσσερις μεγάλες κατηγορίες: πολιτιστική, πολιτική, θρησκευτική και επιστημονική. Σε πιο πρόσφατους καιρούς πρόβαλαν οριστικά και τρεις άλλες ομάδες: είναι η φιλοσοφική, η ψυχολογική και η οικονομική ομάδα. Οι φιλόσοφοι υπήρχαν βέβαια πάντα μεταξύ μας, αλλά ήταν ως επί το πλείστον απομονωμένες μονάδες που ίδρυσαν σχολές οι οποίες χαρακτηρίζονταν από φατριασμό και χωριστικότητα. Δεν υπάρχουν πια εξέχουσες μορφές όπως στο παρελθόν, αλλά **ομάδες που αντιπροσωπεύουν ορισμένες ιδέες**. Έχει βαθιά σημασία ν' αναγνωρισθεί το έργο των επτά αυτών ομάδων διανοητών σαν μέρος του ιεραρχικού προγράμματος που σχεδιάσθηκε να προκαλέσει μια ορισμένη κατάσταση, να επιφέρει ορισμένες προπαρασκευαστικές συνθήκες και παίζει ένα συγκεκριμένο ρόλο στο έργο της παγκόσμιας εξέλιξης όσον αφορά την ανθρωπότητα.

Κάτω απ' την επίδραση των διαφόρων ακτίνων καθώς ανακυκλώνονται σε δραστηριότητα, πρόβαλαν μικρές ομάδες ανθρώπων, έπαιζαν το ρόλο του *σε ομαδικό σχηματισμό* κι εξαφανίσθηκαν, συχνά χωρίς επίγνωση της ενδόμυχης σύνθεσής τους και των συνεργατών τους. Όπως μπορεί να ιδωθεί σε κάθε νοήμονα ιστορική ανασκόπηση, το έργο που έκαναν για τη φυλή και η συμβολή τους στο πανόραμα της προόδου του ανθρώπινου γένους προβάλλει με διαύγεια.

Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας, σσ. 405-6

ΙΔΕΕΣ, ΙΔΕΩΔΗ ΚΑΙ ΙΔΕΟΛΟΓΙΕΣ

Οι υπηρέτες [στην Πρώτη Ακτίνα], αν είναι εκπαιδευμένοι μαθητές, εργάζονται μέσα απ' ό,τι θα μπορούσε να ονομασθεί η επιβολή της Θέλησης του Θεού στο νου των ανθρώπων. Το κάνουν μέσα απ' την ισχυρή κρούση ιδεών πάνω στο νου των ανθρώπων και την έμφαση των κυρίαρχων αρχών που πρέπει να αφομοιωθούν από την ανθρωπότητα. ... Αυτές οι ιδέες ενσωματώνουν μεγάλες αρχές και συνιστούν τις ιδέες της Νέας Εποχής.

Εσωτερική Ψυχολογία, Τομ. ΙΙ, σσ. 140-41

Για την ανθρωπότητα μαζικά η ανταπόκριση στα κελεύσματα του Παγκόσμιου Νου γίνεται ασυνείδητα: αυτή περιπλέκεται στην εποχή και τον αιώνα μας από μια αυξανόμενη ανταποκριτικότητα στις μαζικές ιδέες – που μερικές φορές ονομάζονται κοινή γνώμη – της γοργά ανελλισσόμενης ανθρώπινης νοητικότητας. Στην ανθρώπινη οικογένεια βρίσκονται επίσης εκείνοι που ανταποκρίνονται στον εσώτερο όμιλο των Στοχαστών οι οποίοι, εργαζόμενοι με νοητική ύλη, ελέγχουν απ' την υποκειμενική πλευρά της ζωής την ανάδυση του μεγάλου σχεδίου και την εκδήλωση του θείου σκοπού.

Αυτός ο όμιλος των Στοχαστών διαιρείται σε επτά κύρια τμήματα και προεδρεύεται από τρεις μεγάλες Ζωές ή υπερσυνειδητές Οντότητες. Είναι ο Μανού, ο Χριστός και ο Μαχατσόχαν. Οι τρεις αυτοί εργάζονται κυρίως με τη μέθοδο επηρεασμού της διάνοιας των μυστών και των μνημένων. Αυτοί οι τελευταίοι επηρεάζουν με τη σειρά τους τους μαθητές του κόσμου και οι μαθητές αυτοί, ο καθένας στον τόπο του και με τη δική του ευθύνη, επεξεργάζονται την αντίληψή τους για το σχέδιο κι επιδιώκουν όσο είναι δυνατό να του δώσουν έκφραση. Είναι λοιπόν, όπως μπορείτε να υποθέσετε, μια διαδικασία υποβίβασης των ρυθμών κραδασμού, ώσπου να γίνουν αρκετά βαρείς για να επηρεάσουν την ύλη του φυσικού πεδίου κι έτσι να κάνουν εφικτή τη δόμηση οργανωμένων αποτελεσμάτων στο φυσικό πεδίο. Οι μαθητές αυτοί εργάζονταν ως τώρα πολύ μόνοι, εκτός όταν οι καρμικές σχέσεις αποκάλυπταν τον έναν στον άλλο και η τηλεπαθητική διεπικοινωνία περιοριζόταν βασικά στην Ιεραρχία των μυστών και των μνημένων – ενσαρκωμένων ή μη – και στο ατομικό Τους έργο με τους μαθητές Τους.

Ωστόσο θεωρείται πλέον εφικτό να εδραιωθεί μια παρόμοια κατάσταση και μια τηλεπαθητική σχέση μεταξύ μαθητών στο φυσικό πεδίο.

Τηλεπάθεια και ο Αιθερικός Φορέας, σελ. 3

Ασχολούμαστε με το έργο των “δομητών της γέφυρας”. *Πρώτο, σας βεβαιώνω ότι η πραγματική δόμηση της ανταγκάρανα συμβαίνει μόνο όταν ο μαθητής αρχίζει να είναι οριστικά εστιασμένος στα νοητικά επίπεδα* κι όταν συνεπώς ο νους του λειτουργεί συνειδητά και με νοημοσύνη. Σ’ αυτό το στάδιο πρέπει ν’ αρχίσει να έχει κάποια ακριβέστερη ιδέα απ’ ό,τι είχε μέχρι τώρα ως προς την υφιστάμενη διάκριση μεταξύ του στοχαστή, του οργάνου της σκέψης και της καθαυτής σκέψης, αρχίζοντας με τη διπλή εσωτερική της λειτουργία η οποία είναι:

1. Η αναγνώριση και η δεκτικότητα στις ΙΔΕΕΣ.
2. Η δημιουργική ικανότητα της συνειδητής δόμησης σκεπτομορφών.

Αυτή κατ’ ανάγκη συνεπάγεται μια ισχυρή νοητική στάση κι έναν αναπροσανατολισμό του νου στην πραγματικότητα. Καθώς ο μαθητής αρχίζει να εστιάζεται στο νοητικό πεδίο (κι αυτή είναι η κύρια πρόθεση του διαλογιστικού έργου), αρχίζει να εργάζεται με νοητική ύλη κι εκγυμνάζεται στις δυνάμεις και τις χρήσεις της σκέψης. Επιτυγχάνει ένα μέτρο νοητικού ελέγχου· μπορεί να στρέφει τον προβολέα του νου σε δύο κατευθύνσεις, στον κόσμο της ανθρώπινης προσπάθειας και στον κόσμο της ψυχικής δραστηριότητας. Όπως ακριβώς η ψυχή κάνει για λογαριασμό της ένα δρόμο προβαλλόμενη σ’ ένα νήμα ή ρεύμα ενέργειας στους τρεις κόσμους, έτσι κι ο μαθητής αρχίζει συνειδητά να προβάλλεται στους ανώτερους κόσμους. Η ενέργειά του προωθείται με το μέσον του ελεγχόμενου και κατευθυνόμενου νου στον κόσμο του ανώτερου πνευματικού νου και στο βασίλειο της ενόρασης. Έτσι εδραιώνεται μια αμοιβαία δραστηριότητα. Αυτή η ανταπόκριση μεταξύ του ανώτερου και του κατώτερου νου εκφράζεται συμβολικά με όρους φωτός και έργεται σε ύπαρξη ο “φωτισμένος δρόμος” μεταξύ της προσωπικότητας και της πνευματικής Τριάδας μέσω του ψυχικού σώματος, όπως ακριβώς η ψυχή ήλθε σε οριστική επαφή με τον εγκέφαλο μέσω του νου. Αυτός ο “φωτισμένος δρόμος” είναι η φωτεινή γέφυρα. *Δομείται δια του διαλογισμού*· κατασκευάζεται δια της συνεχούς προσπάθειας προσέλευσης της ενόρασης, δια της υποταγής και υπακοής στο Σχέδιο (που αρχίζει να αναγνωρίζεται μόλις η ενόραση κι ο νους έρθουν σε επικοινωνία) και δια της συνειδητής ενσωμάτωσης μέσα στον εν υπηρεσία όμιλο και για σκοπούς αφομοίωσης μέσα στο σύνολο.

Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις, σσ. 446-47

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΚΥΡΙΕΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΕΣ

Η ανθρωπότητα είναι σήμερα πιο ευαίσθητη στις ιδέες από ποτέ άλλοτε, απ’ όπου και οι πολλές αντιμαχόμενες ιδεολογίες και το γεγονός ότι –για να υπερασπισθούν τα σχέδια τους– ακόμη και τα πιο δύστροπα έθνη πρέπει ν’ ανακαλύψουν κάποια ιδεαλιστική δικαιολογία για να την προβάλουν στα άλλα έθνη, όταν επιδιώκουν οποιαδήποτε καταπάτηση κάποιου αναγνωρισμένου νόμου. [Ακόμη και οι κακές δυνάμεις που παραμένουν ακόμη ενεργές, κρύβουν τους άπληστους σκοπούς τους πίσω από μια πλαστή επιθυμία για

παγκόσμια ενότητα, παγκόσμια αρμονία κι ορθές ανθρώπινες σχέσεις. *Πραγματεία επί των Επτά Ακτίων, Τομ. V*, σελ. 612]. Το γεγονός αυτό έχει μεγάλη σημασία για την Ιεραρχία γιατί καταδεικνύει το σημείο που έχει επιτευχθεί.

Το Πεπρωμένο των Εθνών, σ. 8

Προκαλείται ένα συγκεκριμένο παγκόσμιο αποτέλεσμα και ο Νέος Όμιλος Υπηρετών του Κόσμου έδωσε μεγάλη βοήθεια σ' αυτό. Ερμήνευσαν, εξήγησαν και βοήθησαν τις διαδικασίες εφέλκυσης της λανθάνουσας αγάπης στα ανθρώπινα όντα, η οποία στα αρχικά και ασχημάτιστα στάδια της υφίσταται υπό τη μορφή μιας στοιχειώδους καλής θέλησης.

Εφιστώ την προσοχή σας σ' αυτό σαν την υποκείμενη, κινητήρια ιδέα πίσω απ' όλη την εργασία που καλείστε να κάνετε. Προτείνω λοιπόν να προσπαθήσετε να δείτε τις τρεις κύριες ιδεολογίες ... [ολοκληρωτισμός, δημοκρατία και κομμουνισμός] με τις οποίες πρέπει κατ' ανάγκη να ασχοληθείτε με όρους των τριών προσπαθειών που εκπορεύονται απ' τα τρία κύρια πλανητικά κέντρα αυτή την εποχή: τη Σαμπάλλα, την Ιεραρχία και την Ανθρωπότητα. Έτσι θα αποκτήσετε μια πιο συνθετική άποψη και μια βαθύτερη κατανόηση της βραδέως αναδυόμενης παγκόσμιας εικόνας.

Δεν είναι άραγε δυνατό οι ιδεολογίες που συζητούμε να είναι η ανταπόκριση – διαστρεβλωμένη κι όμως συγκεκριμένη και καθορισμένη ευαίσθητη αντίδραση – στις ενέργειες που επιδρούν στην ανθρωπότητα απ' τα δύο ανώτερα κύρια κέντρα; Θα ήθελα να υποδείξω ότι η ιδεολογία που ενσωματώνεται στο όραμα των ολοκληρωτικών κρατών είναι μια εσφαλμένη αλλά σαφής ανταπόκριση στη Σαμπάλλική επίδραση της *θέλησης*: ότι η ιδεολογία πίσω από το δημοκρατικό ιδεώδες αποτελεί μια παρόμοια ανταπόκριση στην παγκοσμιότητα που η *αγάπη* της Ιεραρχίας την παρακινεί να εκφράσει κι ότι ο κομμουνισμός έχει ανθρώπινη προέλευση κι ενσωματώνει εκείνη την ιδεολογία που η ανθρωπότητα διατύπωσε με το δικό της δικαίωμα. Έτσι οι τρεις όψεις της φύσης του Θεού αρχίζουν να παίρνουν τη μορφή των τριών μεγάλων ιδεών και ό,τι βλέπουμε αυτή την εποχή στον πλανήτη μας είναι οι διαστρεβλωμένες ανθρώπινες αντιδράσεις στις πνευματικές παρορμήσεις που εκπορεύονται από τρία διαφορετικά κέντρα, αλλά είναι εξίσου θείες στην ουσιαστική φύση τους και στην ουσία τους. Συλλογισθείτε σ' αυτό.

Αυτόθι, σσ. 21-22

Έχουμε λοιπόν τρία μεγάλα κέντρα [Σαμπάλλα, Ιεραρχία, Ανθρωπότητα] κι απ' αυτά εκπορεύονται τρεις τύποι ενέργειας που σχηματοποιούνται στη συνείδηση της φυλής σαν τρεις διέπουσες ιδεολογίες. Οι παλιές ιδεολογίες παραμένουν ακόμη· δευτερεύουσες σχολές σκέψης απαντώνται παντού· διαστρεβλωμένες ερμηνείες και παρωδίες της πραγματικότητας αφθονούν σε κάθε τόπο· απ' όλες τις πλευρές οι ενέργειες αυτές επιδρούν στην επιφάνεια των ανθρώπων (τις αμαθείς μάξες) και οι άνθρωποι γίνονται θύματα των εκπροσώπων των ιδεολογιών – περασμένων, τωρινών και μελλοντικών.

Μην ξεχνάτε ότι πίσω απ' όλα αυτά στέκει Εκείνος που ονομάζουμε Κύριο του Κόσμου. Όταν όλα τα πρόσκαιρα αυτά πειράματα δοκιμασθούν κι όταν η ανθρωπότητα οδηγηθεί στη συνείδησή της από ένα στάδιο κατανόησης κι αναγνωρισμένης αλληλοσχέτισης σ' άλλο, το βασίλειο του Θεού θα εγκαθιδρυθεί στη Γη κι ο Κυβερνήτης της Γης θα εργάζεται τότε μέσω της Ιεραρχίας για να δημιουργήσει εκείνη τη συνθετική ζώσα δημιουργική ανταπόκριση της φύσης (της οποίας τμήμα είναι η ανθρωπότητα) που θα επιτρέψει σε κάθε βασίλειο ν' αποκαλύψει πλήρως τη δόξα του Θεού. Η Σαμπάλλα θα εργάζεται μέσω της Ιεραρχίας και η Ιεραρχία με τη σειρά της θα προσεγγίζει τα διάφορα βασίλεια της φύσης με το μέσον της Ανθρωπότητας που θα εισέλθει τότε στην προορισμένη και προαποφασισμένη λειτουργία της. Γι' αυτό συμβαίνουν όλα.

Η ώρα της καρποφορίας βρίσκεται σχετικά μακριά, αλλά στο μεταξύ η ανθρωπότητα πειραματίζεται ή υπόκειται σε πειραματισμό· εκμεταλλεύεται ή την εκμεταλλεύονται· μαθαίνει τα μαθήματα της αναγκαστικής υπακοής ή τους κινδύνους της ιδιοτελούς ακράτειας· γίνεται θύμα ισχυρών προσωπικοτήτων σε κάθε χώρα κι αυτό χωρίς εξαίρεση, ή οδηγείται σε σωστές κατευθύνσεις (και πάλι χωρίς εξαίρεση) από τους απεσταλμένους και τους μαθητές της Σαμπάλλα ή της Ιεραρχίας. Όλη η ελευθερία ή ο έλεγχος για τα

οποία κομπάζουμε δεν είναι παρά η πρόσκαιρη αντίδραση μιας ανθρωπότητας που παρασύρεται από ιδέες, ελέγχεται από ιδανικά, υποκινείται από ιδιοτέλεια, εμποτίζεται από μίσος κι όμως συνεχώς αγωνίζεται να εκφράσει τις ανώτερες και καλύτερες ποιότητες και να ελευθερωθεί από τη δουλεία του αρχαίου κακού, τη σκλαβιά των αρχαίων κωδίκων και την κατάρα των αρχαίων συνηθειών σκέψης και ζωής. Ό,τι συμβαίνει πίσω απ' το προσκήνιο στο ανθρώπινο γένος σαν σύνολο είναι εκείνο που έχει σημασία: είναι η ανέλιξη της ανθρώπινης συνείδησης εκείνο που υπολογίζεται απ' την Ιεραρχία κι αυτή ανελλίσσεται σε ανταπόκριση προς τις παρουσιαζόμενες συνθήκες σε κάθε χώρα ή χώρες.

Αυτόθι, σσ. 24-25

... Μόνο ... όσοι εργάζονται συνειδητά υπό την καθοδήγηση των δικών τους ψυχών και οι οποίοι με τον έλεγχο του νου βυθισμένοι σε βαθύ διαλογισμό, μπορούν να χειρισθούν την ύλη της σκέψης και να καταστούν “γιγνώσκοντες δημιουργοί”. Αυτοί μπορούν και θα προφέρουν τις παρωθητικές λέξεις που φέρνουν σε ύπαρξη τις νέες εκείνες μορφές και οργανισμούς, εκείνες τις εκφράσεις των ιδεών κι εκείνες τις οργανώσεις που ζουν το βιόκυκλό τους και υπηρετούν το σκοπό τους κι έτσι φτάνουν κανονικά στο καίριο και προκαθορισμένο τέλος τους. Οι δημιουργοί αυτοί είναι οι ηγέτες και οργανωτές, οι δάσκαλοι και οι οδηγοί σ' όλες τις φάσεις του ανθρώπινου βίου. Ο ήχος τους εκπέμπεται σ' όλες τις χώρες κι ο φθόγγος τους αναγνωρίζεται διεθνώς.

Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας, σ. 475

Η ΣΥΝΕΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ

Υπάρχουν τρία προβλήματα που στα επόμενα λίγα χρόνια θα προχωρήσουν αρκετά στο δρόμο της νοήμονος λύσης στις διάνοιες των πιο συντηρητικών, αλλά που θα θεωρούνται σαν οριστικά λυμένα από τους ενορατικούς και τους φωτισμένους. Τα τρία αυτά προβλήματα θα μπορούσαν να θεωρηθούν ότι συνιστούν τους τρεις κύριους αντικειμενικούς σκοπούς στα πεδία της επιστήμης, της πολιτικής και της θρησκείας. Με τη λύση τους θα έλθει μια πιο γοργή επιτυχία των παγκόσμιων προβλημάτων της διακυβέρνησης, της πίστης και της ύλης. Παρακαλώ να σημειώσετε τη διάκριση και τη σημασία των τριών τελευταίων αυτών λέξεων.

Εσωτερική Ψυχολογία, Τομ. Ι, σ. 179

Σε τελευταία ανάλυση το κύριο πρόβλημα της παγκόσμιας διακυβέρνησης είναι η συνετή χρήση των ιδεών. Εδώ γίνεται αισθητή η δύναμη της ομιλίας, όπως ακριβώς στο τμήμα της θρησκείας ή της εκπαίδευσης γίνεται αισθητή η δύναμη του γραπτού λόγου, της τυπωμένης σελίδας. Στο πεδίο της πολιτικής οι μάζες παρασύρονται από τους ρήτορες τους και ποτέ τόσο όσο τώρα με τη χρήση του ραδιοφώνου. Μεγάλες ιδέες διατυμπανίζονται στ' αυτιά του κοινού χωρίς ανάπαυλα – θεωρίες για τη δικτατορία, τον κομμουνισμό, το ναζισμό, το φασισμό, το μαρξισμό, τον εθνικισμό και τα δημοκρατικά ιδεώδη. Παρουσιάζονται στο κοινό απ' αυτή ή την άλλη ομάδα στοχαστών μέθοδοι διακυβέρνησης, χωρίς να του δίνεται χρόνος για εξέταση ή καθαρή σκέψη. Διαδίδονται οι φυλετικές αντιπάθειες και βρίσκουν έκφραση οι προσωπικές προτιμήσεις και πλάνες, προκαλώντας την εξαπάτηση των μη σκεπτόμενων. Ο άνθρωπος που έχει χρυσή γλώσσα, ο άνθρωπος που έχει το χάρισμα να παίζει με τις λέξεις και να εκφράζει με έμφαση τα παράπονα των ανθρώπων, ο ταχυδακτυλουργός των στατιστικών, ο φανατικός με τη σίγουρη και βέβαιη θεραπεία των κοινωνικών κακών και ο άνθρωπος που αρέσει να υποδαυλίζει τα φυλετικά μίσση, θα έχουν πάντοτε οπαδούς. Τέτοιοι άνθρωποι μπορούν με ευκολία να ανατρέψουν την ισορροπία της κοινότητας και να οδηγήσουν μια ομάδα μη σκεπτόμενων οπαδών σε παροδική επιτυχία και δύναμη, ή σε δυσφήμιση και λήθη.

Στο σύνολό του αυτό το παιγνίδι με τις ιδέες και η συνεχής κρούση στην ανθρώπινη συνείδηση των μεγάλων εννοιών που βρίσκονται πίσω από την εξελικτική μας διαδικασία, αναπτύσσουν στη φυλή τη δύναμη να σκέφτεται, να επιλέγει και να οικοδομεί στέρεα θεμέλια. Μέσω της εξελικτικής παρουσίασης αυτών των ιδεών υπάρχει μια σταθερή πορεία για μια ελευθερία της σκέψης (δια της παλιάς μεθόδου του πειραματισμού, της απόρριψης και της ανανεωμένης προσπάθειας με συνεχώς νεότερες έννοιες), η

οποία θα επιτρέψει στο ανθρώπινο γένος να οικοδομήσει πιστά σύμφωνα με τα μεγάλα πρότυπα σκέψης που υπόκεινται στην εξωτερική δομή του κόσμου μας. Οι άγρυπνες διάνοιες του αιώνα γίνονται συνεχώς ευαίσθητες σ' αυτά τα πρότυπα, έτσι ώστε ο ατομικός νους να μπορεί να τα αναγνωρίζει και να τα σύρει από το σκοτάδι στο φως της ημέρας. Έτσι γίνονται διαθέσιμα τα αληθινά πρότυπα για να παίξουν το ρόλο τους στην καθοδήγηση της φυλής στο πεπρωμένο της, στις βαθύτερες εκείνες αντιλήψεις που διαπλάθουν τους φυλετικούς τύπους και σ' εκείνη τη σύνθεση της κατανόησης που καταλήγει στην αντίληψη της Αδελφοσύνης.

Έτσι οι σκέψεις παίξουν το ρόλο τους και το πρόβλημα των ιδεών θα γίνεται όλο και περισσότερο κατανοητό, ωστόσο έρθει ο καιρός που θα έχουμε τους εκγυμνασμένους ενορατικούς και διανοητές μας οι οποίοι θα είναι ικανοί να εργάζονται απευθείας στον κόσμο των εννοιών και να μεταφέρουν (προς χρήση της φυλής) τα πρότυπα των ιδεών πάνω στις οποίες θα κτίζουμε. Λέγοντας αυτά αντιλαμβάνομαι ότι μπορεί να κατηγορηθώ για ρομαντισμό και για μετάδοση του ανέφικτου· όμως ο χρόνος θα καταδείξει την αλήθεια όσων προλέγω. Η δομή του κόσμου προβάλλει και δομείται σε ορισμένα εσώτερα πρότυπα σκέψης κι αυτά τα πρότυπα σκέψης παράγουν την τωρινή πλημμύρα των πειραμάτων διακυβέρνησης σ' όλα τα έθνη. Αλλά σήμερα δε δίνεται καμιά εκγύμναση για τη διαδικασία προσέγγισης των παγκόσμιων προτύπων και την αληθινή ερμηνεία των ιδεών, απ' όπου και τα προβλήματα. Αργότερα, όταν η φυλή θα βλέπει το πρόβλημά της με διαύγεια, θα δρα με σοφία και θα εκγυμνάξει με φροντίδα τους Παρατηρητές κι Επικοινωνούς της. Αυτοί θα είναι άνδρες και γυναίκες στους οποίους η ενόραση θα έχει αφυπνισθεί με την προσταγή μιας επιτακτικής διάνοησης· θα είναι άνθρωποι των οποίων οι διάνοιες θα είναι τόσο υποταγμένες στο ομαδικό καλό και τόσο απαλλαγμένοι από κάθε αίσθηση χωριστικότητας ώστε οι διανοιές τους δε θα παρουσιάζουν κανένα εμπόδιο στην επαφή με τον κόσμο της πραγματικότητας και της εσώτερης αλήθειας. Θα είναι ... άνθρωποι καλής θέλησης, υψηλής νοητικής εμβέλειας, με διάνοιες καλά εφοδιασμένες και εξοπλισμένες· θα είναι απαλλαγμένοι από προσωπική φιλοδοξία και ιδιοτέλεια, εμψυχωνόμενοι από την αγάπη της ανθρωπότητας και από την επιθυμία να βοηθήσουν τη φυλή. Τέτοιοι άνθρωποι είναι πνευματικοί άνθρωποι.

Αυτόθι, σσ. 179-81

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΩΝ ΔΙΑΝΟΙΩΝ

Η ανάγκη σήμερα είναι για μια υγιή διδασκαλία ως προς τους νόμους της σκέψης και τους κανόνες που διέπουν τη δόμηση εκείνων των σκεπτομορφών που πρέπει να ενσωματώσουν τις ιδέες που αποστέλλονται από τον παγκόσμιο θείο Νου. Οι άνθρωποι πρέπει ν' αρχίσουν να πραγματώνουν την αναγκαία τάξη στα υποκειμενικά πεδία της ζωής. Όταν αυτό γίνει αντιληπτό, θα έχουμε κάθε σπουδαία ομάδα ανθρώπων που εμπλέκεται στις παγκόσμιες υποθέσεις ή στο έργο της διακυβέρνησης σ' όλους τους κλάδους της, να βοηθείται στο νοητικό πεδίο από εξασκημένους στοχαστές, έτσι ώστε να υπάρχει ορθή εφαρμογή και σωστή προσαρμογή στο Σχέδιο. Ο καιρός γι' αυτό είναι ακόμη πολύ μακριά κι έτσι έχουμε τις διαστρεβλώσεις και τις παραποιήσεις στη Γη. ...

Αυτόθι, σ. 82

Καθεμιά από τις μεγάλες ακτίνες έχει μια μορφή διδασκαλίας της αλήθειας στην ανθρωπότητα, που είναι η μοναδική συμβολή της και μ' αυτό τον τρόπο ο άνθρωπος αναπτύσσεται μ' ένα σύστημα ή τεχνική που εξειδικεύεται από την ακτινική ποιότητα και είναι συνεπώς ειδικό και μοναδικό. ...

Ακτίνα Ι

Ανώτερη έκφραση:

Η επιστήμη της πολιτικής, της διακυβέρνησης.

Κατώτερη έκφραση:

Σύγχρονη διπλωματία και πολιτικές.

Αυτόθι, σσ. 49-50

Μιλώντας γενικά, το Σχέδιο χωρίστηκε σε τρεις υποδιαιρέσεις στις διάνοιες των οργανωτών του:

Πρώτη, Πολιτική. Ο αντικειμενικός σκοπός του έργου που σχεδιάστηκε εδώ ήταν η ανάπτυξη και η

εδραίωση μιας διεθνούς συνείδησης. Ήταν μια προσπάθεια στη γραμμή της δύναμης ή θέλησης, της διακυβέρνησης, ή στη γραμμή της πρώτης ακτίνας. Οι μαθητές και οι ζηλωτές που εργάζονταν στο πεδίο της οργάνωσης και η μάζα των ιδεαλιστών οργανώθηκαν σ' αυτό το έργο και οι εργάτες της έβδομης και της έκτης ακτίνας ευθυγραμμίσθηκαν. Συνεπώς οι ομάδες παρατάχθηκαν σε μια ομάδα γι' αυτή την προσπάθεια. Αποφασίσθηκε επίσης να καταδειχθεί η ανάγκη για οικονομική σύνθεση σαν μέρος του έργου συσχέτισης των εθνών μεταξύ τους, έτσι ώστε το πνεύμα που εκδηλώνεται από μια οργάνωση όπως ο Ερυθρός Σταυρός, λόγου χάρη, να μπορέσει να εκδηλωθεί διεθνώς στην αλληλεπίδραση των εθνών μεταξύ τους. Είναι περιττό να τονίσω ότι η υλική πίεση και ένταση και το γκρέμισμα των παλιών πολιτικών κομμάτων κι εμπορικών σχέσεων έπρεπε να παίζουν το ρόλο τους. Αποφασίσθηκε να καταδειχθεί η ανάγκη εδραίωσης ενός πνεύματος διεθνούς εξάρτησης κι αλληλοσχέτισης, έτσι ώστε να αναγκασθούν τα έθνη να αντιληφθούν πολιτικά ότι η απομόνωση, η χωριστικότητα και η καλλιέργεια ενός εθνικού εγωισμού έπρεπε να φύγουν κι ότι το εθνικιστικό πνεύμα που χρωματίζεται από μια αίσθηση ανωτερότητας, από ταξικά μίσση και φυλετικούς ανταγωνισμούς αποτελεί φραγμό στην αληθινή ανάπτυξη της ανθρωπότητας. Οι λαοί πρέπει να διδαχθούν ότι ο πόθος για την αύξηση των αποκτημάτων είναι αποτρεπτικός της πραγματικής διεύρυνσης. Έτσι καταστρώθηκαν σχέδια με τα οποία η Αδελφότητα των Εθνών που θα βασιζόταν στην αμοιβαία ανάγκη, αμοιβαία κατανόηση και αμοιβαία βοήθεια, θα ερχόταν βαθμιαία σε ύπαρξη.

Ο πρωταρχικός αντικειμενικός σκοπός ήταν η εδραίωση μιας στάσης του νου κι όχι η εδραίωση κάποιας ανέφικτης και μυθικής Ουτοπίας, ή των υλικών εκείνων καταστάσεων όπου μια ομάδα υποτάσσεται ολοκληρωτικά στη θέληση-για-δύναμη μιας άλλης ομάδας που επιβάλλει τυποποιημένες και ομοιόμορφες συνθήκες με τη χρήση δύναμης στη μια ή την άλλη μορφή. Το έργο που υποδείχθηκε κι επομένως τέθηκε ενώπιον του Νέου Ομίλου Υπηρετών του Κόσμου, είναι να διακηρύξει εκείνες τις αρχές των εθνικών σχέσεων που υπόκεινται σε μια παγκόσμια πολιτεία ή ομοσπονδία και οι οδηγίες του ήταν να κερδίσει την προσοχή των ηγετών διαφόρων χωρών κι έτσι αργά και βαθμιαία να αφυπνίσει τις μάζες (μέσω των τελευταίων) στην αληθινή σημασία της εύκολα αναφερόμενης αλλά ελάχιστα κατανοητής λέξης, Αδελφότητα.

Το έργο αυτό είναι ίσως ένα από τα δυσκολότερα καθήκοντα που έταξε ποτέ στον εαυτό της η Εταιρεία των Οργανωμένων Διανοιών. Τα φυλετικά μίσση και οι εθνικές βλέψεις είναι τόσο ισχυρά και η άγνοια των μαζών τόσο μεγάλη, ώστε χρειάστηκαν όλα τα εφόδια των εργατών πάνω στη γραμμή της διακυβέρνησης και της δύναμης (της πρώτης ακτίνας) για να κάνουν την αναγκαία κρούση στη δημόσια συνείδηση. Υπήρξαν και υπάρχουν ακόμη πολλά που πρέπει να καταστραφούν προτού τα έθνη καταλήξουν στο σημείο να είναι ευαίσθητα στο νέο όραμα και ικανά να αναγνωρίσουν την αμοιβαία τους ανάγκη.

... Οι πρωτεργάτες των διαφόρων αυτών εθνικών κινημάτων συχνά αγνοούν τις παρωθήσεις που βρίσκονται πίσω από το έργο τους και συχνά είναι ανίκανοι να εξηγήσουν τα ιδεώδη για τα οποία εργάζονται, εκτός με όρους ανθρώπινης φιλοδοξίας και δύναμης. Ωστόσο, χωρίς να το ξέρουν, είναι πραγματικά ευαίσθητοι στις μεγάλες ιδέες που ρίχνονται στη διάνοιά τους από τις Διάνοιες στα παρασκήνια. Ανταποκρίνονται στην ιδέα του κοινού καλού, της ανθρώπινης ισότητας, του υπερανθρώπου, των παγκόσμιων εμπορικών απαιτήσεων και της κατανομής του πλούτου, αλλά – κι εδώ είναι το σπουδαίο σημείο – επειδή δεν τονίζεται η εσώτερη σύνθεση της προσπάθειας, επειδή λείπει η γενική γνώση ως προς την πηγή των μεγάλων εννοιών και δεν υπάρχει κατανόηση της εσώτερης Αδελφότητας που καθοδηγεί την ανθρωπότητα σε μια εξωτερική Αδελφότητα, οι μεγάλες αυτές αρχές διαστρεβλώνονται πλατιά, εφαρμόζονται ιδιοτελώς και χρησιμοποιούνται χωριστικά. Τα πυρά του ταξικού μίσους, των φυλετικών ανταγωνισμών και της εθνικής αλαζονείας καίνε πολύ έντονα.

Τέτοιο είναι το πρόβλημα μπροστά στα Μεγάλα Όντα την εποχή αυτή. Με ό,τι κάνουν φέρνουν τα έθνη με τη μεσολάβηση του εσώτερου τμήματος διακυβέρνησης και πολιτικής εξουσίας, που εξετάσαμε, στην αντίληψη της ουσιαστικής τους ενότητας κι έτσι προωθούν εκείνη την “επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία” που όλοι ονειρευόμαστε.

Αυτόθι, σσ. 172-76

ΣΤ. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Η ιδιότητα του Πολίτη του Κόσμου σαν μια έκφραση της καλής θέλησης και της κατανόησης πρέπει να είναι ο στόχος των απανταχού φωτισμένων και το διακριτικό γνώρισμα του πνευματικού ανθρώπου και σ' αυτά τα τρία έχετε την εδραίωση των ορθών σχέσεων μεταξύ παιδείας, θρησκείας και πολιτικής.

Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σ. 91

Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΗΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΥ

Τα πολιτικά συστήματα του κόσμου χρειάζεται να προσανατολισθούν το ένα στο άλλο· ποτέ δεν ήταν στο θείο σχέδιο ότι όλα τα έθνη και οι φυλές πρέπει να συμμορφωθούν σε κάποια πρότυπη πολιτική ιδεολογία ή να υποβληθούν σε μια γενική μορφή ενιαίας διακυβέρνησης. Τα έθνη διαφέρουν· έχουν διαφορετικές κουλτούρες και παραδόσεις· μπορούν να λειτουργούν ικανοποιητικά κάτω από ποικίλες και διαφορετικές κυβερνήσεις· μπορούν όμως ταυτόχρονα να επιτύχουν ενότητα σκοπού που θα βασίζεται σε ειλικρινή επιθυμία για την αληθινή ευημερία και πρόοδο όλων των ανθρώπων παντού.

Μαθητεία στη Νέα Εποχή, Τομ. II, σ. 232

Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως οι ζηλωτές αυξάνονται σ' ολόκληρο τον κόσμο. Ίσως ο απλούστερος τρόπος να προχωρήσουμε θα ήταν ν' αναφέρουμε μερικές αναπτύξεις που θα εκδηλωθούν όταν η ακτίνα της ψυχής γίνει αποδεκτή, αναγνωρισθεί και αναπτυχθεί. Αυτές θα είναι:

1. *Η λύση της τωρινής παγκόσμιας διαμάχης...* Η τωρινή διαμάχη, η πλατιά ανταπόκριση σε πολύ διαφορετικές ιδεολογίες, η οικονομική πίεση που οδηγεί σε υλική διαρπαγή, η πολύ σαφής δημιουργικότητα όλων των τεχνών του σημερινού κόσμου και τα νέα πρότυπα αξιών, είναι όλα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει ο εξασκημένος στοχαστής και ψυχολόγος. Όλα αυτά τα ρυθμιστικά αποτελέσματα παρατηρούνται σήμερα ανάμεσα στους ανθρώπους.

2. *Η ανάδυση της παγκόσμιας διακυβέρνησης.* Αυτή η ανάδυση θα είναι το αποτέλεσμα αυτών των "... περιοχών δυσχέρειας" και συνέπεια μιας γενικότερης κατανόησης:

α. Των αιτίων της αναταραχής.

β. Του σημείου εξέλιξης που έφτασε η ανθρωπότητα.

γ. Των κρίσεων που αναπόφευκτα συμβαίνουν όταν ο άνθρωπος, το ολοκληρωμένο ανθρώπινο ον, συναντά τον άνθρωπο, την πνευματική πραγματικότητα.

δ. Της στιγμής της ευκαιρίας που βρίσκεται πάνω μας. Αυτή είναι αποτέλεσμα ορισμένων αστρονομικών συμβάντων, όπως η εισροή ενέργειας από ένα νέο σημείο του ζωδιακού και η μετατόπιση του γήινου πόλου.

Εσωτερική Ψυχολογία, Τομ. II, σσ. 705-7

Εισερχόμαστε σε μια μεγάλη πειραματική περίοδο ανακαλύψεων· θα ανακαλύψουμε τι ακριβώς είμαστε – σαν έθνη, στις ομαδικές μας σχέσεις, μέσα από τη θρησκευτική μας έκφραση κι απ' τον τρόπο διακυβέρνησής μας. Πρόκειται για μια εξαιρετικά δύσκολη περίοδο η οποία θα βιωθεί με επιτυχία μόνο εφόσον τα έθνη αναγνωρίσουν τις εγγενείς τους αδυναμίες και τις αντιμετωπίσουν με οραματισμό κι εσκεμμένη ανθρωπιστική πρόθεση. Αυτό σημαίνει πως κάθε έθνος πρέπει να κατανικήσει την έπαρση και ν' αποκτήσει εσωτερική ενότητα. Κάθε χώρα κατακερματίζεται σήμερα από αντιμαχόμενες ομάδες – ιδεαλιστές και ρεαλιστές, κομματάρχες κι εμπνευσμένους πολιτικούς, θρησκευτικές ομάδες φανατικά προσκολλημένες στις απόψεις τους, καπιταλιστές και εργάτες, απομονωτιστές και διεθνιστές, πολέμιους και υπέρμαχους διαφόρων ομάδων και λαών. Ο μοναδικός συντελεστής που θα μπορέσει σε εύθετο χρόνο να φέρει τελικά την αρμονία και να τερματίσει αυτές τις χαοτικές συνθήκες είναι οι ορθές ανθρώπινες σχέσεις.

Τα Προβλήματα της Ανθρωπότητας, σσ. 27-28

Έχουν μια καταφανή τάση να θεωρούν την ανθρωπότητα σαν σύνολο. Τέτοια έθνη είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Βρετανική Κοινοπολιτεία και η Ένωση των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών. Πολλές εθνότητες και φυλές συνθέτουν τις τρεις αυτές Μεγάλες Δυνάμεις – το κεντρικό τρίγωνο στην καρδιά του επερχόμενου νέου κόσμου. Απ’ όπου και η ευκαιρία τους να καθοδηγήσουν την ανθρωπότητα αυτή την περίοδο καθώς και η φυσική τους ευθύνη να δράσουν σαν ηγέτες του κόσμου ...

Η βασική πρόθεση των Ηνωμένων Πολιτειών είναι η ευημερία όλων των υπηκόων τους και η φράση “κυνήγι της ευτυχίας” αποτελεί μια συνηθισμένη διατύπωση αυτής της πρόθεσης· η θεμελιώδης αρχή που διέπει τη Βρετανική πολιτική είναι η δικαιοσύνη για όλους· η βασική επιδίωξη της Ε.Σ.Σ.Δ. είναι οι ορθές συνθήκες διαβίωσης, οι ίσες ευκαιρίες για όλους και η γενική εξίσωση των διαφόρων τάξεων για τη συγκρότηση μιας ευημερούσας ομάδας ανθρώπινων όντων. Όλοι οι παραπάνω στόχοι είναι αγαθοί και η υλοποίησή τους στη ζωή της ανθρωπότητας θα κατοχυρώσει την ευτυχία και την ειρήνη στον κόσμο ... Οπωσδήποτε όμως οι τρεις αυτές Μεγάλες Δυνάμεις συνιστούν την ελπίδα του κόσμου και σχηματίζουν το βασικό πνευματικό τρίγωνο πίσω από τα σχέδια και τα γεγονότα που θα εγκαινιάσουν το νέο κόσμο.

Τα μικρότερα έθνη ασπάζονται ελάχιστα αυτή τη στάση· διαθέτουν ένα λιγότερο διεφθαρμένο πολίτευμα και σχηματίζουν ουσιαστικά τους πυρήνες εκείνων των συνασπισμών που διαμορφώνονται αναπόφευκτα γύρω απ’ τις τρεις Μεγάλες Δυνάμεις. Οι συνασπισμοί αυτοί θα στηρίζονται σε μορφωτικά ιδεώδη και η συγκρότησή τους θα εγγυάται τις ορθές ανθρώπινες σχέσεις· δε θα πρέπει να δημιουργηθούν για ν’ ασκήσουν μια πολιτική ισχύος· ούτε πρέπει να αντιπαρατάσσονται μεταξύ τους χάρη ιδιοτελών σκοπών. Οι συνοριακές γραμμές, οι περιοχές ελέγχου και οι διακρατικές αντιζηλιές δε θα πρέπει να συνιστούν καθοριστικούς παράγοντες.

Αυτόθι, σσ. 68-69

ΕΝΩΣΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΩΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ

Το κύριο αμάρτημα της Ρωσίας κι εκείνο που εκπόρνευσε και διαστρέβλωσε την αρχική θεία παρόρμηση που υπόκειται στην ιδεολογία αυτής της χώρας, είναι η απόφαση που εκδηλώνει αυτή την εποχή να είναι χωριστική και να αποκόψει το Ρωσικό λαό από την παγκόσμια επαφή, χρησιμοποιώντας τα μέσα της εξαπάτησης και της κατακράτησης της πληροφορίας. Η ολοκληρωτική φύση της Ρωσικής διακυβέρνησης δεν είναι η κυριότερη συμφορά· είναι η άρνηση ανάπτυξης της παγκόσμιας συνείδησης. Πολλές κυβερνήσεις σήμερα έχουν ολοκληρωτική φύση είτε φανερά είτε έμμεσα, αλλά – ταυτόχρονα – οι λαοί τους έχουν ελεύθερη πρόσβαση στον τύπο και το ραδιόφωνο και δεν κρατούνται σε άγνοια των παγκόσμιων γεγονότων. Η Ρωσία παρασύρεται σε μια έκδηλη έκφραση της μεγάλης αίρεσης της χωριστικότητας. Εδώ βρίσκεται το πρόβλημά της – ένα πρόβλημα που αρνούνται να αναγνωρίσουν οι κυβερνήτες της.

Η ύπαρξη κλειστού νου σε εθνική κλίμακα είναι επικίνδυνη στο έπακρον, όπως ακριβώς το άτομο βρίσκεται σε επικίνδυνη “νοητική κατάσταση” όταν κλείνεται από την παγκόσμια επαφή, τα παγκόσμια νέα και την παγκόσμια κατανόηση κι όταν αρνείται να δεχθεί νέες ιδέες και νέους τρόπους συμπεριφοράς. Ευτυχώς η επίδραση της πέμπτης αυτής ακτινικής ενέργειας – που είναι πάντοτε παρούσα, είτε η ακτίνα βρίσκεται σε ενσάρκωση είτε όχι – οδηγεί σταθερά την ανθρωπότητα στη φώτιση.

Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις, σ. 595

Η Ρωσία έχει ιδιαίζον ενδιαφέρον αυτή την εποχή από την πλευρά της ανθρωπότητας, επειδή ... η εγωική της ακτίνα είναι η έβδομη και η ακτίνα προσωπικότητάς της είναι η έκτη. Απ’ όπου και η φοβερή σύγκρουση ανάμεσα στη φανατική έκτη ακτινική σκληρότητα του έκτου ακτινικού καθεστώτος της και την πνευματική αβλάβεια που αποτελεί τη βασική αρχή της εθνικής ιδεολογίας.

Το Πεπρωμένο των Εθνών, σ. 60

ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Είναι φανερό ότι η κυβερνητική ικανότητα της Ακτίνας της Θέλησης ή Δύναμης είναι το εξέχον χαρακτηριστικό της Μεγάλης Βρετανίας. Η Αγγλία είναι εκπρόσωπος της τέχνης του ελέγχου και η λειτουργία της ήταν να δημιουργήσει την πρώτη δοκιμαστική ομαδοποίηση ομόσπονδων εθνών που είδε ποτέ ο κόσμος και να καταδείξει τη δυνατότητα μιας τέτοιας ομαδοποίησης. Οι Ηνωμένες Πολιτείες κάνουν κάτι παρόμοιο και συγχωνεύουν τους υπηκόους πολλών εθνών σε ένα ομόσπονδο κράτος με πολλές επικουρικές πολιτείες αντί για επικουρικά έθνη. Οι δύο αυτές δυνάμεις λειτουργούν μ' αυτό τον τρόπο και μ' αυτό τον ευρύ αντικειμενικό σκοπό για να δώσουν τελικά στον πλανήτη ένα σύστημα ομαδοποιήσεων μέσα σ' ένα εθνικό σύνορο ή αυτοκρατορία κι όμως με διεθνή επακόλουθα που είναι συμβολικά της τεχνικής διακυβέρνησης της επερχόμενης νέας εποχής. Η δεύτερη Ακτίνα της Αγάπης ή της Έλξης κυβερνά – απ' την ψυχική σκοπιά – την ... [Κοινοπολιτεία] και υπάρχει μια σχέση ανάμεσα σ' αυτό το γεγονός και στο γεγονός ότι το αστρολογικό ζώδιο των Διδύμων κυβερνά τόσο τις Ηνωμένες Πολιτείες όσο και το Λονδίνο. Ο ρευστός, ερμητιανός, ενορατικός νους συνδέεται στενά με τη θεία όψη της αγάπης και κατανόησης, προκαλώντας έλξη κι ερμηνεία.

Αυτόθι, σσ. 51-52

Η Μεγάλη Βρετανία εκπροσωπεί εκείνη την όψη του νου που εκφράζεται με τη νοήμονα διακυβέρνηση η οποία βασίζεται στη δίκαιη και αγαπητική κατανόηση. Αυτό βέβαια είναι το ιδανικό μπροστά της, αλλά όχι ακόμη η ακριβής εκπληρωθείσα επίτευξη.

Αυτόθι, σσ. 54-55

Αν το ιδανικό της Αγγλίας για δικαιοσύνη (που είναι το πρότυπο της ακτίνας της προσωπικότητάς της) μπορέσει να μετασηματισθεί από την ψυχική της ακτίνα της αγάπης σε δίκαιη και νοήμονα παγκόσμια υπηρεσία, τότε θα δώσει στον κόσμο το πρότυπο της αληθινής εκείνης διακυβέρνησης που είναι η ιδιοφυΐα της ψυχικής ποιότητας των Βρετανών.

Αυτόθι, σ. 58

ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής έχουν για ακτίνα προσωπικότητας την έκτη ακτίνα ... Απ' όπου επίσης η γοργή ανταπόκριση της Αμερικανικής ηπείρου σε κάθε μορφή ιδεαλισμού, στην ανάγκη των άλλων, ακόμη και των εχθρών της, στη συμπόνια για όσους υποφέρουν και σε μια βαθιά πρόοδο προς έναν καλώς προσδιορισμένο ανθρωπισμό. Αυτό μπορεί να το ονομάζουν δημοκρατικό ιδεώδες, αλλά αληθινά είναι κάτι που προκύπτει από τη δημοκρατία και τελικά την αντικαθιστά – το ιδεώδες της πνευματικής κυβέρνησης – μιας κυβέρνησης από τους ανώτερους και πιο πνευματικούς ανθρώπους της χώρας. Απ' όπου επίσης το μη αντιληπτό εσωτερικό τους ρητό: “Φωτίζω το Δρόμο”.

Αυτόθι, σσ. 59-60

Στην Αμερική έχετε τη δικτατορία της οργανωμένης επιχείρησης που επιδιώκει να ρυθμίσει και να ελέγξει κάθε τμήμα της οικονομικής ζωής του έθνους και εισδύει βαθιά μέσω των εξασκημένων διανοιών στην κυβέρνηση, στις καθαυτές ρίζες της εθνικής ύπαρξης. Ότι ορισμένοι τύποι διανοιών μπορεί να το θεωρούν σαν καταπάτηση της ελευθερίας του υπηκόου έχει μικρή σημασία, μιλώντας σχετικά, όταν συγκριθεί με τη βαθμιαία αναδυόμενη σύνθεση που αποσκοπεί υποκειμενικά να εξοντώσει την απληστία και να τερματίσει την εκμετάλλευση των πολλών από τους λίγους. *Εσωτερική Ψυχολογία, Τομ. Ι, σσ. 174-75*

Αν ο ιδεαλισμός των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής μπορέσει να φωτισθεί από το νόμο της αγάπης κι όχι από την προσωπική αυτοέκφραση, τότε το πρότυπο που υπόκειται στη δομή των Πολιτειών μπορεί να ιδωθεί σε γραμμές φωτός και θα δούμε ένα μελλοντικό φυλετικό φως αντί για τις πολλές χωριστικές εθνικές γραμμές. Προς το παρόν εκείνη που ελέγχει είναι η ακτίνα προσωπικότητας των Ηνωμένων Πολιτειών.

Μια προσεκτική μελέτη εκείνου που εκπροσωπεί κάθε έθνος θα είναι εξαιρετικά αποκαλυπτική και θα προβάλλουν τα πρότυπά τους – ένα πρότυπο ιδιοτέλειας της προσωπικότητας ή ένα πρότυπο των στόχων της ψυχής.

Το Πεπρωμένο των Εθνών, σσ. 58-59

Η ΣΧΕΣΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Όλες οι ποικίλες μορφές διακυβέρνησης που επικρατούν σήμερα στον κόσμο – αφού κάνουν το μεγάλο τους πείραμα και την επακόλουθη συνεισφορά του – θα προχωρήσουν στο δρόμο της φωτισμένης εξουσίας από τις φωτεινές διάνοιες της εποχής. Η ανάπτυξη αυτή είναι βέβαιη κι αναπόφευκτη και οι ενδείξεις αυτού του γεγονότος μπορούν να ιδωθούν σήμερα από όσους έχουν μάτια για να βλέπουν και αναπτυγμένη εσωτερική όραση.

Αυτόθι, σ. 60

Θα σας είναι φανερό ότι μπορούν να σημειωθούν τρεις κύριες μέθοδοι ή τρόποι δημιουργίας ... συγχωνεύσεων. Η Μεγάλη Βρετανία, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και η Ένωση των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών (η Ε.Σ.Σ.Δ.) επεξεργάζονται την αρχή της ομοσπονδίας, της σχέσης και της συγχώνευσης των σωμάτων σε συγκεντρωμένα σύνολα που ανταποκρίνονται στην ίδια έμπνευση, αλλά χρησιμοποιούν τις δικές τους εξειδικευμένες μεθόδους για να επιφέρουν τους επιθυμητούς στόχους. Μην εκπλήσσεσθε που περιλαμβάνω τη Ρωσία σ' αυτή την τριπλότητα. Η ιδεολογία της είναι θεμελιωδώς τόσο υγιής όσο και των άλλων ομάδων ...

Ωστόσο στις τρεις αυτές ομάδες υπάρχει μεγάλο ενδιαφέρον. Η μια απ' αυτές, η Μεγάλη Βρετανία, αντιπροσωπεύει μια συγχώνευση της οποίας τα θεμέλια τέθηκαν σ' ένα μακρινό ιστορικό παρελθόν προετοιμασίας για διακυβέρνηση· η άλλη, οι Η.Π.Α., αντιπροσωπεύει μια συγχώνευση που ανελλίσσεται και αναπτύσσεται στο παρόν, είναι νέα στα πειράματά της, παρότι χρησιμοποιεί παράγοντες από κάθε έθνος της Ευρώπης· η Ε.Σ.Σ.Δ. με τη σειρά της αντιπροσωπεύει μια επερχόμενη συγχώνευση ή μελλοντική σύνθεση. Σ' αυτές τις τρεις έχετε μια ενδιαφέρουσα κι άμεση έκφραση των τριών θείων όψεων που καθεμιά εμπνέει και χρωματίζει τον εμβρυώδη πολιτισμό. Η Μεγάλη Βρετανία εκφράζει τη θέληση-για-δύναμη, αλλά εξαιτίας της ηλικίας και της εμπειρίας της, που την πλήρωσε ακριβά, απαλύνεται σήμερα από τη δικαιοσύνη και μια αυξανόμενη κατανόηση της ανθρώπινης ανάγκης. Αυτή με τη σειρά της είναι αποτέλεσμα του ελέγχου για πολλούς αιώνες στο παρελθόν από μια αριστοκρατία, με τον πατερναλισμό της, το συντηρητισμό και τη μέθοδο της αργής προσαρμογής. Οι Η.Π.Α. εκφράζουν τη θέληση-για-αγάπη που φανερώνεται στην ικανότητα ν' απορροφά πολύ διαφορετικά στοιχεία κι όμως να παρουσιάζει ίση ευκαιρία σε όλα. Αυτό γίνεται κυρίως επειδή ο έλεγχος σ' αυτή την ομοσπονδία πολιτειών βρίσκεται στα χέρια της *μπουρζουαζίας*, με τους οικονομικούς της στόχους, τη δύναμη να καθορίζει τις συνθήκες διαβίωσης και τη γοργή και συμπαθητική προσέγγισή της στη ζωή. Η μέθοδός της δεν είναι εκείνη της αργής προσαρμογής, αλλά της γρήγορης αφομοίωσης. Σ' αυτή τη χώρα επίσης οι άνθρωποι είναι πιο ευαίσθητοι στην επιρροή της Ιεραρχίας. Η Ε.Σ.Σ.Δ. εκφράζει τη θέληση-για-δημιουργία και την παραγωγή νέων συνθηκών και μιας νέας τάξης – που έχει σχεδιασθεί και καθορισθεί και προβλεφθεί. Αυτό έγινε πολύ συχνά με σκληρότητα, με μια προθυμία για συμβιβασμό και αλλαγή ή υποβιβασμό του αρχικού ιδανικού. Αυτή με τη σειρά της προκλήθηκε από τη δραστηριότητα του *προλεταριάτου*, με την ανικανότητά του να κυβερνά, την επιθυμία του να εκδικηθεί και την άγνοιά του για την παράδοση και τις κληρονομημένες διαδικασίες.

Επομένως στις τρεις αυτές ομάδες των αλληλοσχετιζόμενων στοιχείων και των διαφορετικών εθνικών ιδανικών γίνεται ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον πείραμα. Η Ε.Σ.Σ.Δ. θα στρέψει τελικά την έμφασή της και θα κατευθύνει το κύριο ενδιαφέρον της στην Ασία επιφέροντας μεγάλες αλλαγές σ' αυτή την ήπειρο μέχρι τον Ειρηνικό. Η άλλη, η Μεγάλη Βρετανία, με την επιτυχή κατάδειξη της αρχής της ομοσπονδίας μπορεί να προκαλέσει μεγάλες αλλαγές στην Ευρώπη, αν υπάρξει μια αφυπνισμένη διορατικότητα, μια αληθινή και συμπαθής δικαιοσύνη και μια συνετή υπομονή. Οι Η.Π.Α. έχουν να εκτελέσουν ένα παρόμοιο έργο για

τις χώρες της Αμερικής, που απαιτεί μια πολιτική ικανότητα υψηλής τάξης και ένα πνεύμα κατανόησης.

Θα σας είναι επίσης φανερό, αν έχετε κατανοήσει σωστά τις παραπάνω εισηγήσεις, ότι η Σαμπαλλική δύναμη εργάζεται μέσω εκείνης της κοινότητας των ομόσπονδων εθνών που [γνωστή ως η Κοινοπολιτεία] κι εκφράζει τη θέληση-για-σύνθεση και τη θέληση για δίκαιη και νόμιμη διαδικασία. Μέσω των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής η δύναμη της *Ιεραρχίας* μπορεί να εκφρασθεί αυξανόμενα, γιατί μια ενορατική αναγνώριση των υποκειμενικών πραγματικοτήτων και μια πραγματική αίσθηση των ανώτερων αξιών μπορούν και συχνά ελέγχουν τις ωθήσεις που διέπουν αυτή την ομάδα των ομόσπονδων πολιτειών. Η θέληση-για-ύπαρξη της *Ανθρωπότητας* με τη σχεδόν παράλογη έμφαση στις ανθρώπινες αξίες και στη δημιουργική θέληση-για-διακυβέρνηση είναι η συνεισφορά της Ε.Σ.Σ.Δ., της μεγάλης αυτής ομοσπονδίας δημοκρατιών. Έτσι η επιρροή των τριών μεγάλων παγκόσμιων κέντρων για τα οποία έγραψα νωρίτερα, μπορεί να ιδωθεί ότι εκφράζεται δια των τριών αυτών ομάδων εθνών. Την ίδια στιγμή η Σαμπαλλική δύναμη είναι ενεργός σε όλες τους, γιατί δημιουργεί ομοσπονδία και σύνθεση.

Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σσ. 130-32

Ζ. ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΑΞΗ

ΚΥΡΙΑΡΧΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ

Όλα τα τωρινά ιδανικά που εκφράζονται μέσω των σύγχρονων ιδεολογιών, θα υπηρετήσουν το σκοπό τους και τελικά θα παρέλθουν ... και θα παραχωρήσουν τελικά τη θέση τους σε μια αναγνωρισμένη πνευματική σχέση, μια υποκειμενική συντροφικότητα, σαν καθορισμένη κι εκφρασμένη αδελφότητα. Όταν αναπτυχθούν και κατανοηθούν επαρκώς, θα δημιουργήσουν μια μορφή ελέγχου και καθοδήγησης κι έναν τύπο διακυβέρνησης, τον οποίο δεν είναι εφικτό να συλλάβουν ακόμη και οι πιο προχωρημένοι στοχαστές αυτής της εποχής.

Γοητεία: Ένα Παγκόσμιο Πρόβλημα, σσ. 134-35

Η Ιεραρχία θα εργασθεί πρωτίστως στα επόμενα λίγα χρόνια μέσω τριών ομάδων Διδασκάλων που είναι στην πρώτη, τη δεύτερη και την τρίτη ακτίνα. Όσοι είναι στην πρώτη ακτίνα ασχολούνται σήμερα με τις σημαντικές μορφές της παγκόσμιας διακυβέρνησης, γιατί όλες υπόκεινται σε εντύπωση από τις ψυχές τους κι όλες εκπληρώνουν το ατομικό τους πεπρωμένο κι επηρεάζουν τα αντίστοιχα έθνη τους στις γραμμές του εθνικού πεπρωμένου. Η περίοδος της εντατικής και φαινομενικά καταστροφικής αναπροσαρμογής υπήρξε δραστική και αναγκαία. Αυτό δεν πρέπει να λησμονείται. Λάθη στην τεχνική έγιναν κατ' ανάγκη και συχνά καταπατήθηκε ο νόμος της αγάπης. Ωστόσο μερικές φορές η αγάπη της μορφικής όψης της συνείδησης ερμηνεύθηκε σαν σύγχρονη και όμοια με το νόμο της αγάπης απ' τους κριτικούς των μεθόδων που χρησιμοποιήθηκαν. Αυτό είναι κατανοητό. Όμως η περίοδος των μεγάλων εθνικών αναπροσαρμογών πρέπει σύντομα να τερματισθεί και πρέπει να συμπληρωθούν οι αναγκαίες διαδικασίες ευθυγράμμισης. Αυτή πρέπει τότε να εγκαινιάσει μια περίοδο ανανέωσης των σχέσεων σε πλατιά κλίμακα σ' ολόκληρο τον κόσμο· πρέπει να δει την έναρξη της εμπέδωσης φιλίας και την απαρχή μιας νέας εποχής ορθών κι εποικοδομητικών παγκόσμιων επαφών. Ως τώρα αυτή δεν επιτεύχθηκε σε μεγάλη κλίμακα λόγω του γεγονότος ότι η ανθρωπότητα δεν είχε υποφέρει αρκετά και συνεπώς δεν ήταν αρκετά ευαίσθητη στους άλλους. Δεν είχε εσώτερη ολοκλήρωση όπως αυτή που είναι τώρα εφικτή μέσω της ανάπτυξης των μέσων επικοινωνίας και της αύξησης της τηλεπαθητικής ευαισθησίας. Οι καταχρήσεις του νόμου της διαβίωσης δεν είχαν αναγνωρισθεί γενικά ούτε είχαν γίνει γνωστές για ό,τι είναι από έναν επαρκή αριθμό ανθρώπων. Το έργο των μεγάλων πρωτακτινικών επιδράσεων τα αλλάζει όλα αυτά γοργά και υλικά κι απ' τα μαθήματα που μαθεύτηκαν, μπορεί να γίνει εφικτή η δομή του νέου πολιτισμού.

Εσωτερική Ψυχολογία, Τομ. II, σσ. 729-30

Σήμερα παρακολουθούμε το θάνατο ενός πολιτισμού ή τον κύκλο της ενσάρκωσης της ανθρωπότητας. Σε όλα τα πεδία της ανθρώπινης έκφρασης έχει εδραιωθεί η αποκρυστάλλωση κι ο εκφυλισμός ... Οι παλιές πολιτικές σχολές θεωρούνται ανεπαρκείς και οι νέες ιδεολογίες μαρτυρούν τη δύναμη της ζωής που ζητά επαρκέστερη έκφραση· τα εκπαιδευτικά συστήματα, έχοντας υπηρετήσει το σκοπό τους, αναγνωρίζονται γοργά σαν ανεπαρκή να ικανοποιήσουν την ανάγκη της απαιτητικής ζωής της φυλής· παντού υπάρχει μια κραυγή για αλλαγή και για εκείνες τις νέες μορφές στη θρησκευτική, πολιτική, εκπαιδευτική και οικονομική ζωή της φυλής, που θα επιτρέψουν μια πιο ελεύθερη και καλύτερη πνευματική έκφραση. Μια τέτοια αλλαγή έρχεται γοργά και θεωρείται από κάποιους σαν θάνατος – φρικτός και που πρέπει να αποφευχθεί αν είναι δυνατό. Είναι πράγματι θάνατος, αλλά είναι ευεργετικός και αναγκαίος.

Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σσ. 114-115

Οι γραμμές του σχίσματος αυξήθηκαν σταθερά ώσπου τώρα μπορούν να εκφραστούν με όρους μιας ανθρωπότητας που είναι προσανατολισμένη στις ανώτερες πνευματικές και αλτροϊστικές αξίες και οι βασικοί της τόνοι είναι θυσία, ομαδικό καλό και παγκόσμια κατανόηση κι εκείνων των οποίων η εστίαση

είναι κατεξοχήν υλική και οι σκοποί τους είναι ιδιοτελείς, υποκινούμενοι από φιλοδοξία και το πνεύμα της κατοχής.

Η οξύτητα αυτής της κατάστασης και η πλατιά έκταση του σχίσματος παρακίνησε την παρατηρούσα Ιεραρχία να επιτρέψει μια άμεση εισροή της Σαμπαλλικής δύναμης (παρά τους επακόλουθους κινδύνους) να διαχυθεί στον κόσμο. Ο αντικειμενικός σκοπός ήταν να διεγερθεί η ελεύθερη βούληση των μαζών· το αποτέλεσμα πάνω τους ήταν σχετικά καλό καθώς οδήγησε στη διατύπωση και την έκφραση των μεγάλων παγκόσμιων ιδεολογιών ... Όλες αυτές οι ιδεολογίες τρέφονται από την επιθυμία των μαζών για καλύτερη των συνθηκών στις οποίες ζει ο πληθυσμός κάθε χώρας κι εστιάσθηκε, εκφράσθηκε κι έγινε δημιουργική από τη δύναμη της Σαμπαλλικής επιρροής. ... Σε κάθε χώρα μια σχετικά μικρή ομάδα ανθρώπων αποφασίζει για όλα τα σημαντικά θέματα και καθορίζει όλες τις κύριες εθνικές δραστηριότητες. Αυτό το κάνουν είτε με τη δύναμη, τον τρόμο και την εξαπάτηση, είτε με την πειθώ, τα ωραία λόγια και την εφαρμογή ιδεολογικών κινήτρων. Απ' αυτή την κατάσταση στον κόσμο οι Κύριοι του Πεπρωμένου επωφελούνται με σκοπό να φέρουν ένα τέλος στην αρχαία διαμάχη κι έτσι να επιτρέψουν στην ανθρωπότητα να περάσει στην Υδροχοϊκή Εποχή σχετικά ελεύθερη και με μια πιο σαφή κατανόηση των ορθών ανθρωπίνων στόχων, των ορθών σχέσεων και του προκαθορισμένου μέλλοντος του ανθρώπου. ... Σ' όλα τα έθνη υπάρχουν εκείνοι στους οποίους αυτή η θέση δεν προκαλεί καμιά έλξη και βρίσκονται ακόμη στο σκοτάδι και είναι τυφλοί στα αληθινά ζητήματα. Αυτή είναι μια δήλωση γεγονότος. Όσοι ζητούν να δουν την εδραίωση της καλής θέλησης και της κατανόησης, δεν είναι στην πλειονότητά τους παρά – όπως τόνισα σε προηγούμενα κείμενα – σχετικά μηδαμικοί για να ελέγξουν προς το παρόν ή να εξαναγκάσουν τους ηγέτες τους να ακολουθήσουν τη μαζική θέληση-για-το-καλό. Εμπνέονται ή προστατεύονται απ' την Ιεραρχία του Φωτός και είναι δικό τους το έργο της διέγερσης της ελεύθερης έκφρασης της καλής θέλησης που πρέπει να προωθηθεί όταν λήξει η διαμάχη.

Όσον αφορά τον άλλο όμιλο αποτελείται από εκείνους που λόγω κλίσης ή αρχαίου κάρμα είναι απόγονοι των Κυρίων του σκότους· οι πράξεις και τα ιδανικά τους κάνουν δυνατή τη δραστηριότητα των δυνάμεων του υλισμού. Θα ήθελα να σημειώσετε αυτή τη φράση. Ακόμη και οι πιο επικίνδυνοι απ' αυτούς έχουν συνείδηση κάποιας μορφής ιδεαλισμού, αλλά παραπλανούνται κι ανταποκρίνονται πλήρως στη θέληση-για-δύναμη (δύναμη πάνω στο φυσικό πεδίο και με το μέσον της μορφικής δραστηριότητας). Αυτή διεγείρεται απ' την εισροή της Σαμπαλλικής ενέργειας. Εξαιτίας αυτών των αντιδράσεων και τάσεων αποτελούν εστιακά σημεία για εκείνες τις Ζωές και Ενέργειες που είναι εγγενείς στην ίδια την ύλη και των οποίων η επιρροή και το έργο είναι αφιερωμένο στη διατήρηση της μορφής κι εκείνου που υπάρχει. Προσπαθούν συνεχώς ν' αρνηθούν το νέο και να καθυστερήσουν την εξέλιξη και την ανάπτυξη της ανθρωπίνης συνείδησης. Μην ξεχνάτε ... ότι το ζήτημα βρίσκεται στο πεδίο της συνείδησης κι ότι η διαμάχη είναι ανάμεσα στη μορφή και τη ζωή μέσα στη μορφή κι ανάμεσα στην πρόοδο που οδηγεί στην απελευθέρωση του ανθρωπίνου πνεύματος και την αντιδραστική δραστηριότητα που οδηγεί στη φυλάκιση της ανθρωπίνης συνείδησης και στον περιορισμό της ελεύθερης έκφρασής της.

Θα σταματούσα εδώ και θα σας παρακαλούσα σοβαρά να μη διευρύνετε τις γραμμές του σχίσματος βάζοντας τον εαυτό σας και όλους όσους ακολουθούν τη δική σας ιδεολογία στην πλευρά των Δυνάμεων του Φωτός και όλους τους άλλους ανθρώπους και τις ιδεολογίες τους με τις οποίες δε συμφωνείτε στην πλευρά των Δυνάμεων του Σκότους. Σε τελική ανάλυση το ζήτημα είναι ... το δικαίωμα να εκφράζονται οι ανθρωπίνες σχέσεις ανεμπόδιστες από εδαφικούς φραγμούς κι εθνικές συνήθειες σκέψης· περιλαμβάνει το δικαίωμα και την αισθητή αναγκαιότητα να επιδεικνύεται αγάπη σ' όλα τα όντα κι έτσι να εξαλείφεται κάθε μίσος και χωριστικότητα. Αφορά το δικαίωμα όλων των εθνών να ζουν ειρηνικά με τους γείτονές τους και αρμονικά μεταξύ τους και να εκφράζουν την αληθινή και υποκειμενική σύνθεση της ανθρωπότητας και να μη βάζουν τις εθνικές κτήσεις, τα σύνορα, την κουλτούρα, τη δύναμη και τη φιλοδοξία μπροστά απ' το γενικό καλό και την ευτυχία του κόσμου των ανθρώπων. Αυτό είναι το πραγματικό και υποκείμενο ζήτημα. Όλες οι εθνικές προκλήσεις και τα πατριωτικά καλέσματα είναι απλά προσπάθειες των ηγετών παντού να κρατήσουν το λαό σε μια ιδιαίτερη γραμμή σκέψης και δράσης. Όλα όσα συζητούν σήμερα οι ηγέτες είναι

να κάνουν τον κόσμο ασφαλή για τη δημοκρατία, να αποκτήσουν ζωτικό χώρο, να υπερασπιστούν τα δικαιώματα των μικρών εθνών, να διατηρήσουν την ισορροπία των δυνάμεων, ν' αντιμετωπίσουν τη δύναμη με δύναμη, να αποκαταστήσουν τα αρχαία και ιστορικά σύνορα, να επιβάλουν κάποια κουλτούρα που τη θεωρούν επιθυμητή, να αποτρέψουν την οικονομική καταστροφή, να διατηρήσουν τα εθνικά συμφέροντα και ενδιαφέροντα. Αλλά το πραγματικό ζήτημα είναι το άσπαστο ζήτημα της Κατεύθυνσης. Ποιο δρόμο θα πάρει η ανθρωπότητα; Θα πάρει το δρόμο της ανιδιοτέλειας που εκφράζεται στην προθυμία να δρα πάντοτε σύμφωνα με τα συμφέροντα όλων, προωθώντας έτσι την παγκόσμια κατανόηση και την παγκόσμια ενότητα, ή το δρόμο της ιδιοτέλειας και της επιθετικότητας που εκφράζεται από έναν έντονο εθνικισμό, θυσιάζοντας έτσι τις αληθινές και μεγάλες αξίες της ελευθερίας, της ανεξαρτησίας και της ελευθερίας της σκέψης. *Αυτή η ιδιοτέλεια μπορεί να εμφανισθεί με την ενεργό επιθετικότητα ή με την ενεργό ουδετερότητα.* Τα έθνη που δε συμμετέχουν καθόλου σ' αυτό τον αγώνα θα χάσουν πολλά και – ενισχύοντας το δικό τους ιδιοτελή αγώνα και καλύπτοντας το πραγματικό ζήτημα με όμορφα λόγια – θα βοηθήσουν να παραταθεί ο αγώνας και θ' αποτρέψουν τους λαούς τους από μια χρήσιμη ευκαιρία.

Αυτόθι, σσ. 126-30

Η ιστορία της τάσης για συγχώνευση στο σύγχρονο κόσμο θα αποδειχθεί μια πολύ διαφωτιστική μελέτη. Θα βρεθεί ότι οι πρώτες αμυδρές ενδείξεις έγιναν αισθητές γύρω στα 1575 μ.Χ. Οφείλεται στο γεγονός ότι επετράπη η εισροή αυτής της δύναμης όταν ζητήθηκε στην Εκατονταετή Σύνοδο της Ιεραρχίας που έγινε το 1425.

Αυτόθι, σ. 33

Ό,τι συνεπώς μπορεί να ιδωθεί ότι συμβαίνει είναι το αποτέλεσμα της Σαμπαλλικής δύναμης πάνω στις μορφές της φύσης, λόγω της κακής χρήσης της εισερχόμενης ενέργειας από τον άνθρωπο. Ο πόλεμος στο παρελθόν, μιλώντας γενικά κι εσωτερικά, βασιζόταν κυρίως στην ελκτική δύναμη των κατακτήσεων κι αυτό οδήγησε στον επιθετικό κι αρπακτικό χαρακτήρα των αιτίων που οδηγούσαν στον πόλεμο ... Ο πόλεμος υποκινείται από οικονομική αναγκαιότητα ή έχει τη φύση επιβολής της θέλησης ... μιας ιδεολογίας ή άλλης πάνω σε κάποιο έθνος, ή για να απαλλαχτεί από κάποιο φθαρμένο σύστημα σκέψης, διακυβέρνησης, θρησκευτικού δόγματος που παρεμποδίζει τη φυλετική ανάπτυξη. Αυτό γίνεται πλέον συνειδητά κι αποτελεί έκφραση της Σαμπαλλικής δύναμης ή δύναμης της θέλησης κι όχι τόσο της δύναμης της επιθυμίας όπως στο παρελθόν.

Το Πεπρωμένο των Εθνών, σσ. 120-121

... Στο διάστημα των τελευταίων τριών αιώνων η μια ομάδα μετά την άλλη εμφανίσθηκαν κι έπαιξαν το ρόλο τους και σήμερα αποκομίζουμε το όφελος των επιτεύξεών τους ... Δύο φημισμένες ομάδες, η μια πολιτιστική και η άλλη πολιτική, έπαιξαν επίσης το ρόλο τους, η μια προκαλώντας την Αναγέννηση και η άλλη τη Γαλλική Επανάσταση. Τα αποτελέσματα του έργου τους είναι ακόμη αισθητά, γιατί το σύγχρονο ανθρωπιστικό κίνημα με την έμφασή του στο παρελθόν που συμπληρώνεται στο παρόν και την έρευνά του για τις ρίζες του εξοπλισμού του ανθρώπου στις πρώιμες τάσεις, ανάγεται στην Αναγέννηση. Η επανάσταση και η απόφαση να πολεμά κανείς για τα θεία δικαιώματα του ανθρώπου βρίσκουν την αρχική τους εγκαινιαστική επίδραση και παρόρμηση στην επανάσταση της Γαλλίας. Η εξέγερση, ο σχηματισμός πολιτικών κομμάτων, η ταξική πάλη που μαίνεται σήμερα και η διάσπαση κάθε χώρας σε αντιμαχόμενες πολιτικές ομάδες, παρότι πάντα σποραδικές, έγιναν παγκόσμιες στα τελευταία διακόσια χρόνια και είναι όλες αποτέλεσμα της ομαδικής δραστηριότητας που ξεκίνησαν οι Διδάσκαλοι. Οι άνθρωποι ως εκ τούτου αναπτύχθηκαν κι έμαθαν πώς να σκέφτονται και παρότι μπορεί να σκέφτονται εσφαλμένα και να εγκαινιάζουν ολέθρια πειράματα, το τελικό καλό είναι αναπόφευκτο κι αναπόδραστο.

Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας, σσ. 408-9

ΒΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΕΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΑΞΗ

Σε αντιδιαστολή με την ολοκληρωτική παγκόσμια τάξη ποιο θα έπρεπε να είναι το παγκόσμιο σχέδιο; Για ποιους παγκόσμιους σκοπούς θα πρέπει να εργασθούν οι δημοκρατίες; Τα ουτοπικά σχήματα, οι ιδεαλιστικές μορφές διακυβέρνησης και οι πολιτιστικές ζωντανές διαδικασίες ήταν πάντοτε τα παιχνίδια του ανθρώπινου νου ανά τους αιώνες. Αλλά αυτές οι ουτοπίες είναι τόσο μακρινές δυνατότητες ώστε η παρουσίασή τους φαίνεται άχρηστη. Οι πιο πολλές απ' αυτές είναι τελείως μη πρακτικές.

Όμως κάποιες άμεσες δυνατότητες κι εφικτοί σκοποί μπορούν να πραγματοποιηθούν αν δοθεί μια οριστική θέληση-για-το-καλό και υπομονή από μέρους της ανθρωπότητας.

Ορισμένες κύριες και πνευματικές προτάσεις πρέπει να βρίσκονται πίσω από όλες τις προσπάθειες να διατυπωθεί η νέα παγκόσμια τάξη. Ας αναφέρω κάποιες απ' αυτές:

1. Η νέα παγκόσμια τάξη πρέπει να ικανοποιεί την άμεση ανάγκη και να μην είναι μια προσπάθεια να ικανοποιηθεί κάποιο μακρινό, ιδεαλιστικό όραμα.
2. Η νέα παγκόσμια τάξη πρέπει να είναι κατάλληλη για έναν κόσμο που πέρασε μέσα από μια καταστροφική κρίση και μια ανθρωπότητα που έχει καταβληθεί σοβαρά από την εμπειρία.
3. Η νέα παγκόσμια τάξη πρέπει να βάλει τα θεμέλια για μια μελλοντική παγκόσμια τάξη που θα είναι δυνατή μετά από μια περίοδο ανάρρωσης, ανασυγκρότησης και ανοικοδόμησης.
4. Η νέα παγκόσμια τάξη θα θεμελιωθεί πάνω στην αναγνώριση ότι όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι σε καταγωγή και στόχο, αλλά βρίσκονται όλοι σε διαφορετικά στάδια εξελικτικής ανάπτυξης· ότι η προσωπική ακεραιότητα, η νοημοσύνη, το όραμα κι η εμπειρία συν μια χαρακτηριστική καλή θέληση πρέπει να χαρακτηρίζουν την ηγεσία. Η κυριαρχία του προλεταριάτου πάνω στην αριστοκρατία και την μπουρζουαζία, όπως συμβαίνει στη Ρωσία, ή η κυριαρχία μιας κατεστημένης αριστοκρατίας πάνω στο προλεταριάτο και τις μεσαίες τάξεις, όπως συνέβαινε μέχρι πρόσφατα στη Μεγάλη Βρετανία, πρέπει να εξαφανισθούν. Ο έλεγχος των εργατών απ' τους καπιταλιστές ή ο έλεγχος του κεφαλαίου απ' τους εργάτες πρέπει επίσης να φύγει.
5. Στη νέα παγκόσμια τάξη το κυβερνών σώμα σε κάθε έθνος θα πρέπει να αποτελείται από εκείνους που εργάζονται για το μεγαλύτερο καλό του μεγαλύτερου αριθμού και οι οποίοι την ίδια στιγμή προσφέρουν ευκαιρία σε όλους, φροντίζοντας ώστε το άτομο να είναι ελεύθερο. Σήμερα οι άνθρωποι με όραμα επιτυγχάνουν αναγνώριση, κάνοντας έτσι εφικτή μια ορθή επιλογή ηγετών. Δεν ήταν εφικτή μέχρι αυτό τον αιώνα.
6. Η νέα παγκόσμια τάξη θα εδραιωθεί πάνω σε μια ενεργό αίσθηση ευθύνης. Ο κανόνας θα είναι "όλοι για έναν κι ένας για όλους". Αυτή η στάση θα πρέπει να αναπτυχθεί μεταξύ των εθνών. Προς το παρόν δεν υπάρχει.
7. Η νέα παγκόσμια τάξη δε θα επιβληθεί μ' έναν ομοιόμορφο τύπο διακυβέρνησης, μια συνθετική θρησκεία κι ένα σύστημα τυποποίησης πάνω στα έθνη. Τα κυριαρχικά δικαιώματα κάθε έθνους θα αναγνωρίζονται και η ιδιαίτερη κλίση του, οι ατομικές του τάσεις και οι φυλετικές ποιότητες θα επιτραπεί να εκφραστούν πλήρως. Μόνο σ' έναν ιδιαίτερο τομέα πρέπει να γίνει προσπάθεια να δημιουργηθεί ενότητα κι αυτό θα γίνει στο πεδίο της εκπαίδευσης.
8. Η νέα παγκόσμια τάξη θα αναγνωρίσει ότι το προϊόν του κόσμου, οι φυσικές πηγές του πλανήτη και τα πλούτη του δεν ανήκουν σε κάποιο έθνος, αλλά πρέπει να είναι κοινά σε όλους. Δε θα υπάρχει κάποιο έθνος που θα ανήκει στην κατηγορία των "εχόντων" κι άλλα στην αντίθετη κατηγορία. Θ' αναπτυχθεί μια τίμια και κατάλληλα οργανωμένη διανομή του σίτου, του πετρελαίου και του ορυκτού πλούτου του κόσμου, η οποία θα βασίζεται πάνω στις ανάγκες κάθε έθνους, πάνω στις δικές τους ενδότερες πηγές και στις απαιτήσεις του λαού του. Όλα αυτά θα γίνουν σε σχέση με το σύνολο.

9. Στην προπαρασκευαστική περίοδο για τη νέα παγκόσμια τάξη θα υπάρξει ένας σταθερός και κανονικός αφοπλισμός. Δε θα είναι προαιρετικός. Δε θα επιτραπεί σε κανένα έθνος να παράγει και να οργανώνει οποιονδήποτε εξοπλισμό για καταστροφικούς σκοπούς ή να παραβιάζει την ασφάλεια οποιουδήποτε άλλου έθνους. Ένα από τα πρώτα εγχειρήματα οποιασδήποτε μελλοντικής συνδιάσκεψης για την ειρήνη θα είναι να ρυθμίσει αυτό το ζήτημα και βαθμιαία θα δούμε τον αφοπλισμό των εθνών.

Αυτές είναι οι απλές και γενικές προτάσεις πάνω στις οποίες πρέπει να αρχίσει το έργο της η νέα παγκόσμια τάξη. Τα προκαταρκτικά αυτά στάδια πρέπει να διατηρηθούν ρευστά και πειραματικά· το όραμα της δυνατότητας δεν πρέπει ποτέ να χαθεί και τα θεμέλια πρέπει να διατηρηθούν απαραβίαστα, αλλά οι ενδιάμεσες διαδικασίες και οι πειραματισμοί πρέπει να προωθηθούν από ανθρώπους οι οποίοι έχοντας στην καρδιά τα πιο καλά ενδιαφέροντα για το σύνολο, μπορούν να αλλάξουν τη λεπτομέρεια της οργάνωσης ενώ θα διατηρούν τη ζωή του οργανισμού.

Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σσ. 190-192

Καθώς ερχόμαστε τώρα στο χώρο της διακυβέρνησης κάτω απ' τη νέα παγκόσμια τάξη, αντιμετωπίζουμε μια πολύ πολύπλοκη κατάσταση. Ορισμένα μεγάλα ιδεολογικά συστήματα διαίρεσαν τον κόσμο σε αντίθετες ομάδες. Υπάρχουν οι μεγάλες δημοκρατίες στις οποίες βρίσκουν θέση κάποιες από τις λίγες εναπομένουσες μοναρχίες· υπάρχουν οι ολοκληρωτικές δυνάμεις στις οποίες συνοψίζονται οι αρχαίες δικτατορίες και οι δεσποτείες του παρελθόντος ... Οι δημοκρατίες με όλη την τωρινή αναποτελεσματικότητά τους έχουν μέσα τους το σπέρμα εκείνου που είναι αληθινά νέο, γιατί εκφράζουν μια ανοδική ορμή για αυτοδιοίκηση και αυτοκυριαρχία από την ανθρωπότητα σαν σύνολο. Υπάρχει επίσης το κομμουνιστικό ιδεώδες το οποίο είναι ένα περίεργο μείγμα ατομισμού, δικτατορίας, της αρχαίας διαμάχης ανάμεσα στην εργασία και το κεφάλαιο, της επί του Όρους Ομιλίας και των χειρότερων όψεων της επανάστασης κι εκμετάλλευσης. Οι γραμμές που θα ακολουθήσει ακόμη και στο άμεσο μέλλον είναι απρόβλεπτες. Υπάρχουν άλλες χώρες και λαοί των οποίων οι κυβερνήσεις ρυθμίζονται από το περιβάλλον και προς το παρόν δεν παίζουν κανένα καθοριστικό ρόλο στα παγκόσμια γεγονότα, εκτός στο μέτρο που τις χρησιμοποιούν οι μεγάλες δυνάμεις. Επίσης υπάρχουν λαοί και φυλές που συνεχίζουν τη μικρή ζωή τους ανεπηρέαστοι από την αναταραχή που μπορεί να βρεθεί στα πιο πολιτισμένα τμήματα του κόσμου.

Πίσω απ' όλη αυτή τη διαφοροποίηση των κυβερνητικών μεθόδων προβάλλουν κάποια καθαρά περιγράμματα που υποδεικνύουν ευρύτερες συγχωνεύσεις και μια τάση να επιφέρουν μεγαλύτερες συνθέσεις. Εμφανίζονται κάποιες βασικές τάσεις σκέψης οι οποίες στη νέα παγκόσμια τάξη θα αναπτυχθούν σ' εκείνη την κύρια σύνθεση που είναι τόσο επιθυμητή από την Ιεραρχία του πλανήτη και η οποία ενώ διατηρεί τα μεγάλα εθνικά και φυλετικά περιγράμματα, θα δημιουργήσει μια υποκείμενη και υποκειμενική κατάσταση του νου η οποία θα τερματίσει την εποχή της χωριστικότητας.

Αυτόθι, σσ. 198-99

Δεν έχει σημασία να επιβληθεί ή να απομακρυνθεί οποιαδήποτε ιδιαίτερη ιδεολογία στον κόσμο, αλλά να εδραιωθούν εκείνες οι παγκόσμιες συνθήκες που θα δώσουν σε όλα τα έθνη επαρκή τροφή, τα αναγκαία για τη ζωή και την ευκαιρία να εκφράσουν τότε τον εαυτό τους και να κάνουν τη μοναδική τους συνεισφορά στην ευημερία ολόκληρης της οικογένειας των εθνών.

Οι λεπτομέρειες της εργασίας θα πρέπει να αναπτυχθούν από όλους τους λαούς με την πιο στενή συνεργασία. Οι άνθρωποι με όραμα κι όχι μόνο οι πολιτικοί· οι παγκόσμιοι υπηρέτες κι όχι μόνο οι στρατιωτικοί ηγέτες· και οι ανθρωπιστές κι όχι μόνο οι κυβερνήτες των εθνών πρέπει να καθορίσουν τα εκπληκτικά αυτά ζητήματα. Καθώς θα το κάνουν πρέπει να είναι σε θέση να υπολογίζουν στην υποστήριξη των ανδρών και γυναικών καλής θέλησης σε κάθε χώρα.

Αυτόθι, σ. 209

Μπορώ όμως να σας διαβεβαιώσω για μια βασική αλήθεια. Όταν οι άνθρωποι παντού – μέσα στα σύνορα του ιδιαίτερου κράτους τους κι ενώ υποστηρίζουν την αυθεντία του και τον πολιτισμό του – αρχίσουν να σκέφτονται με όρους του ανθρώπινου γένους, τότε η κοινή γνώμη θα γίνει τόσο δυναμική και τόσο σωστή

στην περιεκτικότητά της, ώστε η κρατική πολιτική θα πρέπει να προσαρμοσθεί αναπόφευκτα στο μεγαλύτερο ιδανικό και η θυσία του ατόμου και της ανθρωπότητας σε μεγάλους αριθμούς για το ατομικό κράτος δε θα είναι πια δυνατή. Το τμήμα θα γίνεται ορατό στην πρέπουσα σχέση του με το μεγαλύτερο όλο. Αυτή η αφύπνιση της κοινής γνώμης για τα παγκόσμια δικαιώματα, για τα περιεκτικά ανθρώπινα συμφέροντα και τη διεθνή συνεργασία είναι ο αληθινός στόχος κάθε τωρινής πνευματικής προσπάθειας. Τελικά θα γίνει αντιληπτό πως η ευθύνη για ό,τι κάνουν οι κυβερνήσεις βρίσκεται ξεκάθαρα στους ώμους των πολιτών ατομικά οι οποίοι βάζουν τις κυβερνήσεις τους σε θέση εξουσίας. Είναι μια ευθύνη απ' την οποία κανένας πολίτης οποιουδήποτε έθνους δεν εξαιρείται και δεν πρέπει να εξαιρεθεί κι ευτυχώς αφυπνίζεται σ' αυτή κάθε ορθού είδους εθνική σκέψη.

Αυτόθι, σσ. 219-20

Η. ΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ

Η ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Η μεγάλη ανάγκη την εποχή αυτή είναι για ειδικούς στη ζωή της ψυχής και για μια ομάδα ανδρών και γυναικών που αναλαμβάνοντας το μεγάλο πείραμα και μετάβαση, θα προσθέσουν τη μαρτυρία τους στην αλήθεια των δηλώσεων των μυστικιστών και αποκρυφιστών των αιώνων.

Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας, σ. 41

Με την ανάπτυξη μιας συνειδητής τάσης για υπηρεσία, την αύξηση της συνειδητής κατανόησης του ατομικού ρόλου που πρέπει να παίζει κανείς στην πραγμάτωση του σχεδίου και την υπαγωγή της προσωπικότητας στην ψυχή θα προκύψει η σταθερή πρόοδος της ανθρωπότητας στο στόχο της παγκόσμιας υπηρεσίας της.

Αυτόθι, σ. 101

Τα μέλη του Νέου Ομίλου Υπηρετών του Κόσμου εκπροσωπούν τα ακόλουθα ιδεώδη:

1. Πιστεύουν σε μια εσώτερη παγκόσμια κυβέρνηση και σε ένα αναδυόμενο εξελικτικό σχέδιο. Μπορούν να δουν τα σημάδια του ανά τους αιώνες. Ότι μπορεί να εκφράζουν τη σημασία της εσώτερης αυτής παγκόσμιας κυβέρνησης και της πλανητικής Ιεραρχίας με ποικίλους τρόπους, είναι αναπόφευκτο. Ότι μπορεί να τη θεωρούν απ' την ιδιόμορφη σκοπιά της δικής τους παράδοσης και ανατροφής, είναι επίσης αναπόφευκτο, αλλά ασήμαντο. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι βρίσκονται σε επαφή με το κέντρο ενέργειας που επιχειρεί να καθοδηγήσει τις ανθρώπινες υποθέσεις· γνωρίζουν κάπως τις λεπτομέρειες του άμεσου σχεδίου και στην προώθησή του στρέφουν όλες τους τις ενέργειες.

2. Καλλιεργούν σταθερά ένα διεθνές πνεύμα καλής θέλησης και σ' αυτό αφιερώνουν κάθε προσπάθεια. Αποφεύγουν όλα τα σημεία διαφωνίας, θεωρώντας τα συμπτωματικά του σημείου εξέλιξης στο οποίο έφτασε η φυλή και είναι πεπεισμένοι για την αναπόφευκτη αλλαγή προς το καλύτερο που έρχεται. Τονίζουν το σημείο της κοινής προσπάθειας κι επιδιώκουν να ερμηνεύσουν στο κοινό την τάση των τωρινών παγκόσμιων προσπαθειών, καθώς αρχίζουν το έργο της μετακίνησης του κόσμου σε νέα μονοπάτια και της δημιουργίας στις διάνοιες των ανθρώπων νέων και καλύτερων ιδανικών.

3. Επιδιώκουν επίσης να διδάξουν το γεγονός ότι τα πολλά εθνικά, θρησκευτικά και κοινωνικά πειράματα είναι μόνο τρόποι διεύρυνσης, μέθοδοι ανάπτυξης και αναγκαία μαθήματα. Επιδιώκουν να τονίσουν ότι τα αποτελέσματά τους θα είναι διπλά. *Πρώτο*, θα καταδείξουν τη χρησιμότητα εκείνων των γραμμών σκέψης και των επακόλουθων μεθόδων που θα επιφέρουν τελικά την αποδέσμευση του ανθρώπινου γένους απ' τους τωρινούς του περιορισμούς και τη δυστυχία. Δεν είναι χαμένη προσπάθεια αυτά τα πειράματα. Έχουν σαφή θέση και σκοπό. *Δεύτερο*, θα καταδείξουν την αναγνώριση εκείνων των μεθόδων και τεχνικών στη διακυβέρνηση και τη θρησκεία, που είναι ανεπιθύμητες επειδή διαδίδουν τον ιό του μίσους, τροφοδοτούν τις ταξικές και φυλετικές διακρίσεις και είναι συνεπώς ολέθριες για την παγκόσμια κατανόηση, τη διεθνή καλή θέληση και την πνευματική ομόνοια.

Δεν υπάρχει σκεπτόμενος άνθρωπος σε εξέχουσα θέση σήμερα που να μην εκτιμά στις καλύτερες στιγμές του την ανάγκη για παγκόσμια ειρήνη, διεθνή τάξη και θρησκευτική κατανόηση – που όλα οδηγούν σε τελευταία ανάλυση στην οικονομική σταθερότητα. Η ορθή τάξη δια της οποίας οι άνθρωποι θα βρουν αυτή τη σταθερότητα είναι η αρχαία τάξη που πάντα τόνιζαν ορισμένες αδελφότητες: Ενότητα, Ειρήνη και Αφθονία. Οδηγούν διαδοχικά και αυτόματα η μία στην άλλη.

Εσωτερική Ψυχολογία, Τομ. II, σσ. 658-60

Ποιο είναι το κριτήριο με το οποίο ένας άνθρωπος μπορεί να γνωρίσει ποια είναι η σωστή γραμμή που πρέπει να πάρει μεταξύ διαφόρων γραμμών δραστηριότητας; ... Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο άνθρωπος

αντιμετωπίζει κατά την πρόοδό του όλο και λεπτοφύστερες διακρίσεις. Η χονδροειδής διάκριση μεταξύ ορθού και λάθους που απασχολεί την παιδική ψυχή, ακολουθείται απ' τις λεπτότερες διακρίσεις του ορθού ή του πιο ορθού, του υψηλού ή του πιο υψηλού και οι ηθικές ή πνευματικές αξίες πρέπει ν' αντιμετωπισθούν με την πιο λεπτολόγο πνευματική αντίληψη. Με την ένταση και το μόχθο της ζωής και τη συνεχή πίεση που υφίσταται ο καθένας από όσους απαρτίζουν την ομάδα του, η περιπλοκή του προβλήματος γίνεται πολύ μεγάλη.

... Ο άνθρωπος που πρέπει να χρησιμοποιεί τον κοινό νου του και ν' ακολουθεί μια γραμμή δράσης που βασίζεται στη χρήση του συγκεκριμένου νου, ας μην εφαρμόζει την ανώτερη μέθοδο της αναμονής για το άνοιγμα μιας θύρας. Περιμένει πάρα πολλά στη θέση που βρίσκεται. Πρέπει να μάθει μέσω ορθής απόφασης και ορθής χρήσης του νου να λύνει τα προβλήματά του. Με τη μέθοδο αυτή θ' αναπτυχθεί, γιατί οι ρίζες της εννοιακής γνώσης εισχωρούν βαθιά στην ψυχή και με την ψυχή πρέπει συνεπώς να γίνει επαφή προτού μπορέσει να εργαστεί η ενόραση. Μια νύξη μόνο μπορεί να δοθεί εδώ: *η ενόραση αφορά πάντα την ομαδική δραστηριότητα κι όχι τις προσωπικές μικροϋποθέσεις ...* Αυτό οδηγεί στην εκπλήρωση τον καθήκοντος.

Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας, σσ. 67-70

Δύο κανόνες για τη ζωική δραστηριότητα πρέπει να διδάσκονται στο νεαρό ζηλωτή:

Πρέπει να διδαχθεί να εστιάζεται σε εποικοδομητική δραστηριότητα και ν' απέχει απ' την κατεδάφιση της παλιάς τάξης ζωής. Πρέπει ν' αφιερωθεί στην οικοδόμηση του μέλλοντος και να σκέφτεται πάνω στις νέες γραμμές. Πρέπει να προειδοποιηθεί να μη σπαταλά χρόνο για να επιτίθεται σε ό,τι είναι ανεπιθύμητο, αλλά πρέπει αντίθετα να στρέφει όλες του τις ενέργειες για τη δημιουργία του νέου ναού του Κυρίου δια του οποίου θα μπορέσει να εκδηλωθεί η δόξα. Μ' αυτό τον τρόπο η δημόσια προσοχή θα εστιασθεί βαθμιαία σ' ότι είναι νέο και όμορφο και οι παλιές εδραιωμένες δημιουργίες θα περιέλθουν σε παρακμή από έλλειψη προσοχής κι έτσι θα εξαφανισθούν.

Πρέπει να διδαχθεί επίσης ότι η μισαλλοδοξία με κανέναν τρόπο δεν είναι σημείο πνευματικής ανάπτυξης. Συνεπώς δε θα χρησιμοποιεί τις λέξεις *εναντίον* εκείνου ή *υπέρ* του άλλου. Τέτοιοι όροι υποθάλλουν αυτόματα το μίσος και την επιθετικότητα και την προσπάθεια αντίστασης στην αλλαγή. Βάζουν εκείνον που τις χρησιμοποιεί σε θέση άμυνας. Κάθε τάξη ανθρώπων όντων είναι μια ομάδα αδελφών.

Αυτόθι, σσ. 420-21

ΑΠΟΨΕΙΣ ΗΘΙΚΗΣ

Κάθε ομαδικό έργο αυτού του είδους πρέπει να ελέγχεται πολύ προσεκτικά· κάθε ομαδική προσπάθεια που επιδιώκει να εντυπώσει το νου οποιουδήποτε υποκειμένου (ατόμου ή ομάδας) πρέπει να περιφρουρείται επίμονα ως προς το κίνητρο και τη μέθοδο· κάθε ομαδικό εγχείρημα που συνεπάγεται μια κοινή εφαρμοσμένη προσπάθεια για να προκληθούν αλλαγές στην άποψη, την προοπτική για τη ζωή ή την τεχνική της ζωής, πρέπει να είναι *απόλυτα ανιδιοτελές*, ν' αναλαμβάνεται με τη μέγιστη σύνεση και προσοχή και πρέπει να μένει *απαλλαγμένο* από κάθε έμφαση στην προσωπικότητα, κάθε πίεση της προσωπικότητας και κάθε νοητική πίεση που διατυπώνεται με όρους ατομικής πίστης, προκατάληψης, δογματισμού ή ιδεών. Θα σας ζητούσα να μελετήσετε τις παραπάνω λίγες λέξεις με τη μέγιστη προσοχή.

Από τη στιγμή που υπάρχει η παραμικρή τάση εκ μέρους μιας ομάδας ή ενός ατόμου σε μια ομάδα να εκβιάσει κάποιο αποτέλεσμα, να εξασκήσει τόση νοητική πίεση ώστε κάποιο άτομο ή ομάδα να είναι ανίσχυρη κάτω από την κρούση άλλων διανοιών, τότε έχετε αυτό που καλείται "μαύρη μαγεία". Το ορθό κίνητρο μπορεί να προφυλάξει την ομάδα από οποιαδήποτε σοβαρά αποτελέσματα πάνω της, όμως το αποτέλεσμα πάνω στο θύμα της θα είναι σαφώς σοβαρό, κάνοντάς το αρνητικό και με εξασθενημένη θέληση.

Το αποτέλεσμα κάθε *αληθινής* τηλεπαθητικής εργασίας και ορθά διευθυνόμενης προσπάθειας να

“εντυπώσει” κάποιο υποκείμενο, είναι να το αφήνει με ενισχυμένη θέληση για ορθή δράση, με τονωμένο εσωτερικό φως, με αστρικό σώμα πιο ελεύθερο από τη γοητεία και με φυσικό σώμα ζωτικότερο και αγνότερο. Η δυναμικότητα μιας ενωμένης ομαδικής δραστηριότητας είναι απίστευτα ισχυρή ...

Μια εκτίμηση της δύναμης που μπορεί ν’ αποδεσμεύσετε, του δυναμικού αποτελέσματος που μπορεί να επιτύχετε στην αφύπνιση του υποκειμένου της κατευθυνόμενης σκέψης σας και της εντύπωσης που μπορεί να χαράξετε στο νου και τη συνείδηση του υποκειμένου, πρέπει να σας υποκινήσει σε μια περιφρουρημένη αγνότητα ζωής (αστρική και φυσική), σε επιτήρηση των σκέψεων και των ιδεών και σε μια αγάπη που θα σας προφυλάξει από κάθε αγάπη για δύναμη. Έτσι θα διατηρήσετε την ακεραιότητα εκείνων που επιδιώκετε να βοηθήσετε και θα μπορέσετε να εισηγείσθε, να ενισχύετε και να διδάσκετε υποκειμενικά χωρίς ακατάλληλη επιρροή, χωρίς εξαναγκασμό και χωρίς παραβίαση της ελευθερίας και του πνευματικού δικαιώματος του ενεχόμενου προσώπου.

Τηλεπάθεια και ο Αιθερικός Φορέας, σσ. 39-40

Μάθε να στέκεις ελεύθερος και άφοβος και σαν ψυχή να περιλαμβάνεις όλους όσους έρχονται σε επαφή με το δυναμικό κραδασμό της ψυχικά κατευθυνόμενης προσωπικότητάς σου. Προσπάθησε να συντονισθείς με την παγκόσμια ανάγκη νοητικά κι όχι συναισθηματικά· πρόσθεσε στην υπηρεσία σου στο διαλογισμό εκείνο που μπορεί να βοηθήσει πρακτικά στη φρικτή αυτή παγκόσμια επείγουσα ανάγκη. Το πρόβλημα όλων των μαθητών σήμερα είναι να επιδείξουν επιτυχή δραστηριότητα στο επιλεγμένο έργο τους ως χρήσιμων πολιτών και στο επάγγελμα της ζωής τους κι όμως ταυτόχρονα να προσθέσουν σ’ αυτή με οποιοδήποτε κόστος μια πρακτική ζωή υπηρεσίας.

Μαθητεία στη Νέα Εποχή, Τομ. II, σ. 572

Η συνεργατική καλή θέληση... Η αγαπητική κατανόηση ... Η παγκόσμια Πολιτεία σαν έκφραση της καλής θέλησης και της κατανόησης θα πρέπει να είναι ο στόχος των απανταχού φωτισμένων και το χαρακτηριστικό γνώρισμα του πνευματικού ανθρώπου. Μ’ αυτά τα τρία εδραιώνονται οι ορθές σχέσεις μεταξύ παιδείας, θρησκείας και πολιτικής.

... Ο βασικός τόνος της νέας επιστήμης της πολιτικής και της διακυβέρνησης έγκειται στις ορθές ανθρώπινες σχέσεις και μόνο η παιδεία είναι αρμόδια να προετοιμάσει το παιδί για όλα αυτά.

Τα Προβλήματα της Ανθρωπότητας, σ. 65

Θ. Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΦΥΣΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

... Το έργο όλων των Παγκόσμιων Σωτήρων και Δασκάλων είναι να δράσουν κυρίως σαν διανομείς θείας ενέργειας και σαν αγωγοί πνευματικής δύναμης. Αυτή η έκχυση εκδηλώνεται είτε σαν η ώθηση πίσω από μια παγκόσμια θρησκεία, το κίνητρο πίσω από κάποια νέα πολιτική ιδεολογία, είτε ως η αρχή κάποιας επιστημονικής ανακάλυψης που έχει σημασία στην ανάπτυξη του ανθρώπινου πνεύματος ... Εκείνοι που προβάλλουν από το πνευματικό κέντρο, τη Σαμπάλλα, έχουν μεγάλη ισχύ, ... και το νήμα της επιρροής τους μπορεί να ανιχνευθεί σε όλη την ιστορία στις μεγάλες διακηρύξεις κι εξαγγελίες όπως η Μάγκνα Κάρτα, η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας και ο Χάρτης του Ατλαντικού.

Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σ. 408

... [Εκείνες] οι μεγάλες στιγμές της ανθρώπινης ιστορίας ... υπέδειξαν νέους δρόμους σκέψης, νέους τρόπους σχεδιασμού κι έτσι άλλαξε για πάντα την πορεία των ανθρώπινων υποθέσεων ... Αυτές είναι οι μεγάλες ιδέες που πρέπει να κυβερνούν τη νέα εποχή με το νεογέννητο πολιτισμό της και τη μελλοντική κουλτούρα της

Τα Προβλήματα της Ανθρωπότητας, σ. 45

Η ελευθερία του ανθρώπινου πνεύματος, η ελευθερία της σκέψης, της διακυβέρνησης και της λατρείας σαν έμφυτη, ανθρώπινη, ενστικτώδης ανθρώπινη επιθυμία μπορεί να υπαγορευτεί υπό την επίδραση της εξελικτικής διαδικασίας την ελευθερία να αποφασίζει τις απαιτούμενες μορφές διακυβέρνησης ή θρησκείας – αυτά είναι τα νόμιμα προνόμια του ανθρώπινου γένους. Κάθε ομάδα ανθρώπων ή κάθε μορφή διακυβέρνησης που αποτυγχάνει ν' αναγνωρίσει το ενδόμυχο αυτό δικαίωμα κινείται αντίθετα προς την αρχή που διέπει τη Μεγάλη Λευκή Στοά.

Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις, σ. 680

Για πρώτη φορά στην ανθρώπινη ιστορία οι διαχωριστικές γραμμές μεταξύ εκείνου που είναι ορθό από τη σκοπιά των πνευματικών αξιών (η ουσιαστική ελευθερία του ανθρώπινου πνεύματος) κι εκείνου που είναι εσφαλμένο (η δέσμευση του ανθρώπινου πνεύματος από υλιστικές συνθήκες) γίνονται σαφώς αντιληπτές απ' την πλειονότητα των εθνών του πλανήτη. Στα Ηνωμένα Έθνη βρίσκεται το σπέρμα κι ο σπόρος ενός μεγάλου διεθνούς και διαλογιστικού, στοχαστικού ομίλου – ενός ομίλου σκεπτόμενων και ενημερωμένων ανδρών και γυναικών, στα χέρια των οποίων βρίσκεται το πεπρωμένο της ανθρωπότητας.

Μαθητεία στη Νέα Εποχή, Τομ. II, σ. 220

Αυτό το έργο της εκπαίδευσης των ανδρών και γυναικών καλής θέλησης στον κόσμο πρέπει να προχωρήσει όσο το δυνατό γρηγορότερα. Ωστόσο το έργο πρέπει να διεξαχθεί χωρίς να παραβιάζεται η αρμονία. Δεν πρέπει να υπάρξει παρέμβαση στις εθνικές προτιμήσεις και προγράμματα και καμιά υποτίμηση των εθνικών κυβερνήσεων, αδιάφορο ποιες μπορεί να είναι. Καμιά πολιτική δραστηριότητα δεν πρέπει να διεξαχθεί στο όνομα του Νέου Ομίλου Υπηρετών του Κόσμου. Μια τέτοια δραστηριότητα θα συνέχιζε τις παλιές μεθόδους και θα διαιώνιζε τα παλιά μίση. Δεν πρέπει να γίνει καμιά επίθεση σε κόμματα ή ομάδες και καμιά επίκριση σε ηγέτες ή εθνικές δραστηριότητες. Οι παλιές αυτές μέθοδοι έχουν δοκιμασθεί επί πολύ και απέτυχαν να φέρουν την ειρήνη στη γη. Τα μέλη του Νέου Ομίλου Υπηρετών του Κόσμου και όσοι συνδέονται μαζί τους δεν εκπροσωπούν κανένα κόμμα και ούτε είναι υπέρ ή κατά κάποιας ομάδας ή μορφής ελέγχου. Αυτή είναι η επιτακτική θέση τους. Για επιθέσεις ή αντεπιθέσεις δεν έχουν χρόνο, ενέργεια ή χρήματα. Κι όμως η στάση τους δεν είναι εκείνη της “παθητικής μη-αντίστασης”. Εργάζονται ισορ-

ροπώντας τις παγκόσμιες δυνάμεις και καλλιεργώντας την ανάπτυξη εκείνης της ομάδας των ανθρώπων που εκπροσωπούν την καλή θέληση, την κατανόηση και την αδελφосύνη.

Ο κόσμος των ανθρώπων σήμερα μπορεί να διαιρεθεί σε δύο μεγάλες ομάδες. Υπάρχουν εκείνοι που μάχονται *υπέρ* κάποιου πολιτικού κόμματος, κάποιας μορφής εθνικής κυβέρνησης, κάποιας θρησκευτικής, κοινωνικής ή οικονομικής στάσης. Είναι εναντίον όλων όσων δεν έχουν τη δική τους κλίση. Υπάρχουν εκείνοι που τους αντιτάσσονται και παρατάσσονται *εναντίον* τους. Η προκατάληψη, ο αγώνας *υπέρ* ή *κατά* και το πνεύμα του κομματισμού διακρίνουν το σύγχρονο κόσμο των ανθρώπων. Για τις δραστηριότητες αυτές που οδηγούν σε χωρισμό και διαίρεση και διαμάχη, ο Νέος Όμιλος Υπηρετών του Κόσμου δεν έχει ούτε χρόνο ούτε ενδιαφέρον. Εκπροσωπούν εκείνη τη στάση που τελικά θα δημιουργήσει ένα τρίτο κόμμα, ελεύθερο από πολιτικά και θρησκευτικά μίσση. Προς το παρόν είναι άγνωστοι, μη αντιληπτοί και σχετικά ανίσχυροι να κάνει μια σαφή εντύπωση στην παγκόσμια σκέψη. Αν ωστόσο υπάρξει επιδεξιότητα στη δράση και προσήλωση στις αρχές της αρμονικής συνεργασίας, θα μπορέσουν σε πολύ λίγα χρόνια να εκδηλώσουν πραγματική δύναμη κι επιρροή.

Σε λίγα χρόνια, αν το έργο διεξαχθεί πάνω σ' αυτές τις γραμμές, η κοινή γνώμη θα υποχρεωθεί να αναγνωρίσει τη δυναμικότητα αυτού του κινήματος για την ειρήνη, τη διεθνή κατανόηση και την αμοιβαία καλή θέληση. Τελικά η αριθμητική δύναμη των ανδρών και γυναικών καλής θέλησης στον κόσμο θα είναι τόσο μεγάλη, ώστε θα μπορούν να επηρεάζουν τα παγκόσμια γεγονότα. Τότε θα έχουν προσχωρήσει αρκετοί άνθρωποι στην υπόθεση της καλής θέλησης ώστε να επηρεάσουν οριστικά την τάση των παγκόσμιων υποθέσεων.

Εσωτερική Ψυχολογία, Τομ. II, σσ. 674-76

Σε λίγα χρόνια, αν το έργο διεξαχθεί πάνω σ' αυτές τις γραμμές, η κοινή γνώμη θα υποχρεωθεί να αναγνωρίσει τη δυναμικότητα αυτού του κινήματος για την ειρήνη, τη διεθνή κατανόηση και την αμοιβαία καλή θέληση. Τελικά η αριθμητική δύναμη των ανδρών και γυναικών καλής θέλησης στον κόσμο θα είναι τόσο μεγάλη, ώστε θα μπορούν να επηρεάζουν τα παγκόσμια γεγονότα. Τότε θα έχουν προσχωρήσει αρκετοί άνθρωποι στην υπόθεση της καλής θέλησης ώστε να επηρεάσουν οριστικά την τάση των παγκόσμιων υποθέσεων.

Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις, σ. 14

Όταν η αληθινή ελευθερία καλύψει τη γη, θα δούμε το τέλος της τυραννίας – πολιτικής, θρησκευτικής και οικονομικής ... Αναφέρομαι σ' εκείνη την περίοδο που ασφαλώς θα έλθει, στην οποία θα κυβερνούν *φωτισμένοι άνθρωποι*: οι άνθρωποι αυτοί δε θα ανέχονται τον αυταρχισμό σε καμιά εκκλησία ή τον ολοκληρωτισμό σε κανένα πολιτικό σύστημα· δε θα δέχονται ούτε θα επιτρέπουν να διοικεί κάποιο σώμα ανθρώπων που αναλαμβάνουν να τους πουν τι *πρέπει* να πιστεύουν για να σωθούν ή ποια κυβέρνηση *πρέπει* να δεχθούν.

Η Επανεμφάνιση του Χριστού, σσ. 164-65

Ι. Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Η έλευση του Χριστού εξαρτάται ... από τη σταθερότητα των μαθητών του Χριστού στον κόσμο αυτή την εποχή και των μνημένων-εργατών Του – που όλοι εργάζονται σε πολλές ομάδες, θρησκευτικές, πολιτικές και οικονομικές.

Η Επανεμφάνιση του Χριστού, σ. 13

Μπορεί να εμφανισθεί μ' έναν εντελώς απροσδόκητο τρόπο· ποιος μπορεί άραγε να πει αν θα έρθει σαν πολιτικός, οικονομολόγος, ηγέτης του λαού (προερχόμενος απ' τους κόλπους του), επιστήμονας ή καλλιτέχνης;

Αυτόθι, σ. 17

Υπάρχει πλέον μια μετατόπιση της έμφασης και της προσοχής Του ... στη σφαίρα της νοήμονος ενίσχυσης εκείνων των δραστηριοτήτων που υπάγονται στο τμήμα διακυβέρνησης στις τρεις όψεις του, τη διπλωματία, την πολιτική και τη νομοθεσία.

Αυτόθι, σ. 18

Αν κατανοηθούν οι ζωές των δύο αυτών μεγάλων Δασκάλων [του Βούδα και του Χριστού] και οι διδασκαλίες Τους εφαρμοσθούν πάλι στη ζωή των ανθρώπων σήμερα, στον κόσμο των ανθρώπινων υποθέσεων, στο βασίλειο της ανθρώπινης σκέψης και στο στίβο της πολιτικής και οικονομικής συνάφειας, η τωρινή παγκόσμια τάξη (που είναι σε μεγάλο βαθμό αταξία) μπορεί να τροποποιηθεί και να μεταβληθεί, έτσι ώστε μια νέα παγκόσμια τάξη και μια νέα φυλή ανθρώπων να έρθει βαθμιαία σε ύπαρξη.

Αυτόθι, σ. 132

Σήμερα οι διαμάχες είναι πολυάριθμες, ζωτικές κι αναπόφευκτες· είναι παρούσες στην ατομική συνείδηση και στη μαζική συνείδηση· παρουσιάζουν σταθερά σημεία κρίσεων και προκαλούν σήμερα ένα σημείο παγκόσμιας έντασης που φαίνεται σχεδόν αφόρητη. Αλλά μπροστά στο μαθητή ατομικά και στην ανθρωπότητα βρίσκεται ένα σημείο ανάδυσης.

Τι πρέπει να κάνει ο μαθητής όταν το σημείο έντασης κυριαρχεί τον ίδιο και τους συνανθρώπους του; Η απάντηση είναι απλή. Κάθε μαθητής κι όλες οι ομάδες μαθητών ας αναπτύξουν την ικανότητα να σκέπτονται υγιώς, με ορθό προσανατολισμό και πλατιά άποψη· ας σκέπτονται αληθινά, χωρίς ν' αποφεύγουν κανένα ζήτημα, διατηρώντας όμως πάντοτε μια ήρεμη, απαθή και αγαπητική κατανόηση· ας εκδηλώνουν στο περιβάλλον τους τις ποιότητες που θα εδραιώσουν ορθές ανθρώπινες σχέσεις και ας επιδεικνύουν σε μικρή κλίμακα τη συμπεριφορά που κάποια μέρα θα χαρακτηρίζει τη φωτισμένη ανθρωπότητα· ας μην αποθαρρύνονται αλλά ας επιμένουν σταθερά στην πεποίθηση του αναπόφευκτου πνευματικού πεπρωμένου της ανθρωπότητας· ας αντιληφθούν πρακτικά ότι “οι ψυχές των ανθρώπων είναι ένα” κι ας μάθουν να κοιτάζουν πέρα από το εξωτερικό άμεσο φαινόμενο στην εσωτερική (και μερικές φορές μακρινή) πνευματική συνείδηση· ας *γνωρίζουν* ότι η τωρινή παγκόσμια διαμάχη θα τερματισθεί.

Η τέλεια έκβαση της διαμάχης αναγκαστικά θα λείπει, γιατί η τελειότητα δεν είναι ακόμη εφικτή στον άνθρωπο· ωστόσο μπορεί να προκύψει μια κατάσταση που θα επιτρέψει την επιστροφή του Χριστού σε αντικειμενική σχέση με το ανθρώπινο γένος και που θα Του επιτρέψει να επιτελέσει το έργο Του της ανάστασης του ανθρώπινου πνεύματος από τον τάφο του υλισμού στο διαυγές φως της πνευματικής αντίληψης. Γι' αυτό όλοι οι άνθρωποι πρέπει να εργασθούν.

Οι Ακτίνες και οι Μήσεις, σ. 638

ΙΙ. ΔΙΚΑΙΟ / ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

A. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ	46
Τονικές Σκέψεις	
B. ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ	47
Ορισμοί	
Γ. Ο ΖΥΓΟΣ - «ΧΟΡΗΓΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ»	49
Δ. ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΟΜΟ ΣΤΗΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ	51
Ε. ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ	53
ΣΤ. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΑΝΗΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ	54
Ζ. Η ΙΔΕΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ	57

Α. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΤΟΝΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Μια κυβέρνηση νόμων και όχι ανθρώπων

Αρχικό σχέδιο του Συντάγματος της Μασαχουσέτης: Τζον Άνταμς 1779

Εύχομαι η τεράστια πρόοδος που επιτεύχθηκε στην επιστήμη και την τεχνολογία να είναι ισάξια στους τομείς της ηθικής, της δικαιοσύνης και της πολιτικής.

Ου Θαντ

Η ανθρώπινη κοινωνία απαιτεί οι άνθρωποι να έχουν ως γνώμονα τη δικαιοσύνη, να σέβονται τα δικαιώματα των άλλων και να εκτελούν το καθήκον τους. Απαιτεί επίσης να εμφορούνται από τέτοια αγάπη που θα τους κάνει να αισθάνονται την ανάγκη των άλλων ως δική τους και θα τους ωθεί να μοιράζονται τα αγαθά τους με τους άλλους και να αγωνίζονται στον κόσμο για να κάνουν όλους τους ανθρώπους εξίσου κληρονόμους των ευγενέστερων διανοητικών και πνευματικών αξιών..... Η ειρήνη στη Γη - την οποία ο άνθρωπος ανά τους αιώνες τόσο πολύ επιθυμούσε και αναζητούσε - δεν μπορεί ποτέ να εδραιωθεί, ούτε να εξασφαλιστεί, παρά μόνο με την ευλαβική τήρηση της θεϊκά καθορισμένης τάξης.

Πάπας Ιωάννης XXIII: *Pacem in Terris*

Οι καλοί νόμοι οδηγούν στη θέσπιση καλύτερων· οι κακοί επιφέρουν χειρότερους. Από τη στιγμή που κάποιος λέει για τις κρατικές υποθέσεις: «Τι με νοιάζει εμένα;», το Κράτος θεωρείται χαμένο..

Ζαν Ζακ Ρουσσώ: *Ο Λόγος για την Πολιτική Οικονομία* 1758

Μια δημοκρατία - δηλαδή μια κυβέρνηση όλου του λαού, από όλον τον λαό, για όλον τον λαό· φυσικά, μια κυβέρνηση με τις αρχές της αιώνιας δικαιοσύνης, τον αμετάβλητο νόμο του Θεού· για λόγους συντομίας θα την ονομάσω ιδέα της Ελευθερίας.

Θίοντορ Πάρκερ: *Η Αμερικανική Ιδέα* 1850

Η κοινή γνώμη προηγείται πάντα του νόμου

John Galsworthy: *Δικαιοσύνη* 1910

B. ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ

Οι πιο μακροπρόθεσμες και γενικές όψεις του νόμου είναι αυτές που του προσδίδουν παγκόσμιο ενδιαφέρον. Μέσω αυτών όχι μόνο γίνεται κάποιος ένας σπουδαίος δάσκαλος στην ειδικότητά του, αλλά συνδέει το αντικείμενό του με το σύμπαν και συλλαμβάνει έναν απόηχο του απείρου, μια ματιά της ανεξιχνίαστης διαδικασίας του, μια ιδέα του παγκόσμιου νόμου..

Δικαστής Oliver Wendell Holmes, Jr.: *Η Πορεία του Νόμου 1897*

Σας μιλώ για νόμους κι επιδιώκω να τους διατυπώσω με νοημοσύνη, αλλά ασχολούμαι πραγματικά με τις θείες εκείνες ώσεις που εκπορεύονται από έναν κοσμικό Δημιουργό και γίνονται νόμοι καθώς παράγουν αποτελέσματα στην ύλη του χώρου, χωρίς να συναντούν εκεί πρακτικά καθόλου αντίσταση. Άλλες θείες ώσεις που επίσης εκρέουν δε μεταφέρουν προς το παρόν τόσο ισχυρό κραδασμό κι επομένως δεν είναι τόσο ισχυρές όσο ο κραδασμός της επηρεαζόμενης συνδυασμένης ουσίας. Οι τελευταίες αυτές είναι οι ώσεις τις οποίες αποκαλούμε πνευματικές και τις οποίες προσβλέπουμε να τις δούμε να εδραιώνονται σαν νόμοι της νέας εποχής και οι οποίες τότε θα υποκαταστήσουν ή θα συγχωνευθούν με τους τωρινούς νόμους του σύμπαντος. Μαζί θα φέρουν το νέο συνθετικό κόσμο.

Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας, σσ. 523-24

Η λέξη “νόμος”, όπως νοείται συνήθως, μεταδίδει την ιδέα της υποταγής σε κάποια δραστηριότητα που αναγνωρίζεται σαν αδυσώπητη και απαρέγκλιτη, αλλά δεν είναι κατανοητή σ’ εκείνον που υποτάσσεται σ’ αυτή· συνεπάγεται από μια σκοπιά τη στάση μιας μονάδας βυθισμένης στην ομαδική παρόρμηση και την ανικανότητα αυτής της μονάδας ν’ αλλάξει την παρόρμηση ή να ξεφύγει από τις συνέπειες· αυτό αναπόφευκτα προκαλεί στη συνείδηση του ανθρώπου που θεωρεί αυτούς τους νόμους, ένα αίσθημα ότι είναι θύμα – ότι σέρνεται σαν φύλλο από την αύρα σε κάποιο τέρμα για το οποίο μόνο η εικασία είναι εφικτή κι ότι διέπεται από μια δύναμη που δρα προφανώς με μια αναπόφευκτη πίεση κι έτσι επιφέρει ομαδικά αποτελέσματα σε βάρος της μονάδας. Αυτή η στάση του νου είναι αναπόφευκτη ωσότου η συνείδηση του ανθρώπου μπορέσει να διευρυνθεί τόσο ώστε να έχει επίγνωση των μεγαλύτερων ζητημάτων.

Αυτόθι, σ. 11

ΟΡΙΣΜΟΙ

NOMOS: Ένα δεσμευτικό ήθος ή πρακτική μιας κοινότητας· ένας κανόνας συμπεριφοράς ή δράσης που προβλέπεται ή αναγνωρίζεται επίσημα ως δεσμευτικός ή επιβάλλεται από μια ελεγκτική αρχή· το σύνολο των σχετικών ηθών, πρακτικών ή κανόνων.

NOMOS: Ένας ολοκληρωμένος και θεμελιώδης νόμος, δόγμα ή παραδοχή· ένας κανόνας ή κώδικας συμπεριφοράς· ο νόμος ή τα θεμελιώδη χαρακτηριστικά της λειτουργίας μιας τεχνητής συσκευής· μια πρωταρχική πηγή· μια υποκείμενη ικανότητα ή χάρισμα· μια θεϊκή αρχή· ο Θεός.

Λεξικό Webster’s Seventh New Collegiate

[Ένας Νόμος είναι μια έκφραση ή εκδήλωση εφαρμοσμένης δύναμης ... Ένας Νόμος είναι στην πραγ-

ματικότητα το αποτέλεσμα της ζωής μιας μεγαλύτερης οντότητας καθώς περικλείει μια μικρότερη μέσα στις διαδικασίες της ζωής της]. Κάθε στιγμή η κλιμάκωση της απόφασης από μέρος του Κυρίου του Κόσμου θεσπίζει νέο νόμο και φέρνει στο προσκήνιο νέες ενέργειες. Οι νόμοι είναι απλώς οι αναλλοίωτες συνθήκες που δημιουργούνται απ' τη δραστηριότητα, τον προσανατολισμό και τις εκπορευόμενες σαφείς σκέψεις του Ενός στον Οποίο ζούμε και κινούμαστε και υπάρχουμε, όπως ακριβώς οι δραστηριότητες, ο προσανατολισμός και η σκέψη ενός ανθρώπινου όντος οδηγούν τα κύτταρα και τα άτομα του σώματός του πάνω στη γραμμή των επιθυμιών του ... Από τις ενέργειες αυτές δεν μπορούμε ν' αποδράσουμε, αλλά – μ' ένα μυστηριώδη και ιδιαίτερο τρόπο – ο πλανητικός Λόγος τις κατευθύνει ή τις συγκρατεί έτσι ώστε να εξυπηρετούν τις αναγνωρισμένες πλανητικές ανάγκες της περιόδου.

Μαθητεία στην Νέα Εποχή, Τομ. II, σσ. 62-63

Κάθε αλλαγή στην ανθρώπινη ζωή υπόκειται σε αμετάβλητους νόμους, αν μπορεί να επιτραπεί μια τέτοια παράδοξη δήλωση. Στην προσπάθεια ν' ανακαλύψει αυτούς τους νόμους για να συμμορφωθεί μ' αυτούς, ο αποκρυφιστής αρχίζει να αντισταθμίζει το κάρμα κι έτσι δε χρωματίζει το αστρικό φως. Η μόνη μέθοδος με την οποία οι νόμοι αυτοί μπορούν προς το παρόν να κατανοηθούν απ' τους πολλούς που ενδιαφέρονται, είναι η στενή μελέτη των περιπετειών της καθημερινής ύπαρξης, καθώς εκτείνονται σε μια μακρά περίοδο χρόνων. Απ' τα εξέχοντα χαρακτηριστικά ενός κύκλου δέκα ετών, για παράδειγμα, που αντιπαραβάλλονται με μια προηγούμενη ή επόμενη παρόμοια περίοδο, ο σπουδαστής μπορεί να προσεγγίσει την τάση των περιστάσεων κι έτσι να καθοδηγηθεί.

Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας, σ. 82

Αρχή είναι εκείνο που ενσωματώνει κάποια όψη της αλήθειας στην οποία βασίζεται αυτό το σύστημά μας· είναι η διείσδυση στη συνείδηση του ανθρώπου λίγου μέρους από την ιδέα στην οποία ο Λόγος μας βασίζει όλα όσα κάνει. Η βάση κάθε Λογοϊκής δράσης είναι η αγάπη στη δράση και η θεμελιώδης ιδέα στην οποία βασίζει τη δράση Του που συνδέεται με την ανθρώπινη Ιεραρχία, είναι η δύναμη της αγάπης να τραβά μπροστά – πείτε την εξέλιξη, αν θέλετε, πείτε την ενδόμυχη παρόρμηση, αν έτσι προτιμάτε, όμως είναι αγάπη που προκαλεί κίνηση και ωθεί προς τα εμπρός στην εκπλήρωση. Είναι η ώθηση του ενός κι όλων σε περαιτέρω έκφραση. Οπότε η αρχή αυτή πρέπει να υπόκειται κάθε δράσης και η διακυβέρνηση των μικρότερων οργανώσεων, αν βασίζεται στην αγάπη που οδηγεί σε δράση, θα φέρει μια θεία παρόρμηση σ' όλα τα μέλη τους, ωθώντας τα επίσης σε πληρέστερη έκφραση κι έτσι θα έτεινε σε πιο επαρκή πληρότητα και πιο ικανοποιητική προσπάθεια.

Αυτόθι, σσ. 115-16

Αρχές που διέπουν τον ανώτερο Εαυτό κι αφορούν την όψη αγάπη ή σοφία. Μ' αυτές ασχολούμαστε τώρα και οι μισές δυσχέρειες στον τωρινό κόσμο προκύπτουν από το γεγονός ότι οι ανώτερες αυτές αρχές, καθώς σχετίζονται με την αγάπη ή τη σοφία σ' όλη τους την πληρότητα, μόλις τώρα αρχίζουν να εκτιμούνται στις τάξεις του ανθρώπινου γένους. Απ' τη γοργή αναγνώριση της αλήθειάς τους και την προσπάθεια να καταστούν γεγονότα, χωρίς προηγουμένως να προσαρμοστεί το περιβάλλον σ' αυτά τα ιδεώδη, προέρχεται η συχνή σύγκρουση και ο πόλεμος μεταξύ εκείνων που παρωθούνται από τις αρχές που διέπουν την προσωπικότητα κι εκείνων που διέπουν τον ανώτερο Εαυτό. Ωστόσο περισσότεροι από τη φυλή θα διέπονται απ' την ψυχική συνείδηση, ο πόλεμος αυτός θα είναι υποχρεωτικός και δε θα μπορεί ν' αποφευχθεί. Όταν το συναισθηματικό πεδίο κυριαρχηθεί από το ενορατικό, τότε θα έρθει η παγκόσμια κατανόηση.

Αυτόθι, σσ. 116-17

Γ. Ο ΖΥΓΟΣ - «ΧΟΡΗΓΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ»

Αυτό είναι το κυρίαρχο αναδύομενο γεγονός το οποίο μαρτυρούν όλα όσα είπα: οι σημερινές παγκόσμιες συνθήκες –καθώς κατασταλάζουν απ’ την ανθρώπινη απληστία και άγνοια– καθορίζονται ωστόσο βασικά απ’ τη θέληση-για-το-καλό που είναι η πρωταρχική ποιότητα των ενεργειών και των δυνάμεων που έρχονται απ’ τις μεγάλες Ζωές στις οποίες όλα όσα υφίστανται, ζουν και κινούνται και υπάρχουν. Ο Νόμος του Σύμπαντος (και τι είναι νόμος παρά η πραγμάτωση των σκοπών των παμπεριεκτικών αυτών Ζωών, των ωθήσεών Τους και των Σχεδίων τους;) είναι για όλη την αιωνιότητα το καλό του συνόλου και τίποτε δεν μπορεί ν’ αναχαιτίσει αυτό το γεγονός· γιατί ποιος μπορεί να αναχαιτίσει την κρούση αυτών των ενεργειών που δρουν επί και δια του πλανήτη μας.

Εσωτερική Αστρολογία, Τομ. III, σ. 443

Ο Ζυγός, όπως ξέρετε, κυβερνά το νομικό επάγγελμα και κρατά την ισορροπία μεταξύ του λεγόμενου σωστού και λάθους, μεταξύ αρνητικού και θετικού κι επίσης μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Το τελευταίο αυτό σημείο διευθέτησης μπορεί να σας φανεί σαν μια άνευ νοήματος φράση, αλλά όταν εδραιωθεί η αληθινή και ορθή σχέση ανάμεσα στον Ανατολίτη και το Δυτικό ... θα επέλθει μέσω της δραστηριότητας του Ζυγού και του έργου του νομικού επαγγέλματος.

Ο Ζυγός είναι ο “εγγυητής του νόμου”. Μέχρι τώρα η νομοθεσία απορροφήθηκε στην επιβολή εκείνων των αρνήσεων κι εκείνων των στάσεων του φόβου, που διατηρήθηκαν από το Μωσαϊκό κώδικα και μας επιβλήθηκαν με το μέσον της τιμωρίας της παράβασης ... Αλλά το ανθρώπινο γένος προσεγγίζει την ωριμότητα και απαιτείται πλέον μια διαφορετική ερμηνεία των σκοπών και των προθέσεων του Ζυγού με το μέσον του νόμου. Ο νόμος πρέπει να γίνει φύλακας μιας θετικής ορθότητας κι όχι απλώς όργανο εξαναγκασμού. Καθώς προσπαθούμε να εξαλείψουμε τη δύναμη από τις διεθνείς σχέσεις μας και καθώς είναι φανερό σήμερα ότι η διαδικασία των δραστικών τιμωριών δεν κατάφερε να εμποδίσει το έγκλημα ή ν’ αποτρέψει τους ανθρώπους απ’ τη βίαιη ιδιοτέλεια (γιατί αυτό είναι κάθε έγκλημα) και καθώς η κοινωνική στάση (σε αντιδιαστολή με την αντικοινωνική θέση όλων των παρανόμων) θεωρείται επιθυμητή και διδάσκεται στα σχολεία μας, θ’ αρχίσει ν’ αναδύεται στη δημόσια συνείδηση ότι η εγγάραξη των ορθών σχέσεων και η διάδοση του αυτοελέγχου και η ανάπτυξη της ανιδιοτέλειας (κι αυτά είναι ασφαλώς ο στόχος, υποκειμενικός και συχνά μη αντιληπτός, της όλης νομικής διαδικασίας) αποτελούν την αναγκαία προσέγγιση στους νέους.

Αυτόθι, σσ. 236-37

[Ο Ζυγός] είναι ένα κυβερνών ζώδιο κι ένας μεγάλος ρυθμιστικός παράγοντας όσον αφορά το Νόμο, το Σεξ και το Χρήμα. Συλλογισθείτε σ’ αυτό.

Αυτόθι, σ. 243

Με τη μελέτη του Ζυγού θα πέσει φως πάνω στην τρίτη όψη. Η πρώτη όψη της θέλησης ή δύναμης εκφράζεται σ’ αυτό ζώδιο σαν Νόμος, σαν νομοθεσία, νομιμότητα, δικαιοσύνη· η δεύτερη όψη εκδηλώνεται σαν σχέση ανάμεσα στα ζεύγη των αντιθέτων (της οποίας ο ζυγός είναι σύμβολο) και στο φυσικό πεδίο εμφανίζεται σαν Σεξ· η τρίτη όψη εκδηλώνεται σαν συμπυκνωμένη ενέργεια κι αυτή την ονομάζουμε Χρήμα. Είναι κυριολεκτικά χρυσός κι αυτό είναι το εξωτερικευμένο σύμβολο εκείνου που δημιουργείται όταν συνενώνεται το πνεύμα με την ύλη στο φυσικό πεδίο. Όπως ξέρετε, η τρίτη όψη είναι η όψη του δημιουργού και η ενέργεια που παράγει το εξωτερικό από πεδίο της εκδήλωσης – τη μορφική πλευρά της ζωής.

Αν λοιπόν οι μαθητές μελετήσουν προσεκτικά αυτά τα τρία –νόμο, σεξ, χρήμα– όπως εκφράζονται σήμερα κι όπως μπορούν να εκφραστούν στο μέλλον, θα έχουν μια πολύ διδακτική κι αξιόλογη εικόνα της φυσικής ανθρώπινης επίτευξης και της μελλοντικής πνευματικής έκφρασης.

Αυτόθι, σ. 244

Σαν ανθρώπινο ον ο μαθητής διέπεται και καθορίζεται από τον κοσμικό Νόμο της Οικονομίας μαζί με τους διάφορους επικουρικούς του νόμους που είναι ενεργοί και ρυθμίζουν τους τρεις κόσμους της ανθρωπίνης εξέλιξης. Αυτός ο νόμος είναι βασικός νόμος της φύσης και του φυσικά εξελισσόμενου ανθρώπου. Μετά την πρώτη μύηση περιέρχεται υπό το Νόμο της Έλξης που μεταφέρει και χειρίζεται την ενέργεια της αγάπης και – παρότι ο Νόμος της Οικονομίας καταργείται τότε – διατηρεί ένα συνήθη έλεγχο πάνω στη συνήθη διαδικασία των μορφικών φορέων που χρησιμοποιούνται πλέον υπό το Νόμο της Έλξης· αυτός ο νόμος λειτουργεί στη συνείδηση του ανθρώπου καθώς και στις μορφές που βρίσκονται στην υπηρεσία της Ιεραρχίας. Αυτός ο Νόμος της Έλξης είναι κύριος ψυχικός νόμος.

Αργότερα ... ο μαθητής περιέρχεται αυξητικά υπό το Νόμο της Σύνθεσης, που είναι ο κύριος Νόμος του Πνεύματος στο σύμπαν.

Εσωτερική Ψυχολογία, Τομ. II, σσ. 422-23

Δ. ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΟΜΟ ΣΤΗΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Η δομή του κόσμου προβάλλει από ορισμένα εσώτερα πρότυπα σκέψης και οικοδομείται πάνω σ' αυτά και αυτά τα πρότυπα σκέψης είναι εκείνα που παράγουν το σημερινό χείμαρρο πειραμάτων διακυβέρνησης σ' όλα τα έθνη.

Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σσ. 115-116

Ευτυχής είναι ο μαθητής που μπορεί να φέρει το όραμα ακόμη πιο κοντά στην ανθρωπότητα και να το πραγματώσει σε ύπαρξη στο φυσικό πεδίο. Να θυμάστε αυτό, ότι η υλοποίηση οποιασδήποτε όψης του οράματος στο φυσικό πεδίο δεν είναι ποτέ έργο ενός ανθρώπου. Μόνο όταν γίνει αισθητό από τους πολλούς, μόνο όταν εργασθούν στην υλική του μορφή μπορούν οι συνδυασμένες προσπάθειές τους να το ελκύσουν σε εξωτερική εκδήλωση. Έτσι βλέπετε την αξία της εκπαίδευσης της κοινής γνώμης· φέρνει τους πολλούς βοηθούς στην αρωγή των λίγων οραματιστών. Πάντα ισχύει ο Νόμος· στην κάθοδο, η διαφοροποίηση. Οι δύο ή τρεις νιώθουν το σχέδιο εννοητικά· κατόπιν ο ρυθμός που εδραιώνουν με τη σκέψη τους παρασύρει την ύλη του νοητικού πεδίου σε δραστηριότητα· στοχαστές αδράχνουν την ιδέα. Είναι κάτι δύσκολο να το μάθει κανείς και δύσκολο να το κάνει, αλλά η ανταμοιβή είναι μεγάλη.

Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας, σ. 368

Οι κορυφαίοι στοχαστές σε οποιαδήποτε από τις μεγάλες σχολές σκέψης είναι απλά εκφραστές του αποκρυφιστικού διαλογισμού και οι λαμπρές ανακαλύψεις της επιστήμης, οι ακριβείς ερμηνείες των νόμων της φύσης και η διατύπωση ορθών συμπερασμάτων είτε στα πεδία της επιστήμης, των οικονομικών, της φιλοσοφίας, της ψυχολογίας είτε αλλού, δεν είναι παρά η καταγραφή απ' το νου (και κατόπιν από τον εγκέφαλο) των αιώνιων αληθειών και η ένδειξη ότι η φυλή των ανθρώπων αρχίζει επίσης να γεφυρώνει το χάσμα μεταξύ του αντικειμενικού και του υποκειμενικού, μεταξύ του κόσμου της μορφής και του κόσμου των ιδεών.

Η ενόραση είναι στην πραγματικότητα απλώς η εκτίμηση από το νου κάποιου παράγοντα στη δημιουργία, κάποιου νόμου της εκδήλωσης και κάποιας όψης της αλήθειας που είναι γνωστή στην ψυχή, εκπορεύεται από τον κόσμο των ιδεών κι έχει τη φύση εκείνων των ενεργειών που παράγουν όλα όσα είναι γνωστά και ορατά. Οι αλήθειες αυτές είναι πάντα παρούσες και οι νόμοι αυτοί είναι πάντα ενεργοί, αλλά μόνο καθώς ο νους ασκείται και αναπτύσσεται, εστιάζεται και ανοίγει, μπορούν ν' αναγνωρισθούν, αργότερα να κατανοηθούν και τελικά να προσαρμοσθούν στις ανάγκες και απαιτήσεις του κύκλου και της εποχής. Όσοι εξάσκησαν έτσι το νου στην τέχνη της διαυγούς σκέψης, στην εστίαση της προσοχής και στην επακόλουθη δεκτικότητα στην αλήθεια, ήταν πάντα μεταξύ μας αλλά μέχρι τώρα ήταν λίγοι και διάσπαρτοι. Είναι οι εξέχουσες διάνοιες των αιώνων. Τώρα όμως είναι πολλοί και απαντώνται όλο και συχνότερα. Οι διάνοιες της φυλής βρίσκονται σε διαδικασία εκγύμνασης και πολλές αιωρούνται στα σύνορα μιας καινούργιας γνώσης. Η ενόραση που καθοδηγεί όλους τους προχωρημένους στοχαστές στα νεότερα πεδία της μάθησης δεν είναι παρά ο πρόδρομος εκείνης της παντογνωσίας που χαρακτηρίζει την ψυχή. Η αλήθεια για όλα τα πράγματα υπάρχει και την αποκαλούμε παντογνωσία, αλάνθαστο, την “ορθή γνώση” της Ινδικής φιλοσοφίας. Όταν ο άνθρωπος αδράξει ένα τμήμα της και το απορροφήσει στη φυλετική συνείδηση, το αποκαλούμε διατύπωση ενός νόμου, ανακάλυψη της μιας ή της άλλης διεργασίας της φύσης. Ως τώρα ήταν ένα αργό και σταδιακό εγχείρημα. Αργότερα και προτού περάσει πολύς καιρός το φως θα εισρεύσει, η αλήθεια θ' αποκαλυφθεί και η φυλή θα εισέλθει στην κληρονομιά της – την κληρονομιά της ψυχής.

Αυτόθι, σσ. 15-16

Όταν δια της επαφής με τον ανώτερο εαυτό του συμμετάσχει στη γνώση του αντικειμενικού σκοπού

κι όταν με την αναρρίχηση στο όρος της όρασης αλλάξει η προοπτική του και διευρυνθεί ο ορίζοντάς του, φθάνει στην αντίληψη ότι ο νόμος δεν είναι παρά η πνευματική παρώθηση, το κίνητρο και η ζωική εκδήλωση εκείνου του Όντος μέσα στο οποίο ζει και κινείται. Μαθαίνει ότι αυτή η παρώθηση φανερώνει ένα νοήμονα σκοπό που κατευθύνεται σοφά και βασίζεται στην αγάπη. Τότε αρχίζει ο ίδιος να χειρίζεται το νόμο ή να διοχετεύει από μέσα του ορθά, αγαπητικά και με νοημοσύνη τόση από την πνευματική ζωική παρώθηση όση ο ιδιαίτερος οργανισμός του μπορεί να δεχθεί, να διαβιβάσει και να χρησιμοποιήσει. Παύει να παρεμποδίζει κι αρχίζει να μεταφέρει. Φέρνει σ' ένα τέλος τον κύκλο της κλειστής εγωκεντρικής ζωής κι ανοίγει πλατιά τις θύρες στην πνευματική ενέργεια. Κάνοντας αυτό βρίσκει ότι ο νόμος που μίσησε και στον οποίο δυσπιστούσε, είναι ο ζωογονητικός, εξαγνιστικός πράκτορας που σύρει τον ίδιο κι όλα τα δημιουργήματα του Θεού σ' ένα ένδοξο επιστέγασμα.

Αυτόθι, σσ. 11-12

Ε. ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Όταν οι άνθρωποι παντού αναγνωρίσουν τον εαυτό τους κι ο ένας τον άλλο ως θείες αυτοσυνείδητες μονάδες που λειτουργούν πρωτίστως στο αιτιώδες σώμα αλλά χρησιμοποιούν τους τρεις κατώτερους φορείς σαν μέσα επαφής με τα τρία κατώτερα πεδία, θα έχουμε μια αναπροσαρμογή διακυβέρνησης, πολιτικής, οικονομίας και κοινωνικής τάξης πάνω σε υγιείς, συνετές και θείες γραμμές.

Πραγματεία επί του Κοσμικού Πυρός, σ. 810

Οι άνθρωποι ... θα διδαχθούν τη σαφή τους ευθύνη υπό το νόμο έναντι των προσωπικών τους οικογενειών. Αυτή θα επιφέρει την προστασία της οικογενειακής μονάδας και την επιστημονική της ανάπτυξη· θα προκαλέσει την εξάλειψη των συζυγικών προβλημάτων και την κατάργηση διαφόρων ειδών εκμετάλλευσης που επικρατούν τώρα σε πολλούς οικογενειακούς κύκλους.

Θα δοθεί ακόμη έμφαση στην ευθύνη προς την κοινότητα στην οποία εντάσσεται ο άνθρωπος. Οι άνθρωποι θα διδαχθούν το αληθινό εσωτερικό νόημα του πολίτη – το οποίο βασίζεται στις ομαδικές εγωικές σχέσεις, στο νόμο της επαναγέννησης και στην αληθινή έννοια του νόμου του κάρμα. Θα διδαχθούν την εθνική ευθύνη και τη θέση της κοινότητας μέσα στο έθνος και του έθνους μέσα στην κοινωνία των εθνών.

Αυτόθι, σ. 813

... Μια πολύ ενδιαφέρουσα ανάπτυξη κατά τη διάρκεια του ερχόμενου αιώνα. Πρόκειται για την εντατικοποίηση των επιχειρήσεων και την υπαγωγή (σε νόμο και τάξη) της όλης ζωής: οικογενειών και ομάδων οικογενειών, πόλεων και ομάδων πόλεων, εθνών και ομάδων εθνών, ωστόσο η ανθρώπινη φυλή σε κάθε τμήμα της εξωτερικής της ζωής συμμορφωθεί με τον κανόνα – κι αυτό εθελοντικά και με ... αντίληψη της ομαδικής ανάγκης.

Αυτόθι, σ. 423

... Αναπροσανατολισμός της στάσης προς το νομικό επάγγελμα· η λειτουργία και τα καθήκοντά του θα επικεντρωθούν στο σκοπό της παγκόσμιας χρησιμότητας και σ' αυτή τη διαδικασία η νομοθεσία για τα παιδιά θα προσλάβει μεγάλη σπουδαιότητα και θα γίνει κινητήριος δύναμη. Το νομικό αυτό βήμα θα υπερασπισθεί πρωταρχικά από τη Ρωσία και θα υποστηριχθεί από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Πριν το 2035 μ.Χ. μια τέτοια νομοθεσία θα είναι παγκόσμια στη σφαίρα επιρροής της και στον έλεγχό της.

Εσωτερική Αστρολογία, Τομ. III, σ. 238

Στην αίσθηση του σχεδίου και στη μετέπειτα υλοποίησή του εμπλέκονται ανθρώπινες μονάδες και αναγκαστικά πρέπει να χρησιμοποιηθούν άνθρωποι. Δίνεται ένα όραμα τρομακτικών δυνατοτήτων και παρέχονται ενδείξεις του τρόπου με τον οποίο οι δυνατότητες αυτές μπορούν να γίνουν γεγονότα ... Η λεπτομέρεια και η μέθοδος συγκεκριμενοποίησης του ιδεώδους και το αναγκαίο έργο επαφίεται στους υιούς των ανθρώπων. Στο μαθητή που είναι οργανωτής και διαβιβαστής του Σχεδίου πέφτει το έργο της συμπλήρωσης των λεπτομερειών και της ανάληψης της αναγκαίας δράσης. Στο σημείο αυτό είναι φρόνιμο να θυμάται ότι υπάγεται (με τα μικρά του σχέδια) στον ίδιο νόμο που υπάγονται τα Μεγάλα Όντα στα πλατιά Τους εγχειρήματα κι ότι στις συναλλαγές του με τους ανθρώπους και στον από μέρους του χειρισμό της ανθρώπινης εξίσωσης εγείρονται οι δυσκολίες.

Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας, σσ. 131-32

ΣΤ. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΑΝΗΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Αυτός που διαμορφώνει το δημόσιο αίσθημα προχωράει βαθύτερα από εκείνον που θεσπίζει νόμους ή βγάζει αποφάσεις. Καθιστά δυνατή ή αδύνατη την εκτέλεση των νόμων και των αποφάσεων.

Αβραάμ Λίνκολν

Η ιστορία σκιαγραφεί την άτεγκτη αποφασιστικότητα κάθε έθνους να διατηρήσει με οποιοδήποτε τίμημα τα σύνορά του, να κρατήσει ανέπαφη την κουλτούρα και τον πολιτισμό του, να τα επαυξάνει όταν μπορεί δίχως να μοιράζεται τίποτα αν δεν υπάρχει εμπορικό κέρδος για το οποίο θεσπίστηκε και διεθνής νομοθεσία.

Τα Προβλήματα της Ανθρωπότητας, σ. 15

Το οικουμενικό δίκαιο, είτε πρόκειται για το δημόσιο διεθνές δίκαιο είτε για το παγκόσμιο ιδιωτικό δίκαιο, μπορεί να διατυπώσει αξίες αποδεκτές από όλη την ανθρωπότητα μόνο αν προέρχεται από πηγές αποδεκτές από την παγκόσμια κοινή γνώμη ... Στις κοινότητες στις οποίες η συζήτηση είναι ελεύθερη και, μακροπρόθεσμα, σε όλες τις κοινότητες, η κοινή γνώμη προκύπτει από πηγές ανεξάρτητες από την κυβέρνηση, δημιουργώντας θεσμούς δικαιοσύνης που αποκρυσταλλώνονται από τα δικαστήρια και τα νομοθετικά σώματα σε κανόνες δικαίου, δημιουργώντας τελικά μια κυβέρνηση που διαθέτει μέσα επιβολής. Εδώ έχουμε μια κατάσταση « η κότα ή το αυγό » όσον αφορά την προτεραιότητα της κοινής γνώμης και της εκτελεστικής εξουσίας. Μακροπρόθεσμα, ωστόσο, η γνώμη -και όχι η φυσική εξουσία- είναι η μητέρα του νόμου, αν και σε μια πολυπληθή κοινότητα μπορεί να παραμείνει αόριστη και αναποτελεσματική έως ότου διατυπωθεί σε νόμο.

Έτσι, μέσω της ανάπτυξης μιας παγκόσμιας κοινής γνώμης, η οποία εκδηλώνει τη γενική κατανόηση και αναγνώριση των αναδυόμενων αρχών του παγκόσμιου δικαίου, η ανθρωπότητα μπορεί να αποκτήσει επίγνωση του εαυτού της, της αξίας της και των θεσμών της δικαιοσύνης και να καταστεί μια λειτουργική κοινωνία ικανή να διασφαλίσει την τήρηση αυτού του δικαίου και να πραγματοποιήσει τους σκοπούς που διακηρύσσονται από «Εμείς, οι λαοί των Ηνωμένων Εθνών» στο προοίμιο και στο πρώτο άρθρο του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών

*TULM*¹

Το φυσικό δίκαιο, ωστόσο, ακόμη και αν μπορεί να διαχωριστεί από τον τοπικό πολιτισμό, τα έθιμα και τη νομοθεσία, εξαρτάται οπωσδήποτε όχι μόνο από την ανθρώπινη φύση και τις αξίες που απορρέουν από αυτήν, αλλά και από τις τεχνολογίες που χρησιμοποιούν οι άνθρωποι για να επιτύχουν τους σκοπούς τους. Οι αξίες πρέπει να ερμηνεύονται διαφορετικά μεταξύ κυνηγών, ποιμένων, αγροτών και βιομηχανοποιημένων λαών - μεταξύ εκείνων που πολεμούν με δόρατα και εκείνων που μπορούν να εξολοθρεύσουν με ατομικά όπλα. Οι ισχυρισμοί των κλασικών συγγραφέων για το φυσικό δίκαιο ότι είναι παγκόσμιο και αμετάβλητο δεν είναι, επομένως, ικανοποιητικοί. Μπορεί η ανθρώπινη φύση να παραμένει η ίδια, αλλά τα μέσα με τα οποία η ανθρώπινη φύση καλείται να λειτουργήσει είναι πολύ διαφορετικά σε διαφορετικούς χρόνους και τόπους. Κατά συνέπεια, το φυσικό δίκαιο πρέπει να εξελίσσεται με τις μεταβαλλόμενες τεχνολογίες.

Εναρκτήρια ομιλία για την Ινδική Εταιρεία Διεθνούς Δικαίου
Πρωθυπουργός Τζαβαχαρλάλ Νεχρού, 29 Αυγούστου 1959.

Στην ουσία, το δίκαιο αναγνωρίζει την προτεραιότητα της βούλησης του συνόλου έναντι της βούλησης των μερών· η πολιτική επιδιώκει να επιβάλει τη βούληση κάθε μέρους σε άλλα μέρη ή στο σύνολο. Η συλλογική ασφάλεια είναι μια διαδικασία με την οποία η διεθνής κοινωνία στο σύνολό της διατηρεί, έναντι των απειθαρχών μελών της, τους κανόνες δικαίου που απαγορεύουν την επιθετικότητα. Όσο πιο αποτελεσματική είναι αυτή η διαδικασία και όσο περισσότερο οι λειτουργίες της καθορίζονται από τη νομοθεσία, τόσο περισσότερο η ισορροπία μεταξύ δικαιοσύνης και πολιτικής στην κοινωνία των εθνών θα σταθμίζεται υπέρ του δικαίου.

TULM

1. *Towards a Universal Law for Mankind* (Προς ένα Παγκόσμιο Δίκαιο για την Ανθρωπότητα), του Quincy Wright, από το *Columbia Law Review*, τόμος 63, Μάρτιος 1963.

Πιθανώς τα πιο ενδιαφέροντα προβλήματα που αφορούν την ανθρωπότητα και τον νόμο δεν είναι θεωρητικά αλλά πρακτικά. Πώς μπορεί να ενισχυθεί η κοινωνία της ανθρωπότητας, ώστε οι νόμοι της ανθρωπότητας να προσαρμόζονται καλύτερα στα συμφέροντα των κρατών, των ατόμων, των περιοχών και άλλων ομάδων και να τηρούνται καλύτερα στην πράξη; Θα πρέπει να καταβληθούν διπλωματικές προσπάθειες για τη σταθεροποίηση της ισορροπίας ισχύος, και αν ναι, αυτό πρέπει να γίνει με περισσότερους ή λιγότερους εξοπλισμούς, με τη διατήρηση του πυρηνικού ισοζυγίου ή με μια αποκλιμάκωση; Θα πρέπει να καταβληθούν προσπάθειες για την προώθηση των Ηνωμένων Εθνών και άλλων διεθνών οργανισμών και, αν ναι, μπορεί αυτό να γίνει καλύτερα με τη βελτίωση των πολιτικών ή των νομικών θεσμών; Θα πρέπει να καταβληθούν προσπάθειες για την αύξηση της επικοινωνίας των λαών και την ανάπτυξη της παγκόσμιας κοινής γνώμης και, προς τούτο, ποιος είναι ο ρόλος της ανταλλαγής ανθρώπων, του εμπορίου και της παροχής βοήθειας, των μέσων μαζικής ενημέρωσης και της διεξαγωγής συζητήσεων σε διεθνείς συνελεύσεις και διασκέψεις κορυφής; Θα πρέπει να καταβληθούν προσπάθειες για την άμεση ανάπτυξη των κανόνων δικαίου και ποιος είναι ο ρόλος των συνθηκών, των ψηφισμάτων των Ηνωμένων Εθνών, των δικαστικών γνωμοδοτήσεων, των εθνικών πρωτοβουλιών και των νομικών αναλύσεων; Ποιες είναι οι προοπτικές σε καθένα από αυτά τα πεδία; Ποια δραστηριότητα πρέπει να έχει προτεραιότητα όταν τα κονδύλια είναι περιορισμένα; Και τέλος, ποιοι πρέπει να είναι οι γενικοί στόχοι της νομικής εξέλιξης;

*Η Ενίσχυση του Διεθνούς Δικαίου: Quincy Wright,
98 Hague Recueil des Cours 5 (1959)*

Η σταθερότητα θα προωθηθεί εάν το δίκαιο διαδραματίσει μεγαλύτερο ρόλο στις διεθνείς σχέσεις. Μια ευρύτερη χρήση των γνωμοδοτήσεων ως μέσο διευθέτησης των πολιτικών διαφορών ενώπιον των Ηνωμένων Εθνών θα μπορούσε να είναι χρήσιμη, όπως και ένας σαφέστερος ορισμός από τα Ηνωμένα Έθνη βασικών εννοιών της διεθνούς τάξης, όπως η επίθεση, η άμυνα, η εσωτερική δικαιοδοσία και η παρέμβαση – όλοι τους βασικοί όροι στη δράση των Ηνωμένων Εθνών για τη διατήρηση της ειρήνης.

TULM

Το 1945, το νέο δικονομικό όργανο, το Διεθνές Δικαστήριο (με έδρα τη Χάγη, Κάτω Χώρες), δημιουργήθηκε ως αποτέλεσμα του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών. Το Καταστατικό του δικαστηρίου έχει επισυναφθεί στον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, του οποίου αποτελεί αναπόσπαστο μέρος. Το έργο του Μόνιμου Δικαστηρίου Διεθνούς Δικαιοσύνης (της Κοινωνίας των Εθνών) που ανέλαβε το 1922, έχει ανατεθεί σήμερα στο Διεθνές Δικαστήριο και, ως εκ τούτου, συνεχίζεται αδιάλειπτα.

*Από το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης
Ένα φυλλάδιο των Ηνωμένων Εθνών*

Το Διεθνές Δικαστήριο εφαρμόζει το δίκαιο για την επίλυση των διαφορών, αλλά μπορεί να το πράξει μόνο εάν τα μέρη έχουν αποδεχθεί τη δικαιοδοσία του είτε εκ προοιμίου, είτε με συνθήκες που τα δεσμεύουν, είτε με την αποδοχή της προαιρετικής ρήτρας του καταστατικού του δικαστηρίου. Αυτό σήμαινε στην πράξη ότι οι διαφορές πολιτικής σημασίας δεν υποβάλλονταν συχνά σε αυτό.

TULM

Ωστόσο, η διεθνής δικαιοσύνη μέσω μιας μορφής παγκόσμιου δικαίου δεν μπορεί να επιτύχει, εάν ο «νόμος και η τάξη» στο εσωτερικό ενός έθνους δεν βασίζονται απόλυτα στην ισονομία. Η απλή ύπαρξη ενός νομοθετικού συστήματος σε κάποια μορφή διακυβέρνησης σε οποιοδήποτε έθνος δεν εγγυάται δικαιοσύνη για όλους τους ανθρώπους που κυβερνώνται με αυτόν τον τρόπο. Κατά τη διαχείριση του εθνικού δικαίου μπορούν να συμβούν αδικίες και να δημιουργηθούν ή να διαιωνιστούν ανισότητες εκεί όπου ήδη υπάρχουν. Ο νόμος, ο οποίος στην πράξη θα έπρεπε να είναι πανομοιότυπος για όλους, λειτουργεί συχνά με δύο μέτρα και δύο σταθμά μέσω διαφόρων παραθύρων ή ειδικών διατάξεων που μπορεί να ισχύουν για κάποιους αλλά όχι για άλλους, μέσω της ανισότητας μεταξύ πλουσίων και φτωχών ή μεταξύ πλειοψηφικών και μειονοτικών ομάδων, και μέσω της μη εφαρμογής του λόγω διάχυτης διαφθοράς ή καθαρής αδιαφορίας. Έτσι, διακρίσεις μπορεί να υπάρχουν σε κάθε λεγόμενη «νομοταγή» χώρα με επακόλουθη αδικία για ορισμένους, ιδίως για τους φτωχούς και τους ανίσχυρους.

Αυτού του είδους η «νομιμοποιημένη αδικία» μπορεί να αποτραπεί με την τήρηση στην πράξη από τους λαούς, συμπεριλαμβανομένης της κυβέρνησής τους, των αναφαίρετων δικαιωμάτων όλων των πολιτών. Αυτό απαιτεί μια στάση ηθικής καθαρότητας, συμμετοχικότητας και αμερόληπτης δικαιοσύνης, την οποία λίγα άτομα μπορούν να εφαρμόσουν τέλεια, αλλά η οποία, όταν επιτευχθεί ή προσεγγιστεί, εισάγει την πνευματική ποιότητα εκείνων των νόμων που διέπουν την εξέλιξη της ανθρώπινης συνείδησης, οι οποίοι υπακούουν σε μια βαθύτερη αιτία και σκοπό σε σχέση με τους νόμους που σχεδιάζονται και εκτελούνται από τους ανθρώπους. Η αληθινή απονομή δικαιοσύνης μεταξύ των ανθρώπων εξαρτάται από την αναγνώριση ότι όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι σε αξία επειδή είναι πνευματικοί στην καταγωγή και ένα στην ουσία· και από την ικανότητα των ανθρώπων για αυτοέλεγχο και αμοιβαίο σεβασμό. Η διεθνής δικαιοσύνη μεταξύ των εθνών θα προκύψει ως φυσικό επακόλουθο. Καθώς προσβλέπουμε λοιπόν στην επιτυχή ανάπτυξη της δικαιοσύνης μεταξύ των εθνών, ας φροντίσουμε ώστε τα θεμέλια της δικαιοσύνης στον κόσμο να είναι γερά θεμελιωμένα σε ορθές στάσεις και πρακτικές στον τόπο μας.

Δικαιοσύνη, Ειρήνη και Πρόοδος
Ένα φυλλάδιο του Lucis Trust

Ζ. Η ΙΔΕΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Η ιδέα της εξουσίας οδήγησε στην επιβολή των διαφόρων μορφών πατερναλισμού πάνω στη φυλή – πολιτικού, εκπαιδευτικού, κοινωνικού και θρησκευτικού πατερναλισμού. Αυτός μπορεί να είναι είτε ο καλοσυνάτος πατερναλισμός των προνομιούχων τάξεων καθώς επιδιώκουν να βελτιώσουν την κατάσταση των υποτελών τους (και υπήρξαν πολλές τέτοιες περιπτώσεις): είτε ο πατερναλισμός των εκκλησιών, των θρησκειών του κόσμου, που εκφράζεται σαν εκκλησιαστική εξουσία: είτε ο πατερναλισμός μιας εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σσ. 119-20

Εφόσον αναγνωρισθεί και γίνει γνωστή για ό,τι ουσιαστικά είναι η κεντρική οντότητα μέσα σε κάθε ανθρώπινη μορφή κι εφόσον εδραιωθεί η θεία της διάρκεια, τότε θα δούμε κατ' ανάγκη την απαρχή της βασιλείας του θείου νόμου πάνω στη γη – ενός νόμου που θα επιβάλλεται χωρίς προστριβές και χωρίς εξέγερση. Η ευεργετική αυτή αντίδραση θα επέλθει επειδή οι διανοητές της φυλής θα συγχωνευθούν σε μια γενική ψυχική επίγνωση και μια επακόλουθη ομαδική συνείδηση θα τους επιτρέψει να δουν το σκοπό που υπόκειται στη λειτουργία του νόμου.

Εσωτερική Ψυχολογία, Τομ. I, σ. 95

Έτσι θα πραγματώνεται “εν τω φωτί” μια στενή επικοινωνία, δίχως όμως να εδραιώνεται κάποιος ανάρμοστος νοητικός έλεγχος και εξουσία.

Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σ. 131

Η *Γοητεία της Εξουσίας* είναι στις περισσότερες περιπτώσεις μαζική γοητεία. Έχει τις ρίζες της στη μαζική ψυχολογία και συνιστά μια από τις ενδείξεις ότι η ανθρωπότητα βρίσκεται προς το παρόν σε νηπιακό στάδιο, όπου οι άνθρωποι προστατεύονται από τον εαυτό τους με την επιβολή κάποιου κανόνα, μιας σειράς νόμων, μερικών αυταρχικών αποφθεγμάτων που εκπορεύονται από τον κρατικό έλεγχο, την εξουσία μιας ολιγαρχίας ή τη δικτατορία κάποιου ατόμου. Ανάγει το ανθρώπινο γένος, όσο μπορεί να κρίνει κανείς, σε καθορισμένες μορφές και τυποποιεί τις δραστηριότητες των ανθρώπων, υπαγορεύοντας τις ζωές και την εργασία τους.

Γοητεία: Ένα Παγκόσμιο Πρόβλημα, σσ. 45-46

Όταν η γοητεία της εξουσίας μεταφερθεί στην πνευματική συνείδηση του ανθρώπου, έχουμε μια κατάσταση πραγμάτων όπως στην περίοδο της Ιεράς Εξέτασης στις χειρότερες μορφές της, την Εκκλησιαστική εξουσία με την έμφαση στην οργάνωση, τη διακυβέρνηση και τις ποινές, ή την αδιαμφισβήτητη εξουσία κάποιου δασκάλου. Στις ανώτερες μορφές της έχουμε την αναγνώριση του δικαϊώματος του ηλιακού Αγγέλου, της ψυχής ή εγώ, να κυβερνά.

Αυτόθι, σ. 46

“Ένα από τα σημάδια της ετοιμότητας για μύηση είναι η ικανότητα να βλέπουμε το διευρυνόμενο και περιεκτικό Όλο και να σημειώνουμε το νόμο που υπερβαίνεται όταν το μέρος αποβαίνει το Όλο.” Αυτή η πρόταση είναι σε θέση να δείξει στο μυημένο τη φύση του επεκτεινόμενου οράματος που θα αντικρίσει και την ανώτερη αντανάκλαση του Νόμου ή των Νόμων που η μύηση επιτρέπει στο μυημένο να συλλάβει κι επομένως να εγκαταλείψει τους νόμους που κυβέρνησαν μέχρι τώρα την επαφή του και καθόρισαν την πραγματωμένη εμπειρία της ζωής του. Συνεχίζει κατ' ανάγκη να υπακούει σ' αυτούς τους νόμους, σαν μέλος του ανθρώπινου βασιλείου, αλλά η συνείδησή του δεν καθορίζεται απ' αυτούς αλλά υποτάσσεται γοργά σ' έναν ανώτερο και βαθύτερα πνευματικό νόμο.

Μαθητεία στη Νέα Εποχή, Τομ. II, σ. 418

ΙΙΙ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ / ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

A. ΟΜΙΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ	59
B. ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑ	62
Γ. ΤΟ ΧΡΗΜΑ	64
Δ. Η ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΠΟΡΩΝ	66
Ε. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ	68
ΣΤ. ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΜΕΡΙΣΜΟΥ	70

Α. ΟΜΙΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Οι σπερματικοί όμιλοι βρίσκονται στη διαδικασία να “αγκυροβολήσουν εσωτερικά” στο πεδίο του κόσμου, έχοντας μέσα τους εκείνους που μπορούν να ανταποκριθούν στις λεπτοφυέστερες δυνάμεις και μπορούν – μέσω της δύναμης της καθαρής τους σκέψης σε αυτό το στάδιο των διεργασιών – να δημιουργήσουν εκείνες τις συνθήκες (μέσα στις τωρινές υφιστάμενες παγκόσμιες τάσεις και παγκόσμιες ομάδες) που θα επιτρέψουν στις νέες επιστήμες, στις νέες προσεγγίσεις στη θειότητα, στη νέα εκπαίδευση και στους νέους τρόπους χειρισμού της οικονομικής κατάστασης και των πολιτικών προβλημάτων να κατασταλάξουν και να προωθήσουν την ανάπτυξη του Βασιλείου του Θεού με τέτοιο τρόπο ώστε το πέμπτο αυτό βασίλειο της φύσης να γίνει ένα απτό, πραγματικό και αντικειμενικό γεγονός πάνω στη Γη.

Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σ 90.

Οι σπερματικοί όμιλοι βρίσκονται στη διαδικασία ν’ “αγκυροβολήσουν εσωτερικά” στο πεδίο του κόσμου, έχοντας μέσα τους εκείνους που μπορούν ν’ ανταποκριθούν στις λεπτοφυέστερες δυνάμεις και μπορούν – μέσω της δύναμης της καθαρής τους σκέψης σ’ αυτό το στάδιο των διεργασιών– να δημιουργήσουν εκείνες τις συνθήκες (μέσα στις τωρινές υφιστάμενες παγκόσμιες τάσεις και παγκόσμιες ομάδες) που θα επιτρέψουν στις νέες επιστήμες, στις νέες προσεγγίσεις στη θειότητα, στη νέα εκπαίδευση και στους νέους τρόπους χειρισμού της οικονομικής κατάστασης και των πολιτικών προβλημάτων να κατασταλάξουν και να προωθήσουν την ανάπτυξη του Βασιλείου του Θεού με τέτοιο τρόπο ώστε το πέμπτο αυτό βασίλειο της φύσης να γίνει ένα απτό, πραγματικό και αντικειμενικό γεγονός πάνω στη Γη.

Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σ. 90

Το οικονομικό τμήμα του ιεραρχικού έργου είναι το τελευταίο που οργανώθηκε χρονολογικά. Οι εργάτες σε αυτόν τον τομέα έχουν χαρακτηριστεί ως οι θεματοφύλακες των μέσων με τα οποία ο άνθρωπος μπορεί να ζήσει στο φυσικό πεδίο. Ασχολούνται με τα παγκόσμια οικονομικά προβλήματα, καθώς και με τον θεμελιώδη υλισμό που απαντάται στον σύγχρονο κόσμο. Τα προβλήματα της συναλλαγής και της ανταλλαγής, η σημασία και η χρήση του χρήματος, η παραγωγή ορθής στάσης απέναντι στην υλική διαβίωση και η όλη διαδικασία της ορθής διανομής των οικονομολόγων και των χρηματιστών.

Το έργο τους σχεδιάζεται πολύ προσεκτικά από την Ιεραρχία. Σήμερα πολλοί άνθρωποι με οικονομικό ανάστημα θεωρούν το χρήμα ως ευθύνη που πρέπει να διανέμεται με σύνεση για την υπηρεσία των άλλων. Μεταξύ τέτοιων ανθρώπων βρίσκονται οι ηγέτες του οικονομικού ιεραρχικού ομίλου.

Οι καρποί του έργου τους φαίνονται στις τεράστιες προόδους στην κατανόηση της οικονομίας και στις πολλές οικονομικές ιδέες και θεωρίες. Οι νέοι οικονομικοί οργανισμοί και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα αποτελούν μέρος του έργου τους. Η ανάπτυξη των φιλανθρωπικών καταπιστευμάτων και ιδρυμάτων και η αυξανόμενη ώθηση στην οικονομική προσφορά υπάγονται επίσης στην καθοδήγηση και την έμπνευσή τους.

Το έργο του οικονομικού ομίλου των εξυπηρετητών είναι βασικά συνθετικό και αγγίζει κάθε τομέα δραστηριότητας. Η εφαρμογή του θείου σχεδίου στο φυσικό πεδίο με όρους ορθών σχέσεων και μερισμού μεταξύ των ανθρώπων απαιτεί όχι μόνο αφοσιωμένους εργάτες με όραμα, διορατικότητα και πρακτικές ικανότητες, αλλά και τη χρήση υγιών επιχειρηματικών τεχνικών, σύγχρονων συστημάτων επικοινωνίας και χρήματος. Όλοι οι κλάδοι του πνευματικού και ανθρωπιστικού έργου σήμερα, χωρίς εξαίρεση, χρειάζονται χρήματα και η μεγάλη πλειοψηφία σε κάθε γραμμή έχει εντελώς ανεπαρκείς πόρους για το έργο της. Οι άνδρες και οι γυναίκες καλής θέλησης παντού μπορούν επομένως να βοηθήσουν στο έργο της κατεύθυνσης των χρημάτων στον κόσμο προς πνευματικούς σκοπούς και της ανύψωσης της ανθρώπινης σκέψης και κατανόησης σχετικά με τις ανάγκες και τα προβλήματα της οικονομικής προσφοράς.

Συμπόσιο

Ο ένατος όμιλος θα αποτελείται από *Χρηματοδότες και Οικονομολόγους*. Θα εργάζονται με τις ενέργειες και δυνάμεις που εκφράζονται μέσω της ανταλλαγής και των αξιών του εμπορίου· θα ασχολούνται με το Νόμο της Προσφοράς και Ζήτησης και με τη μεγάλη αρχή του *Μερισμού* που διέπει πάντοτε το θείο σκοπό. Θα είναι οι μεγάλοι ψυχομετρικοί εργάτες, γιατί ψυχομετρητής είναι εκείνος του οποίου η ψυχή είναι ευαίσθητη στην ψυχή των άλλων και σ' όλες τις μορφές ζωής. Η αρχή του Μερισμού που πρέπει να κυβερνά τις οικονομικές σχέσεις στο μέλλον, είναι μια ψυχική ποιότητα ή ενέργεια, απ' όπου και το έργο τους της σύνδεσης ψυχής με ψυχή.

Εσωτερική Ψυχολογία, Τομ. Ι, σσ. 39-40

Το εγχείρημα που πρέπει να αναληφθεί απ' αυτό τον όμιλο είναι να μελετήσει τη σημασία του χρήματος *σαν κατευθυνόμενη και οικειοποιούμενη ενέργεια*. Αυτή η κατεύθυνση της δύναμης προκαλεί συμπύκνωση και τότε το έργο βρίσκεται στο πεδίο της μαγικής προσπάθειας. Όπως συμβαίνει με το έργο των άλλων ομίλων, το εγχείρημα που πρέπει να προωθηθεί χωρίζεται σε τρεις κατηγορίες προσπάθειας:

1. Στην προσπάθεια να κατανοηθεί η φύση της πύραυλος ή της ζωτικής αιθερικής ενέργειας και οι τρεις ποιότητες που τη διακρίνουν· αυτές είναι (όπως ξέρετε καλά) αδράνεια, δραστηριότητα και ρυθμός ή – για να δώσουμε τα Ινδουιστικά ονόματά τους – τάμας, ράτζας και σάττβα. Όταν ο ορυκτός πλούτος του κόσμου δεν είχε ανακαλυφθεί και χρησιμοποιηθεί, είχαμε το στάδιο του τάμας στο πιο βαθύ και πιο αδρανές σημείο του. Πολλά απ' όσα αφορούν σήμερα το χρήμα σχετίζονται με το κάρμα και το πεπρωμένο του ορυκτού βασιλείου. Μ' αυτό όμως δε χρειάζεται ν' ασχοληθούμε. Οι διαδικασίες της πλανητικής ζωής προωθήθηκαν αρχικά στο βασίλειο της συναλλαγής και της ανταλλαγής εκείνου που βρίσκεται στην επιφάνεια της γης κι αργότερα κατέβηκε στα βάθη, κάνοντας έτσι ρευστή τη βαθύτερη και πυκνότερη έκφραση (από την ανθρώπινη σκοπιά) της θειότητας. Είναι ένα σημείο που πρέπει να θυμάστε.

Σήμερα η διαδικασία έχει αντιστραφεί και το χρήμα σχετίζεται με το προϊόν του φυτικού βασιλείου υπό τη μορφή χάρτινου νομίσματος, που θεμελιώνεται πάνω στον ορυκτό πλούτο του κόσμου. Είναι μια ενδιαφέρουσα υποκειμενική πραγματικότητα για να την έχετε κατά νου.

2. Μια μελέτη των διαδικασιών με τις οποίες το χρήμα έχει σταθερά εκτραπεί σε προσωπικές χρήσεις, καλές και κακές.

Όμως δε σκοπεύω να γράψω μια πραγματεία για την οικονομία. Θα ήταν κυρίως μια καταγραφή της φρικτής ιδιοτελείας του ανθρώπου, αλλά ζητώ να ασχοληθώ με το χρήμα όπως βλέπει η Ιεραρχία το πρόβλημα και να το εξετάσω σαν μια μορφή ενέργειας που αυτή την εποχή εκπορευθήκε σε υλικούς σκοπούς και στις ιδιοτελείς εφέσεις και φιλοδοξίες των καλοπροαίρετων υπηρετών. Περιορίζονται στις απόψεις τους και χρειάζεται ν' αποκτήσουν μια εικόνα των δυνατοτήτων που είναι εγγενείς στην τωρινή κατάσταση, οι οποίες θα μπορούσαν να εκτρέψουν πολλή απ' αυτή τη μορφή συγκεκριμενοποιημένης θείας ενέργειας σε εποικοδομητικούς αγωγούς και “δρόμους φωτός”.

3. Μια μελέτη του Νόμου της Προσφοράς και Ζήτησης, έτσι ώστε να γίνει διαθέσιμο για το έργο των Διδασκάλων με το μέσον των παγκόσμιων μαθητών (που έχουν αγνό κίνητρο και επιδεξιότητα στη δράση και δοκιμασμένη υπευθυνότητα) εκείνο που είναι αναγκαίο και Τους είναι, αδελφοί μου, έντονα αναγκαίο.

Το χρήμα έχει εκτραπεί σε εντελώς υλικούς σκοπούς, ακόμη και στους φιλανθρωπικούς του στόχους. Η πιο πνευματική χρήση που μπορεί να βρεθεί τώρα στον κόσμο είναι η εφαρμογή του χρήματος για σκοπούς εκπαίδευσης. Όταν απομακρυνθεί από τη δόμηση της μορφικής πλευράς και την αποκλειστική παραγωγή της υλικής ευημερίας της ανθρωπότητας και εκτραπεί από τους τωρινούς αγωγούς του σε αληθινά πνευματικές βάσεις θα γίνει πολύ καλό, οι φιλανθρωπικοί και εκπαιδευτικοί στόχοι δε θα δυσπραγούν και θα έχει γίνει ένα βήμα προς τα εμπρός. Η ώρα δεν ήρθε ακόμη, αλλά η πνευματοποίηση του χρήματος και η συγκέντρωσή του σε ποσότητες για το έργο των Μεγάλων Όντων, των Μαθητών του Χριστού, είναι τμήμα μιας πολύ αναγκαίας παγκόσμιας υπηρεσίας και μπορεί να κάνει τώρα μια ικανοποιητική έναρξη· αλλά πρέπει να προωθηθεί με πνευματική διορατικότητα, ορθή τεχνική και αληθινή κατανόηση. Η αγνότητα του κινήτρου και η ανιδιοτέλεια θεωρούνται δεδομένα.

Η Εξωτερική της Ιεραρχίας, σσ. 59-64

... Υπάρχουν μύστες που είναι αυθεντίες στα σύγχρονα οικονομικά θέματα κι αυτοί οι μνημένοι του τέταρτου βαθμού προετοιμάζονται με επιτηδειότητα για να θεσπίσουν αργότερα τις νεότερες εκείνες τεχνικές και τρόπους οικονομικής αλληλεπίδρασης που θ' αντικαταστήσουν τις τωρινές καταστροφικές μεθόδους· θα εγκαινιάσουν ένα σύστημα ανταλλαγής και συναλλαγής, του οποίου το σύγχρονο χρήμα είναι το μεταμφιεσμένο σύμβολο. Η νεότερη αυτή μέθοδος οικονομικών σχέσεων θα είναι περιεκτικά ανθρώπινη και θ' αντικαταστήσει τις μεγάλες εταιρείες και την ιδιωτική επιχειρηματικότητα. Όμως την ίδια στιγμή θα διατηρήσει εκείνες τις φάσεις της σύγχρονης επιχειρηματικότητας που ανασύρουν την πρωτοβουλία και την επινοητικότητα του ατόμου.

Αυτόθι, σσ. 569-70

Μέλη άλλων ομίλων θα είναι επικοινωνοί ανάμεσα στην τρίτη όψη της Θεότητας όπως εκφράζεται δια της δημιουργικής διαδικασίας και στον κόσμο της ανθρώπινης σκέψης. Θα συνδέουν ή θα σμίγουν δημιουργικά τη ζωή και τη μορφή. Σήμερα, χωρίς γνώση και χωρίς καμιά αληθινή κατανόηση, επιφέρουν μια συμτύκνωση της ενέργειας της επιθυμίας, η οποία με τη σειρά της επιφέρει τη συμτύκνωση του χρήματος. Απαιτεί συνεπώς την υλοποίηση των *πραγμάτων*. Έχουν ένα εξαιρετικά δύσκολο έργο κι αυτός είναι ο λόγος που μόνο στη διάρκεια των τελευταίων εκατόν πενήντα χρόνων έκανε την εμφάνισή της η επιστήμη της παγκόσμιας οικονομίας. Θα ασχολούνται με τη θεία όψη του χρήματος. Θα θεωρούν το χρήμα σαν το μέσον δια του οποίου μπορεί να προωθηθεί ο θείος σκοπός. Θα χειρίζονται το χρήμα σαν τον πράκτορα δια του οποίου οι δομητικές δυνάμεις του σύμπαντος μπορούν να προωθήσουν το αναγκαίο έργο· και (εδώ βρίσκεται το κλειδί) οι δομητικές αυτές δυνάμεις θα ασχολούνται όλο και περισσότερο με την οικοδόμηση του υποκειμενικού Ναού του Κυρίου παρά με την υλοποίηση εκείνου που ικανοποιεί την επιθυμία του ανθρώπου. Η διάκριση αυτή αξίζει να εξετασθεί.

Εσωτερική Ψυχολογία, Τομ. II, σ. 192

Β. ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑ

Με μοναδικό τρόπο στέκουμε σήμερα στην αυγή μιας τελείως νέας οικονομικής εποχής. Είναι κάτι που γίνεται όλο και περισσότερο φανερό στους σκεπτόμενους ανθρώπους. Οι επικείμενες αλλαγές θα είναι τόσο μακροπρόθεσμες ώστε οι παρωχημένες οικονομικές αξίες και τα οικεία πρότυπα της ζωής θα αφανιστούν οριστικά· κανείς δεν ξέρει τι θα επακολουθήσει. ...

Δύο είναι τα βασικά προβλήματα που θα προκύψουν απ' αυτή την ανακάλυψη – ένα άμεσο κι ένα που θα εμφανιστεί αργότερα. Το πρώτο είναι ότι όσοι έχουν τεράστια οικονομικά συμφέροντα από προϊόντα που αναπόφευκτα θ' αντικατασταθούν απ' τη χρήση του νέου τύπου ενέργειας, θα αγωνιστούν μέχρι εσχάτων προκειμένου οι νέες αυτές πηγές πλούτου να μην ωφελήσουν άλλους. Το δεύτερο θα είναι το σταθερά αυξανόμενο πρόβλημα της αποδέσμευσης του ανθρώπινου δυναμικού απ' την εξαντλητική και πολύωρη εργασία που απαιτείται σήμερα για την εξασφάλιση μιας αξιοπρεπούς ζωής. Το ένα είναι πρόβλημα του κεφαλαίου, ενώ το άλλο της εργατικής τάξης· το πρώτο αφορά τον εδραιωμένο έλεγχο των ιδιοτελών συμφερόντων που καταδυνάστευσαν για πολύ τη ζωή της ανθρωπότητας, ενώ το δεύτερο αφορά τον ελεύθερο χρόνο και την εποικοδομητική του χρήση. Το ένα πρόβλημα σχετίζεται με τον πολιτισμό και την ορθή λειτουργία του στη νέα εποχή, ενώ το άλλο αναφέρεται στην κουλτούρα και τη δημιουργική αξιοποίηση του χρόνου.

Τα Προβλήματα της Ανθρωπότητας, σσ. 66-67

Η πάλι ανάμεσα στο κεφάλαιο και την εργασία θα κορυφωθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες, όμως θα διεξαχθεί επίσης στη Μεγάλη Βρετανία και τη Γαλλία. Η Ρωσία διαθέτει ήδη τη δική της λύση, αλλά τα μικρότερα έθνη του κόσμου θα καθοδηγηθούν και θα επηρεαστούν απ' την έκβαση αυτού του αγώνα στη Βρετανική Κοινοπολιτεία και στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Αυτόθι, σσ. 26-27

Παρατηρούμε σήμερα τον αργό αλλά σταθερό σχηματισμό διεθνιστικών ομίλων που συμπράττουν στη διατήρηση της παγκόσμιας ασφάλειας, την προστασία της εργασίας, το χειρισμό της παγκόσμιας οικονομίας και την εξασφάλιση της ακεραιότητας και της κυριαρχίας κάθε έθνους, προτρέποντας τους πάντες σε μια ενεργή συμμετοχή για τη διασφάλιση των ορθών ανθρώπινων σχέσεων σ' ολόκληρο τον πλανήτη.

Αυτόθι, σ. 42

Ωστόσο μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα υπάρχουν κι εκείνοι οι οποίοι αντιλαμβάνονται τον κίνδυνο που διατρέχουν τα κεφαλαιοκρατικά συμφέροντα και οι οποίοι έχουν τη φυσική τάση να σκέπτονται σε ευρύτερες και πιο ανθρωπιστικές γραμμές. Οι άνθρωποι αυτοί ανήκουν σε δύο βασικές κατηγορίες:

Η πρώτη περιλαμβάνει τους γνήσιους ουμανιστές που επιδιώκουν το καλό των συνανθρώπων τους.

Η δεύτερη περιλαμβάνει εκείνους που είναι αρκετά ευφυείς ώστε ν' αναγνωρίζουν τα σημεία των καιρών· αντιλαμβάνονται ότι το καπιταλιστικό σύστημα δεν μπορεί να διαιωνίζεται ανενόχλητα μπροστά στις έντονες απαιτήσεις της ανθρωπότητας και τη σταθερή προβολή των πνευματικών αξιών. Αρχίζουν λοιπόν να αναθεωρούν τις μεθόδους τους, να διεθνοποιούν τις επιχειρήσεις τους και να προχωρούν σε κοινοπραξίες με τους υπαλλήλους τους.

Ο πόλεμος ωστόσο υπήρξε κάτι σαν καθαρτήριο. Επέτρεψε στους ανθρώπους ν' αντιληφθούν την υποβόσκουσα αιτία του πολέμου – την οικονομική αθλιότητα που προκύπτει απ' την εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών του πλανήτη από έναν πολυεθνικό όμιλο κερδοσκόπων και αρχομανών. Ήρθε πια η ευκαιρία για την αλλαγή.

Αυτόθι, σσ. 72-73

Και οι δύο όμιλοι [κεφάλαιο και εργασία] διαμορφώνονται τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο.

δο. Απομένει να δούμε ποιος απ' τους δύο θα κυριαρχήσει τελικά στον πλανήτη ή κατά πόσο ένας τρίτος όμιλος που θα απαρτίζεται από πρακτικούς ιδεαλιστές, θα προβάλλει και θα επικρατήσει. Οι πνευματικοί άνθρωποι στον κόσμο δε συντάσσονται ούτε με τους κεφαλαιοκράτες ούτε με τους εργάτες όπως δρουν σήμερα· στέκουν στο πλευρό της ανθρωπότητας.

Αυτόθι, σ. 74

Την εποχή που θα εμφανισθούν μαθητές από αυτό το [τρίτης ακτίνας] Άσραμ, ο κόσμος θα είναι έτοιμος για μια ολική οικονομική αναπροσαρμογή· η “αρχή του μερισμού” θα είναι μια αναγνωρισμένη κινητήρια έννοια του νέου πολιτισμού. Αυτή δε θα συνεπάγεται όμορφες, γλυκιές κι ανθρωπιστικές στάσεις. Ο κόσμος θα είναι ακόμη γεμάτος από ιδιοτελείς και συμφεροντολόγους ανθρώπους, αλλά η κοινή γνώμη θα είναι τέτοια ώστε κάποια θεμελιώδη ιδανικά θα υποκινούν τις επιχειρήσεις, τα οποία θα επιβάλλονται σ' αυτές από την κοινή γνώμη· το γεγονός ότι οι νέες γενικές ιδέες σε πολλές περιπτώσεις θα διέπονται από τη σκοπιμότητα της αλληλεπίδρασης δε θα έχει βασικά καμιά σημασία. Αυτό που έχει σημασία είναι ο μερισμός. Όταν εμφανισθεί ο “προσαρμοστής των οικονομικών” (όπως καλείται στην Ιεραρχία ένας προχωρημένος μαθητής απ' αυτό το Άσραμ), θα βρει τις συνθήκες πολύ αλλαγμένες από αυτές που ισχύουν τώρα κι αυτό στην ακόλουθη έκταση:

1. Θα ελέγχει η αρχή της ανταλλαγής και της συναλλαγής (που θα αφορά την ωφέλεια όλων).

2. Λόγω της ανάπτυξης της ατομικής ενέργειας προς όφελος της ανθρώπινης ευημερίας, τα εθνικά νομίσματα θα έχουν αντικατασταθεί σε μεγάλο βαθμό, όχι μόνο από ένα σύστημα ανταλλαγής, αλλά από μια παγκόσμια χρηματική συναλλαγή – αντιπροσωπευτική των ανταλλασσόμενων αγαθών όταν είναι σχετικά μικρά και ασήμαντα – και από μια σχεδιασμένη κλίμακα σχετιζόμενων αξιών. Τα εθνικά υλικά κεφάλαια και τα αναγκαία εμπορεύματα θα προσφέρονται κάτω από ένα εντελώς νέο σύστημα.

3. Η ιδιωτική επιχείρηση θα υπάρχει ακόμη, αλλά θα ρυθμίζεται· οι μεγάλες επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και οι κύριοι υλικοί πόροι και οι πηγές του πλανητικού πλούτου – λόγου χάρη, σίδηρος, χάλυβας, πετρέλαιο και σιτάρι – θα ανήκουν για πρώτη φορά σε ένα διεθνή όμιλο που θα κυβερνά και θα ελέγχει· όμως θα προετοιμάζονται για τη διεθνή κατανάλωση από εθνικούς ομίλους που θα επιλέγονται απ' το λαό και θα είναι κάτω από τη διεθνή διεύθυνση.

Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σσ. 580-81

Για την πνευματική Ιεραρχία του πλανήτη μας δεν υπάρχουν ούτε καπιταλιστές ούτε προλετάριοι· υπάρχουν μόνο άνθρωποι και αδελφοί. Η λύση λοιπόν έγκειται στην αδιάκοπη εκπαίδευση και στην προσαρμογή των αναγνωρισμένων τάσεων των καιρών στο όραμα εκείνων που είναι πνευματικά προσανατολισμένοι κι αγαπούν τους συνανθρώπους τους.

Τα Προβλήματα της Ανθρωπότητας, σ. 84

Γ. ΤΟ ΧΡΗΜΑ

Το χρήμα καθαυτό δεν είναι ένα φυσικό μέγεθος, αλλά ένα μέτρο της ανθρώπινης δραστηριότητας.

Dr. Rocco A. Petrone, NASA

*Η Ενέργεια της Ενεργού Νοημοσύνης ... είναι ο πιο εύκολος να δεχθεί η ανθρωπότητα – που είναι ίσως ένα θλιβερό σχόλιο για την έφεση του ανθρώπου. Η απόδειξή του βρίσκεται στο γεγονός ότι μεγάλο μέρος αυτού του τύπου ενέργειας (δια της ιδιοτελούς αντίληψης και των επιθυμιών του ανθρώπινου γένους) έχει αποκρυσταλλωθεί σε χρήμα. Η ανθρώπινη νοημοσύνη υπηρέτησε την πλευρά του υλισμού κι όχι την πλευρά ... των πνευματικών αξιών. Το χρήμα είναι η συγκεκριμενοποιημένη έκφραση του τρίτου τύπου πνευματικής ενέργειας. Η ιδιαίτερη αυτή έκφραση εμφανίστηκε πρώτα στο αρχαίο κι εξίσου υλιστικό σύστημα της συναλλαγής και της ανταλλαγής· κατόπιν σε μεταγενέστερους πολιτισμούς (που περιλαμβάνουν και το δικό μας) έχουμε την εμφάνιση του χρήματος το οποίο στην αρχή έγινε από τα προϊόντα του ορυκτού βασιλείου κι αργότερα έγινε από χαρτί που προέρχεται απ' τα προϊόντα του φυτικού βασιλείου. Αυτό αποκορυφώθηκε στη σύγχρονη προκατάληψη για το χρήμα. Υπάρχει μια πολύ βαθιά αποκρυφιστική έννοια στη δήλωση της *Καινής Διαθήκης* ότι “ρίζα γαρ πάντων των κακών έστιν η φιλαργυρία”. Το χρήμα και η ιδιοτέλεια βρίσκονται κυρίως πίσω απ' την τωρινή καταστροφική οικονομική κατάσταση. Στην πραγματικότητα οι μεγάλοι κεφαλαιούχοι είναι εκείνοι στους οποίους η λήψη του χρήματος ή αυτού του τύπου ενέργειας αποτελεί τη γραμμή ελάχιστης αντίστασης, συν τη θέληση να κάνουν τεράστιες περιουσίες, κάτι που δεν μπορεί να αμφισβητηθεί. Θέλουν να κάνουν περιουσία· κατευθύνουν τη νοημοσύνη τους πάνω στο στόχο τους και τίποτε δεν μπορεί να τους σταματήσει. Πολλοί απ' αυτούς είναι καθαρά ιδιοτελείς· μερικοί θεωρούν τα χρήματά τους σαν ένα κληροδότημα που πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τους άλλους και είναι εκπληκτικά γενναιόδωροι με τη φιλανθρωπική κι ανθρωπιστική έννοια ... Απομένει ακόμη για την αποκρυσταλλωμένη όψη της τρίτης αυτής ενέργειας –του χρήματος– να χρησιμοποιηθεί σε μεγάλη κλίμακα για την προώθηση του έργου της Ιεραρχίας. Σ' αυτό το σημείο και σε σχέση με το χρήμα πρέπει να καταδειχθεί η μεγάλη δοκιμασία της καλής θέλησης.*

Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σσ. 645-46

Πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι το χρήμα είναι η ενέργεια που μπορεί να κινητοποιήσει και να κάνει εφικτές τις δραστηριότητες του Νέου Ομίλου Υπηρετών του Κόσμου – ανεξάρτητα απ' το χρώμα, την τάξη ή την εκκλησία. Το χρήμα δε βρίσκεται ακόμη στα χέρια τους. Η ανάγκη τους γι' αυτό είναι μεγάλη. Χρειάζονται εκατομμύρια για να διαδοθεί η απαιτούμενη γνώση του ιεραρχικού Σχεδίου ... χρειάζονται εκατομμύρια για να εκπαιδευθούν οι μάζες στο γεγονός ότι Εκείνος που όλοι οι άνθρωποι αναμένουν βρίσκεται στο δρόμο Του για επιστροφή στην κοινή θέαση. Τα δισεκατομμύρια που δαπανώνται τώρα σε πολυτέλειες, σε ακριβά και περιττά αντικείμενα επιθυμίας, τα δισεκατομμύρια (και είναι δισεκατομμύρια, αδελφέ μου, όπως δείχνουν οι παγκόσμιες στατιστικές) που πηγαίνουν για αγορά γλυκισμάτων, ποτών, καπνού, κοσμημάτων και ακριβών γουναρικών, τα εκατομμύρια που πηγαίνουν στη βίαιη αναζήτηση έξαψης και στην αδιάκοπη νυχτερινή απόλαυση και τελικά τα δισεκατομμύρια που διοχετεύονται στην ένοπλη σύγκρουση όλων των εθνών πρέπει να εκτραπούν σ' εκείνες τις δαπάνες που θα κάνουν εφικτά τα σχέδια της Ιεραρχίας, που θα βοηθήσουν την ανθρωπότητα στην αναζήτησή της του νέου, πνευματικού και ελεύθερου τρόπου και συνεπώς θα φέρουν σε ύπαρξη το νέο πολιτισμό. Απαιτούνται δισεκατομμύρια για να υπερνικηθεί ο υλισμός που κυριάρχησε στο ανθρώπινο γένος για ανείπωτους αιώνες· χρειάζονται επίσης δισεκατομμύρια για ν' ανασυγκροτηθούν οι ανθρώπινες υποθέσεις κι έτσι να εξαγισθεί και να ομορφύνει ο σύγχρονος κόσμος μας σε τέτοια έκταση ώστε να μπορέσει να εμφανισθεί ο Χριστός ανάμεσα στους ανθρώπους· με τη συνετή διαχείριση των οικονομικών πηγών του κόσμου στους πολλούς τομείς της

ανθρώπινης ευημερίας και ανύψωσης, ο Χριστός θα μπορέσει “από τους πόνους της ψυχής αυτού δείξει αυτό φως”.

Εσωτερική Ψυχολογία, Τομ. II, σσ. 225-26

Το όλο ζήτημα των χρημάτων είναι σήμερα μέγιστης δυσκολίας κι επίσης υπέρτατης απλότητας. Η δυσκολία οφείλεται στη λανθασμένη σκέψη η οποία για γενιές έχει επιβαρύνει το πρόβλημα, οδηγώντας σε εσφαλμένες στάσεις ακόμη και τους πιο αφοσιωμένους μαθητές. Η στάση της ανθρωπότητας για το χρήμα έχει χρωματισθεί από απληστία, από αρπαγή για τον κατώτερο εαυτό, από ζήλια, από υλική επιθυμία κι από μια απελπιστική ανάγκη γι’ αυτό που – με τη σειρά της – είναι αποτέλεσμα των λανθασμένων αυτών στάσεων. Οι εσφαλμένες αυτές στάσεις οδηγούν στις καταστρεπτικές οικονομικές συνθήκες που συναντούμε γύρω μας. Είναι αποτελέσματα αιτίων που εγκαινιάστηκαν απ’ τον ίδιο τον άνθρωπο. Με την αναγέννηση του χρήματος και τη μεταβολή της στάσης του ανθρώπου γι’ αυτό θα επέλθει τελικά η παγκόσμια αποδέσμευση. Αν αυτή δε συμβεί, τότε θα προκύψει κάποια ολέθρια κατάσταση: το χρήμα (όπως το ξέρουμε) θα εξαφανισθεί απ’ τη γη κι η κατάσταση θα πρέπει ν’ αντιμετωπισθεί με κάποιον άλλον τρόπο. Ας ελπίσουμε ότι αυτό δε θα χρειαστεί, αλλά ότι θα είναι δυνατό ν’ αλλάξουμε τη σκέψη της ανθρωπότητας όσον αφορά το χρήμα, έτσι ώστε να θεωρείται σαν ένα μεγάλο πνευματικό εφόδιο, σαν μια συγκεκριμένη πνευματική ευθύνη και σαν μέσον για πραγματικό παγκόσμιο έργο.

Όπως το χρήμα στο παρελθόν εξυπηρέτησε την προσωπική και οικογενειακή ανάγκη έτσι και στο μέλλον πρέπει να εξυπηρετήσει την ομαδική και παγκόσμια ανάγκη. Κάθε μονάδα στο παρελθόν προσπαθούσε να δρα σαν μαγνήτης και να προσελκύει αυτό που θα ικανοποιούσε ό,τι θεωρούσε σαν ανάγκη της – χρησιμοποιώντας προσωπική δράση κι εργασία, αν όχι επιρροή ή εκπαίδευση και οικονομικό χειρισμό όπου ήταν δυνατό. Οι όμιλοι στο μέλλον πρέπει να δρουν σαν μαγνήτες: πρέπει να φροντίζουν να εμψυχώνονται από ένα πνεύμα αγάπης. Σου δίνω εδώ μια σκέψη που μπορεί να επεκταθεί πολύ. Η ανάγκη, η αγάπη και η μαγνητική δύναμη είναι τα τρία πράγματα που – συνειδητά ή ασυνειδητά – ελκύουν το χρήμα. Αλλά πρέπει να εκδηλώνονται όλα ταυτόχρονα ...

Με τη μετουσίωση αυτών των παραγόντων και την έκφραση των ανώτερων αντιστοιχιών τους – μέσω της ορθής αγάπης, της ορθής σκέψης ή του διαλογισμού και της ορθής τεχνικής – οι οικονομικές ανάγκες των νέων ομάδων και του Νέου Ομίλου Υπηρετών του Κόσμου θα καλυφθούν. Θα πρότεινα να γίνει μια επεξεργασία αυτών των ιδεών και να διαδοθούν σ’ όλους όσους ξέρεις ότι θα μπορούσαν να βοηθήσουν. Θα ήθελα να σου ζητήσω να συλλογισθείς πολύ αυτές τις ιδέες, γιατί με την εκπαίδευση των νοήμωνων υπηρετών του κόσμου αυτό το ζήτημα του χρήματος και των ορθών στάσεων προς το χρήμα και τον ορθό διαλογισμό για το χρήμα πρέπει ν’ αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά.

Εσωτερική Ψυχολογία, Τομ. I, σσ. 271-73

Να θυμάστε ότι το χρήμα είναι συμπύκνωση της αγαπητικής, ζώσας ενέργειας της θειότητας κι ότι όσο μεγαλύτερη είναι η αντίληψη και η έκφραση της αγάπης, τόσο πιο ελεύθερη θα είναι η εισροή εκείνου που χρειάζεται για να προωθηθεί το έργο. Εργάζεσθε με την ενέργεια της αγάπης κι όχι με την ενέργεια της επιθυμίας, την αντανάκλαση ή διαστρέβλωση της αγάπης. Νομίζω ότι αν στοχασθείτε σ’ αυτό, θα δείτε καθαρότερα το δρόμο.

Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σ. 335

Δ. Η ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΠΟΡΩΝ

Τα ανεπτυγμένα βιομηχανικά έθνη του κόσμου δεν μπορούν να παραμείνουν ασφαλείς νησίδες ευημερίας μέσα σε μια θάλασσα από φτώχεια που ξεχειλίζει. Η καταιγίδα υψώνεται ενάντια στην προνομιά μειονότητα της γης, από την οποία δεν υπάρχει καμία καταφυγή στην απομόνωση και τους εξοπλισμούς. Η καταιγίδα δεν θα κοπάσει μέχρις ότου μια δίκαιη κατανομή των αγαθών της γης επιτρέψει στον άνθρωπο παντού να ζήσει με ακεραιότητα και αξιοπρέπεια..

Μάρτιν Λούθερ Κινγκ Τζούνιορ: *Η Σάλπιγγα της Συνείδησης*

Όπου υπάρχει άνιση κατανομή του παγκόσμιου πλούτου κι όταν κάποια έθνη απολαμβάνουν το καθετί ενώ κάποια άλλα στερούνται ακόμη και τα απολύτως αναγκαία, δημιουργείται αναντίρρητα ένας συντελεστής ανωμαλίας για τον οποίο πρέπει κάτι να γίνει. Θα πρέπει λοιπόν να μελετήσουμε τη διεθνή ενότητα και ειρήνη κυρίως απ' τη σκοπιά του οικονομικού προβλήματος.

Τα Προβλήματα της Ανθρωπότητας, σ. 167

Οι μάζες αφυπνίζονται στην αντίληψη ότι είναι θύματα κι εκφραστές δυνάμεων στις οποίες δεν ασκούν κανένα έλεγχο και για τις οποίες δε γνωρίζουν τίποτε. Θα ήθελαν να αποκτήσουν τον έλεγχό τους και είναι αποφασισμένοι να το κάνουν όποτε είναι δυνατό. Αποτελεί σήμερα το μείζον πρόβλημα στο οικονομικό πεδίο και στο πεδίο της καθημερινής ζωής και της διακυβέρνησης.

Γοητεία: Ένα Παγκόσμιο Πρόβλημα, σς 96-97

Η οικονομική κατάσταση θα καταστήσει αναγκαίο να επιβληθούν ορισμένοι φυσικοί περιορισμοί, επειδή είναι τώρα φανερό πως πέρα από ένα ορισμένο σημείο ο πλανήτης δεν μπορεί να συντηρήσει την ανθρωπότητα.

Το γεγονός αυτό ευθύνεται κυρίως για μεγάλο μέρος της τωρινής οικονομικής εξαθλίωσης και για το σύγχρονο πλανητικό δίλημμα. Η οικονομική κατάσταση και η ανάγκη να εξευρεθούν πόροι για τον άναρμιστα μεγάλο πληθυσμό του πλανήτη, βρίσκονται πίσω από το μεγαλύτερο μέρος της επιθετικότητας και της απληστίας των εθνών ανά τους αιώνες και της προσπάθειας που γίνεται σήμερα, όπως ποτέ πριν, για να παρασχεθούν καλύτερες κι επαρκέστερες συνθήκες ζωής.

Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σσ. 134-35

Το πρόβλημα αυτό είναι βασικά πολύ ευκολότερο να επιλυθεί. Μια υγιής κοινή λογική μπορεί να το λύσει. Υπάρχουν επαρκείς πόροι για να υποστηρίξουν την ανθρώπινη ζωή κι αυτούς η επιστήμη μπορεί να τους αυξήσει και να τους αναπτύξει. Ο ορυκτός πλούτος του κόσμου, το πετρέλαιο, το προϊόν των αγρών, η συνεισφορά του ζωικού βασιλείου, τα πλούτη της θάλασσας και οι καρποί και τα άνθη προσφέρονται όλα στην ανθρωπότητα. Ο άνθρωπος τα ελέγχει όλα κι ανήκουν στον καθένα και δεν είναι ιδιοκτησία καμιάς ομάδας, έθνους ή φυλής. Οφείλεται αποκλειστικά στην ιδιοτέλεια του ανθρώπου ότι (σ' αυτές τις ημέρες της γρήγορης μεταφοράς) πεινούν χιλιάδες ενώ η τροφή σαπίζει ή καταστρέφεται· οφείλεται αποκλειστικά στα σχήματα αρπαγής και στις οικονομικές αδικίες του ανθρώπου που οι πόροι του πλανήτη δε διατίθενται παγκόσμια κάτω από κάποιο συνετό σύστημα διανομής. Δεν υπάρχει καμιά βάσιμη δικαιολογία για την έλλειψη των ουσιωδών της ζωής σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου. Μια τέτοια έλλειψη αμφισβητεί την κοντόφθαλμη πολιτική και την παρεμπόδιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των αναγκαίων για τον ένα ή τον άλλο λόγο. Όλες αυτές οι οικτρές καταστάσεις βασίζονται σε κάποια μορφή εθνικής ή

ομαδικής ιδιοτέλειας και στην αποτυχία να αναπτυχθεί κάποιο συνετό αμερόληπτο σχήμα για την υποστήριξη της ανθρώπινης ανάγκης σ' όλο τον κόσμο.

Τι πρέπει λοιπόν να γίνει ξέχωρα απ' την εκπαίδευση των επερχόμενων γενεών στην ανάγκη του *μερισμού*, της ελεύθερης κυκλοφορίας όλων των ουσιωδών εμπορευμάτων; ...

Τρία πράγματα θα τερματίσουν αυτή την κατάσταση της μεγάλης πολυτέλειας και της ακραίας φτώχειας, της υπερβολικής υπερτροφίας των λίγων και του υποσιτισμού των πολλών, συν τη συγκέντρωση του παγκόσμιου προϊόντος κάτω από τον έλεγχο μιας δράκας ατόμων σε κάθε χώρα. Αυτά είναι: *πρώτο*, η αναγνώριση ότι υπάρχουν αρκετά τρόφιμα, καύσιμα, πετρέλαιο και ορυκτά στον κόσμο για να ικανοποιήσουν την ανάγκη ολόκληρου του πληθυσμού. Επομένως το πρόβλημα είναι βασικά πρόβλημα διανομής. *Δεύτερο*, πρέπει να γίνει αποδεκτή αυτή η πρόταση των επαρκών εφοδίων που πρέπει να τα διαχειρισθούν με ορθή διανομή και τα εφόδια που είναι ουσιώδη για την υγεία, την ασφάλεια και την ευτυχία του ανθρώπινου γένους πρέπει να γίνουν διαθέσιμα. *Τρίτο*, ότι το όλο οικονομικό πρόβλημα και τη θέσπιση των αναγκαίων κανόνων και υπηρεσιών διανομής πρέπει να το χειρίζεται ένας *οικονομικός σύνδεσμος εθνών*. Σ' αυτό το σύνδεσμο όλα τα έθνη θα έχουν τη θέση τους· θα γνωρίζουν τις εθνικές απαιτήσεις τους (που θα βασίζονται στον πληθυσμό και τους ενδογενείς πόρους κ.ά.) και θα γνωρίζουν επίσης τι μπορούν να συνεισφέρουν στην οικογένεια των εθνών· όλα θα εμψυχώνονται από τη θέληση για το γενικό καλό – μια θέληση-για-το-καλό που πιθανόν στην αρχή θα βασίζεται στη σκοπιμότητα και την εθνική ανάγκη, αλλά η οποία θα είναι εποικοδομητική στην εφαρμογή της.

Αυτή η περίοδος της προσαρμογής προσφέρει την ευκαιρία να γίνουν δραστικές και βαθιά αναγκαίες αλλαγές και να εδραιωθεί μια νέα οικονομική τάξη που θα βασίζεται στη συνεισφορά κάθε έθνους στο σύνολο, στο συμμερισμό των βασικών αναγκαιοτήτων της ζωής και στη συνετή συγκέντρωση όλων των πόρων προς όφελος του καθενός, συν ένα συνετό σύστημα διανομής. Ένα τέτοιο σχέδιο είναι εφικτό.

Η λύση που προσφέρεται εδώ είναι τόσο απλή ώστε πιθανόν γι' αυτό το λόγο να μην έχει απήχηση. Η ποιότητα που απαιτείται απ' όσους επιχειρούν αυτή την αλλαγή της οικονομικής εστίασης είναι επίσης τόσο απλή – η θέληση-για-το-καλό – ώστε μπορεί πάλι να παραβλεφθεί· όμως χωρίς την απλότητα και την καλή θέληση λίγα μπορούν να γίνουν ... Η μεγάλη ανάγκη θα είναι για ανθρώπους με όραμα, πλατιά συμπάθεια, τεχνική γνώση και κοσμοπολίτικο ενδιαφέρον. Πρέπει επίσης να διαθέτουν την εμπιστοσύνη του κόσμου. Πρέπει να συναντηθούν μαζί και να καταστρώσουν τους κανόνες με τους οποίους μπορεί να τραφεί επαρκώς ο κόσμος· πρέπει να καθορίσουν τη φύση και την έκταση της συνεισφοράς που πρέπει να κάνει κάθε έθνος· πρέπει να ορίσουν τη φύση και την έκταση των προμηθειών που πρέπει να δοθούν σε κάθε έθνος κι έτσι να επιφέρουν εκείνες τις συνθήκες που θα διατηρήσουν τη δίκαιη κυκλοφορία των πόρων του κόσμου και να λάβουν εκείνα τα προστατευτικά μέτρα που θα εξουδετερώσουν την ανθρώπινη ιδιοτέλεια και απληστία.

Η νέα εποχή της απλότητας πρέπει να έρθει. Η νέα παγκόσμια τάξη θα εγκαινιάσει την απλούστερη αυτή ζωή που θα βασίζεται στην επαρκή τροφή, στην ορθή σκέψη, στη δημιουργική δραστηριότητα και στην ευτυχία. Αυτά τα ουσιώδη μπορούν να γίνουν δυνατά μόνο κάτω από ορθό οικονομικό διακανονισμό. Αυτή η απλοποίηση και η συνετή διανομή των πόρων του κόσμου πρέπει να αγκαλιάσει τον ανώτερο και τον κατώτερο, τον πλούσιο και το φτωχό, εξυπηρετώντας έτσι εξίσου όλους τους ανθρώπους.

Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σσ. 196-98

Το υπόλοιπο αυτού του αιώνα πρέπει να αφιερωθεί στην ανοικοδόμηση του βωμού της ζωής του ανθρώπου, στην ανακατασκευή της μορφής της ζωής της ανθρωπότητας, στην ανασύσταση του νέου πολιτισμού πάνω στα θεμέλια του παλιού και στην αναδιοργάνωση των δομών της παγκόσμιας σκέψης, της παγκόσμιας πολιτικής, καθώς και στην ανακατανομή των παγκόσμιων πόρων σε συμφωνία με το θείο σκοπό.

Το Πεπρωμένο των Εθνών, σ. 106

Ε. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

Μεγάλες οικονομικές και κοινωνικές δυνάμεις σαρώνουν σαν χείμαρρος τις κοινότητες που μόλις εν μέρει έχουν συνείδηση αυτού που τις πλήττει. Σοφοί είναι όσοι προβλέπουν τι φέρνει ο χρόνος και προσπαθούν να διαμορφώσουν θεσμούς και να διαπλάσουν τη σκέψη και τους σκοπούς των ανθρώπων σύμφωνα με την αλλαγή που τους περιβάλλει σιωπηλά.

Υποκόμης John Morley 1881

Η ανθρωπότητα θα περάσει διαμέσου αυτής της μύησης της “γέννησης” και θα εκδηλώσει τη Χριστική ζωή για πρώτη φορά σε μεγάλη κλίμακα στη διάρκεια μιας περιόδου οικονομικών διευθετήσεων, της οποίας η λέξη “άρτος” είναι απλά ένα σύμβολο. Η περίοδος αυτή άρχισε το έτος 1825 και θα συνεχισθεί μέχρι το τέλος αυτού του αιώνα. Η ανέλιξη της Χριστικής ζωής – σαν αποτέλεσμα της παρουσίας και των δραστηριοτήτων της δεύτερης θείας όψης της αγάπης – θα καταλήξει στον τερματισμό του οικονομικού φόβου και ο “οίκος του άρτου” θα γίνει ο “οίκος της αφθονίας”.

Οι Ακτίνες και οι Μνήμες, σσ. 570-71

Σήμερα ο Παγκόσμιος Ζηλωτής, η ανθρωπότητα, στέκει αντιμέτωπη μ’ αυτό τον πειρασμό. Το πρόβλημά της είναι οικονομικό. Αφορά βασικά και συγκεκριμένα το ψωμί, όπως ακριβώς, μιλώντας συμβολικά, το πρόβλημα του Χριστού ήταν πρόβλημα τροφής. Ο κόσμος αντιμετωπίζει ένα υλικό ζήτημα. Ότι δεν υπάρχει διαφυγή απ’ αυτό είναι αληθινό κι ότι οι άνθρωποι *πρέπει* να τραφούν είναι εξίσου αληθινό. Πάνω σε ποια βάση θ’ αντιμετωπισθεί το πρόβλημα; Θα θεωρηθεί άραγε κανείς πολύ ιδεαλιστής και μη πρακτικός μυστικιστής και ονειροπόλος αν σταθεί, όπως ο Χριστός, στα θεμελιώδη της ζωής και πάρει τη θέση ότι όταν ο άνθρωπος αναπροσαρμοσθεί και αναπροσανατολισθεί σαν πνευματικό ον, το πρόβλημά του αυτόματα θα επιλυθεί; Ασφαλώς θα θεωρηθεί έτσι. Αν νιώθει κανείς, όπως πολλοί σήμερα, ότι η λύση του προβλήματος βρίσκεται σε μια επανεκτίμηση της ζωής και σε μια επιμόρφωση στις υποκείμενες αρχές της ζωής, είναι άραγε τελείως παραπλανημένος ... ; Πολλοί θα τον θεωρήσουν έτσι. Αλλά η λύση του προβλήματος του ανθρώπου μόνο με όρους των φυσικών του αναγκών μπορεί να επιτύχει να τον βυθίσει πιο βαθιά στον υλικό βάλτο. Μπορεί να χρειάζεται πολύ η ικανοποίηση των απαιτήσεων του αποκλειστικά απ’ τη σκοπιά του ψωμιού και του βούτυρου. Πρέπει όμως να συνοδεύεται από κάτι που θα ικανοποιεί την ανάγκη του όλου ανθρώπου κι όχι μόνο του σώματος και των επιθυμιών του. Υπάρχουν πράγματα που ενδιαφέρουν ουσιαστικά τον άνθρωπο, που έχουν μεγαλύτερη σημασία και αξία από εκείνα που αφορούν τη μορφή, ακόμη κι αν ο ίδιος δεν το αντιλαμβάνεται. Ο Χριστός διέθεσε λίγο χρόνο για τη διατροφή του πλήθους. Έδωσε πολύ χρόνο στη διδασκαλία των κανόνων της βασιλείας του Θεού. Μπορεί να εμπιστευθεί κανείς τους ανθρώπους ότι θα πάρουν ό,τι χρειάζονται. Κάνουν το ίδιο τώρα παντού. Αλλά τα πράγματα που ενδιαφέρουν αληθινά πρέπει να τονίζονται και να διδάσκονται ταυτόχρονα, αλλιώς το τέλος θα είναι ολέθριο ... Αν ο Θεός δεν κατοικήσει στο σπίτι όταν καθαρισθεί κι αν οι ανακατατάξεις και οι εθνικές προσαρμογές δεν οδηγήσουν σ’ εκείνη τησχόλη και την ειρήνη του νου, όπου η ψυχή του ανθρώπου μπορεί ν’ ανθίσει, κατευθυνόμαστε σε ακόμη χειρότερες καταστροφές.

Από τη Βηθλεέμ στο Γολγοθά, σσ. 122-23

Έχει μεγάλη σημασία να παρουσιαστούν αυτά τα ζητήματα με όρους *πνευματικής ευημερίας* της ανθρωπότητας και να διευκρινιστεί πλήρως το νόημα της λέξης “πνευματικός”. Έχει περάσει πια ο καιρός όπου μπορούσαμε να διαχωρίσουμε σαφώς το θρησκευτικό απ’ τον πολιτικό ή τον οικονομικό κόσμο. Η παρουσία στη διεθνή σκηνή τόσων πολλών ηγετών που υιοθετούν διεφθαρμένη πολιτική και καταστρώνουν άπληστα και φιλόδοξα σχέδια, οφείλεται στο γεγονός ότι οι πνευματικά προσανατολισμένοι άνθρω-

ποι απέφυγαν ν' αναλάβουν τον ρόλο τους – όπως τους υπαγόρευε το πνευματικό καθήκον και χρέος τους – την ηγεσία των λαών.

Τα Προβλήματα της Ανθρωπότητας, σσ. 168-69

Είναι στα χέρια των Ηνωμένων Εθνών να προστατεύσουν ... την αποδεδειγμένη [ατομική] ενέργεια απ' την κατάχρηση και να φροντίσουν ώστε η δύναμή της να μην εκπορνευθεί σε ιδιοτελείς στόχους και καθαρά υλικούς σκοπούς. Είναι μια “λυτρωτική δύναμη” κι έχει μέσα της τη δυναμικότητα της ανοικτόδομησης, της αποκατάστασης και της ανασυγκρότησης. Η ορθή της χρήση μπορεί να καταργήσει την ανέχεια, να φέρει πολιτισμένη άνεση (κι όχι άχρηστη πολυτέλεια) σ' όλους πάνω στον πλανήτη μας· η έκφρασή της σε μορφές ορθής διαβίωσης, αν υποκινηθεί από ορθές ανθρώπινες σχέσεις, θα φέρει ομορφιά, θέρμη, χρώμα, την κατάργηση των τωρινών μορφών ασθένειας, την απόσυρση του ανθρώπινου γένους απ' όλες τις δραστηριότητες που συνεπάγονται διαμονή ή εργασία στο υπέδαφος και θα φέρει σ' ένα τέλος κάθε ανθρώπινη σκλαβιά, κάθε ανάγκη για εργασία ή αγώνα για αποκτήματα και πράγματα και θα κάνει εφικτή μια κατάσταση ζωής που θα αφήνει τον άνθρωπο ελεύθερο να επιδιώκει τους ανώτερους σκοπούς του Πνεύματος. ...

Αλλά, αδελφοί μου, άνθρωποι θα πολεμήσουν για να το εμποδίσουν· οι αντιδραστικές ομάδες σε κάθε χώρα ούτε θ' αναγνωρίσουν ούτε θα επιθυμήσουν την ανάγκη για μια νέα παγκόσμια τάξη την οποία θα κάνει εφικτή η απελευθέρωση της κοσμικής ενέργειας (ακόμη και στην αρχική μικρή αυτή κλίμακα)· τα κεκτημένα συμφέροντα, τα μεγάλα καρτέλ, τα τραστ και τα μονοπώλια που έλεγχαν τις περασμένες λίγες δεκαετίες οι οποίες προηγήθηκαν του παγκόσμιου πολέμου, θα κινητοποιήσουν τις πηγές τους και θα πολεμήσουν μέχρι θανάτου για να εμποδίσουν την εκμηδένιση των εσόδων τους. Δε θα επιτρέψουν, αν μπορέσουν, το πέρασμα του ελέγχου της απεριόριστης αυτής δύναμης στα χέρια των μαζών στις οποίες ορθά ανήκει. Τα ιδιοτελή συμφέροντα των μεγάλων χρηματιστών, των τραπεζικών εταιρειών και των πλούσια οργανωμένων εκκλησιών θα αντιτεθούν σε κάθε αλλαγή, εκτός στο βαθμό που θα τους ωφελεί και θα φέρνει περισσότερα οικονομικά κέρδη στα χρηματοκιβώτιά τους. ...

Συνεπώς οι παγκόσμιες αποφάσεις πρέπει να βασίζονται στο μέλλον σε μια σταθερή απόφαση να προωθηθούν οι ορθές ανθρώπινες σχέσεις και να εμποδισθεί ο ιδιοτελής έλεγχος, οικονομικός ή εκκλησιαστικός, από κάθε ομάδα ανθρώπων παντού σε κάθε χώρα.

Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σσ. 498-99

ΣΤ. ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΜΕΡΙΣΜΟΥ

Υπάρχει ένα πνευματικό ανάλογο ή μια ανώτερη αντιστοιχία της οικονομικής ζωής του πλανήτη μας που μπορεί να βρεθεί στην Ιεραρχία. Ο συμμερισμός συνδέεται μ' εκείνο που έχει αξία, που πρέπει να μερισθεί αν πρόκειται να υπάρξει δικαιοσύνη και με εκείνες βασικά τις αξίες που δίνουν ζωή. Ο μερισμός στον οποίο αναφέρομαι είναι ο συμμερισμός όλων των αντιδράσεων, όλων των στάσεων, όλων των τύπων σοφίας, όλων των προβλημάτων και δυσκολιών και περιορισμών έτσι ώστε να γίνουν δημιουργικά με ομαδική έννοια και να πάψουν να είναι καταστροφικά.

Εσωτερική Ψυχολογία, Τομ. II, σ. 328

Έχει ενδιαφέρον να σημειώσετε ότι ο κύκλος που εγκαινιάζεται τώρα στον κόσμο είναι εκείνος της “Ανάπτυξης δια του Μερισμού” κι ότι η προχωρημένη ανθρωπότητα μπορεί πλέον να συμερισθεί το έργο, την υπευθυνότητα και την εκπαιδευμένη ολιγολογία της Ιεραρχίας, ενώ παράλληλα και ταυτόχρονα μ' αυτό η μάζα των ανθρώπων μαθαίνει τα μαθήματα του οικονομικού μερισμού· και σ' αυτό, αδελφοί μου, βρίσκεται η μοναδική ελπίδα του κόσμου.

Αυτόθι, σσ.316-17

Κάποια μέρα οι αρχές της συνεργασίας και του μερισμού θ' αντικαταστήσουν εκείνες της κτητικής απληστίας και του ανταγωνισμού. Είναι το αναπόφευκτο επόμενο βήμα της ανθρωπότητας – το βήμα για το οποίο προετοίμασε το ανθρώπινο γένος ολόκληρη η εξελικτική διαδικασία.

Τα Προβλήματα της Ανθρωπότητας, σσ. 12-13

Οι προετοιμασίες για το κοινό αυτό δείπνο (μιλώντας συμβολικά) γίνονται και τις προετοιμασίες αυτές τις κάνουν οι ίδιες οι μάζες των ανθρώπων, καθώς μάχονται και παλεύουν και νομοθετούν για την οικονομική συντήρηση των εθνών τους και καθώς το ζήτημα της τροφής απορροφά την προσοχή των νομοθετών παντού.

Η Επανεμφάνιση του Χριστού, σσ. 80

Η οικογένεια των εθνών, θεωρούμενη σαν μονάδα, η σωστή και κατάλληλη αλληλοσχέτισή της κι ο επωμισμός της ευθύνης για τον έναν ή για τον αδύναμο πρέπει να είναι ο αντιληπτός στόχος κάθε εθνικού εγχειρήματος· οι πόροι ολόκληρου του πλανήτη πρέπει να μοιραστούν συλλογικά και πρέπει να γίνει αυξανόμενα αντιληπτό ότι τα προϊόντα της γης, τα δώρα του εδάφους, η διανοητική κληρονομιά των εθνών, ανήκουν σ' ολόκληρο το ανθρώπινο γένος και σε κανένα έθνος αποκλειστικά. Κανένα έθνος δε ζει για τον εαυτό του όπως και κανένα άτομο δεν μπορεί να ζήσει έτσι ευτυχισμένα· το έθνος ή το άτομο που επιχειρεί να το κάνει, πρέπει αναπόφευκτα να εξαφανισθεί από το πρόσωπο της γης. Όλα τα έθνη έκαναν την ιδιοτελή αυτή απόπειρα, όπως αποδεικνύει η αρχαία κι η σύγχρονη ιστορία.

Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σσ. 373-74

Θα θελήσουν άραγε να μοιραστούν τα προϊόντα της γης, αναγνωρίζοντας πως ανήκουν σε όλους και πως πρέπει να διανέμονται ελεύθερα όπως γίνεται και στη φύση; Ή μήπως θα τα εγκαταλείψουν στα χέρια μιας μειονότητας ισχυρών κρατών ή μιας δράκας επιτήδειων και οικονομικά ισχυρών ατόμων;

Αυτά είναι μερικά μόνο απ' τα ερωτήματα για τα οποία απαιτούνται απαντήσεις. Το έργο αυτό είναι πράγματι δύσκολο.

Υπάρχουν ωστόσο στο σημερινό κόσμο αρκετοί πνευματικά προσανατολισμένοι άνθρωποι που μπορούν να μεταβάλουν την παγκόσμια νοοτροπία και να φέρουν μια νέα, πνευματικά δημιουργική περίοδο. Θα προβάλουν άραγε σε ισχύ οι άνδρες και οι γυναίκες που διαθέτουν οραματισμό και καλή θέληση, κάνοντας τη φωνή τους ακουστή σε κάθε έθνος; Θα βρουν τη δύναμη, την αντοχή και το θάρρος να υπερ-

νικήσουν την ηττοπάθεια, να σπάσουν τα δεσμά του κατεστημένου – πολιτικού, κοινωνικού, οικονομικού και θρησκευτικού – και να εργαστούν για το καλό όλων των λαών; Θα κατορθώσουν μέσα από την ακλόνητη πεποίθηση στη σταθερότητα και τη δυναμικότητα του ανθρώπινου πνεύματος να κατατροπώσουν τις δυνάμεις που τους αντιστρατεύονται; Θα διατηρήσουν την πίστη τους στην ενυπάρχουσα αξία της ανθρωπότητας; Θα καταφέρουν να αντιληφθούν πως ολόκληρο το κύμα της εξελικτικής πορείας τους σπρώχνει στη νίκη; Η στερεή εγκαθίδρυση των ορθών ανθρώπινων σχέσεων αποτελεί ήδη αναπόσπαστο μέρος του θείου σκοπού, την τελική εκπλήρωση του οποίου τίποτα δεν μπορεί ν' αναχαιτίσει. Οπωσδήποτε όμως η ορθή και ανιδιοτελής δράση μπορεί να την επισπεύσει.

Τα Προβλήματα της Ανθρωπότητας, σ. 31

Η σύνθεση υπαγορεύει σήμερα την τάση όλων των εξελικτικών διαδικασιών· όλοι εργάζονται για μεγαλύτερους ενοποιημένους συνασπισμούς, για συγχωνεύσεις, διεθνείς σχέσεις, παγκόσμιους σχεδιασμούς, αδελφότητα, οικονομική συγχώνευση, ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων παντού, αλληλεξάρτηση, συντροφικότητα τωνπίστεων, κινήματα που βασίζονται στην ευημερία της ανθρωπότητας σαν σύνολο και ιδεολογικές έννοιες που ασχολούνται με σύνολα και καταπολεμούν τη διαίρεση, το χωρισμό και την απομόνωση.

Οι Ακτίνες και οι Μνήμες, σ. 121